

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ ΟΕ'

ΙΩΑΝΝΟΥ ΓΕΝΝΑΔΙΟΥ 14 - 115 21 ΑΘΗΝΑΙ ΤΗΛ. 72.18.308

15 ΙΟΥΝΙΟΥ 1998

ΑΡΙΘ. 11

ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ*

17. Ἐπιλεγόμενα

Ἔοσα δειγματοληπτικῶς παρουσιάσαμε στίς προηγούμενες παραγράφους, —τὰ ὅποια ἐπιτρέπουν νὰ συλλάβωμε νοερῶς καὶ τὰ παραλειφθέντα, τὰ ὅποια εἶναι πολὺ περισσότερα—, ὑποβοηθοῦν νὰ κατανοήσωμε πλήρως ὅσα ὁ Παναγιώτατος Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης κ. Βαρθολομαῖος ἐπεσήμανε κατὰ τὴν ἑναρξί τῆς Ἐκθέσεως «Οἱ Θεσαυροὶ τοῦ Ἁγίου Ὁρους», ἢ ὅποια, παρὰ τὶς ἐλλεί-

Τοῦ κ. **ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ Δ. ΘΕΟΔΩΡΟΥ**

Ἄομοτ. Καθηγητοῦ τοῦ Παν/μίου Ἀθηνῶν
Τακτικοῦ Μέλους τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἀκαδημίας
τῶν Ἐπιστημῶν καὶ τῶν Τεχνῶν

ψεις καὶ τὶς τυχὸν μουσειακὰς ἀτέλειες, σημεῖωσε θριαμβευτικὴν ἐπιτυχία στὴν Θεσσαλονίκη καὶ θαυμάσθηκε ἀπὸ πολλὰς ἑκατοντάδες χιλιάδων ἐπισκεπτῶν. «Τὸ Ἅγιον Ὅρος —ἐτόνισεν ὁ Σεπτὸς Προκαθήμενος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κωνσταντινουπόλεως— ὑπῆρξε κοιλίς τοῦ Βυζαντινοῦ Μοναχισμοῦ... Ἡ εὐλάβεια τῶν ἐν αὐτῷ ἀσκουμένων πατέρων καὶ πρὸς αὐτὰ ἔτι τὰ ἱερὰ ἀντικείμενα καὶ ἡ σύνεσις αὐτῶν συνετέλεσεν ὥστε νὰ διασωθοῦν, φυλασσόμενα εἰς ἀπροσίτους ἐνίστε κρύπτας, σημαίνοντα κειμήλια τῆς ἱστορίας καὶ τῆς πίστεως. Οἱ λεηλατήσαντες τὸ Ἅγιον Ὅρος κατὰ τὴν ἐποχὴν τῶν σταυροφοριῶν ἐπιδρομεῖς δὲν κατώρθωσαν νὰ ὑφαρπάσουν ὄλα τὰ ἱερὰ κειμήλια αὐτοῦ, ἐνῶ ἄλλοι κατακτηταὶ ἐσεβάσθησαν τὴν ἱερότητα τοῦ χώρου καὶ τὰ ἐκ

τῶν Βυζαντινῶν αὐτοκρατόρων ἔλκοντα τὴν προέλευσιν προνόμια αὐτοῦ. Οὕτω σήμερον δυνάμεθα νὰ θαυμάσωμεν στοιχεῖα τοῦ Βυζαντινοῦ πολιτισμοῦ εἰς οὐδένα, πλὴν τοῦ Ἁγίου Ὁρους, τόπον διασωθέντα καὶ τεραστίαν ποικιλίαν συνθέντα.

»Ὡς ἐκ τούτου, ἡ ἐγκαινιαζομένη Ἐκθεσις ἀντιπροσωπευτικοῦ μέρους αὐτῶν ἀποτελεῖ γεγονός μεγάλης σημασίας, ἢ δέ... πόλις τῆς Θεσσαλονίκης δέον ὅπως αἰσθάνηται ἰδιαιτέρως εὐνοημένη, διότι ἐπελέγη ὡς δυναμένη νὰ φέρῃ ἀξίως εἰς πέρας μίαν τόσοσ προτότυπον καὶ δυσχερῆ ἐν τῇ πραγματοποιήσει αὐτῆς, ἀλλὰ καὶ πλουσίαν εἰς ἀναντικατάστατα ἀντικείμενα, διὰ πρώτην φορὰν ἐξερχόμενα τοῦ Ἁγίου Ὁρους Ἐκθεσιν.

»Πάντα τὰ ἔργα ταῦτα ἔχουν παιδευτικὴν ἀξίαν, ἐὰν δυνηθῶμεν μέσῳ αὐτῶν νὰ ἀναχθῶμεν εἰς τὰς ρίζας τοῦ Βυζαντινοῦ πολιτισμοῦ, αἱ ὅποια καὶ ἐτροφοδότησαν τὰς παραγαγούσας αὐτὰ καρδίας καὶ χεῖρας. Διότι ἡ ἐπιφανειακὴ μόνον ἔρευνα αὐτῶν πολὺ μικρὰν ἔχει σημασίαν»¹⁵³.

Ἔοσοι δὲν περιορίζονται σὲ ἐπιφανειακὸ ἀντίκρουσμα τοῦ Ἁγίου Ὁρους, διαπιστώνουν ὅτι ἡ ἀντίληψις, κατὰ τὴν ὅποια ἡ Ἀθωνικὴ Πολιτεία σημαίνει ἓνα ἐγῶϊστικὸν καὶ παθητικὸν τρόπον ζωῆς εἶναι τελείως ἐπιπολαία καὶ ἀσθήρικτη. Τὸ Ἅγιον Ὅρος, ὑπερνικῶντας κατὰ καιροῦς διαφόρους κρίσεις, πάντοτε —καὶ ἰδίως πάλιν σήμερον μὲ τὴν ἀνθησι τῶν Ἰ. Μονῶν του καὶ τὴν καταπλήσσοσα ἐπὰνδρωσι αὐτῶν, ἀκόμη καὶ μὲ πλῆθος νέων ἐπιστημόνων ὄλων τῶν εἰδικότητων — τροφοδοτεῖ

* Συνέχεια ἐκ τῆς σελ. 229 τοῦ ὑπ' ἀρ. 8 τεύχους.

153. Περιοδικὸν «Ἐκκλησία», 1-5 Ἰουλίου 1997, σσ. 527-528.

τὴν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία καὶ τὴν Χριστιανικὴ Οἰκουμένη μὲ θησαυροὺς ὀρθοδόξου πνευματικότητος.

Οἱ ἐξαιρέσεις μερικῶν «οὐ κατ' ἐπίγνωσιν» «ζηλωτῶν» καὶ φανατικῶν «ὑπερορθοδόξων», ποὺ πάντοτε παρουσιάζονται μέσα στὰ Ὁρθόδοξα Χριστεπώνυμα πληρώματα καὶ ἀθελά τους ὑπονομεύουν τὴν ἀξιοπιστία τοῦ γνησίου Ὁρθοδόξου πνεύματος καὶ μηνύματος, ὡς καὶ τὰ ἀναπόφευκτα σὲ ἀνθρώπους λάθη καὶ σφάλματα, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐγκλιματισθοῦν μονίμως μέσα στὴν ἀτμόσφαιρα τοῦ Ἄθω, στὴν ὁποία οἱ κατὰ καιροὺς παρουσιαζόμενες σκιές ἐξουδετερώνονται ἀπὸ τὴ λάμπι τοῦ θαβωρείου φωτός. Τὸ φῶς αὐτὸ πάντοτε στὸ τέλος ἐπικρατεῖ γιὰ νὰ καταυγάξῃ τοὺς Ἄγιορεῖτες, οἱ ὁποῖοι κατανοοῦν τὶς προσπάθειες τῶν ἀδελφῶν τους στὸν κόσμῳ «εἰς παροξυσμὸν ἀγάπης» (Ἑβρ. ι', 24).

Ὁ γνωστὸς ἐκλεκτὸς λόγιος Ἄγιορεῖτης μοναχὸς πατὴρ Θεόκλητος Διονυσιάτης ἔχει ἐπισημάνει ὅτι «ἡ ἐν τῷ κόσμῳ στρατευομένη Ἐκκλησία πάντοτε ὀδεύει τὴν “μέσην” καὶ “βασιλικὴν” ὁδόν. Ὁ Ἡσυχασμὸς εἶναι ἀκρότης καθ' ἑαυτὸν. Ἀπὸ τὴν ἀκρότητα ὁμως αὐτὴν δανεῖζεται στοιχεῖα ἢ Ἐκκλησία, διὰ νὰ ὀδηγήσῃ πρὸς τὴν “μέσην” μίαν ἄλλην “ἀκρότητα”, τὴν ἀκρότητα τοῦ κόσμου»¹⁵⁴.

Ἄν αὐτὸ ἰσχύῃ γιὰ τὸν Ἡσυχασμὸ, πολὺ περισσότερο ἰσχύει γιὰ τὴν ὀλότητα τῆς Ἀθωνικῆς Πολιτείας, ἢ ὁποία δὲν εἶναι μόνον ἓνα ἀπὸ τὰ εὐγενέστερα πολιτιστικὰ δημιουργήματα, ἀλλὰ καὶ μία ἀπὸ τὶς πλέον λαμπρὲς καὶ ἀκτινοβόλες ἐστίες τοῦ γνησίου πολιτιστικοῦ πνεύματος καὶ μάλιστα εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς του, οἱ ὁποῖοι κατευθύνονται καὶ ἐνοποιούνται ἀπὸ τὸ Αἰώνιο καὶ τὸ Ἄγιο.

Ἡ πρὸς τὸ Αἰώνιο καὶ Ἄγιο αὐτὸ στροφὴ τῶν οἰκιστῶν τῆς Ἀθωνικῆς Πολιτείας ὑπῆρξε καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ εἶναι ἀκριβῶς τὸ πρωτογενὲς γενεσιουργὸ αἷτιο τοῦ συνοδεύοντος ἀναγκαίου δευτερογενοῦς ἐπιφαινομένου τῆς ἐκφράσεως ἐκείνου μὲ τοὺς πολιτισμικοὺς καὶ πολιτιστικοὺς θησαυροὺς τοῦ Ἄθω, διὰ μέσου τῶν ὁποίων ὡς ἐκθεμάτων ὁ ἐπισκέπτης οἰασδήποτε Ἐκθέσεως αὐτῶν ἢ καὶ αὐτοῦ τοῦ Ἄ-

154. Θεοκλήτου Διονυσιάτου, μοναχοῦ Ἀθωνικὰ ἄνθη (Ἄρθρα καὶ Μελετήματα), ἐπὶ τῆ Χιλιετηρίδι τοῦ Ἄγιου Ὁρους, Ἀθήνα, 1962, σ. 104.

γίου Ὁρους θὰ ἔπρεπε — ὅπως προσφάτως τόνισε ὁ διακεκριμένος λογοτέχνης καὶ συγγραφεὺς κ. Κώστας Ε. Τσιρόπουλος — νὰ ἀντιλαμβάνεται, γνωρίζῃ καὶ συνειδητοποιῇ «αὐτὸ τὸ μοναδικό, τὸ κεφαλαιῶδες, τὸ ὕψιστο, τὸ σωτηριῶδες», δηλαδὴ τὸ «γιατί ὁ Ἄθωνας λέγεται “Ἄγιον Ὁρος” καὶ τί σημαίνει αὐτό, γιατί χιλιάδες ἄνθρωποι μέσα σὲ δέκα καὶ πλέον αἰῶνες κατέφυγαν ἐκεῖ, ἐβίωσαν διψῶντας τὸν Θεό, λατρεύοντας τὸν Θεό, λαχταρῶντας τὴν ἔνωση μ' Αὐτὸν καὶ κατορθώνοντας τὴν ὁμοίωσή τους μ' Ἐκεῖνον, τὴν περιπόθητη ἀγιότητα καὶ ἐκοιμήθησαν ἐκεῖ, μὲ τὰ νῶτα στραμμένα στὸν “κόσμο”...»¹⁵⁵.

Αὐτὸ ἀκριβῶς τὸ εἰδολογικὸ γνῶρισμα τῆς μυσταγωγικῆς καὶ ἀναγωγικῆς ἀναφορᾶς τοῦ Ἄγιου Ὁρους πρὸς τὸ Ὑψιστο Ὄν καὶ Ἄγαθὸν ὑπενθύμισεν πρὸ 35 ἐτῶν, τὸ 1963, καὶ ὁ γράφων, ὅταν ἐξ ἀφορμῆς τοῦ τότε ἑορτασμοῦ τῆς Χιλιετηρίδος τοῦ Ἄγιου Ὁρους εἶχε τόνισει: «Ἄς... ἀφήσωμεν τὴν ψυχὴν μας ἐλευθέραν διὰ τῆς ἐπαφῆς μετὰ τῶν διαφόρων πτυχῶν τῆς ἐκ τοῦ ὄρους τῆς Παναγίας ἀκτινοβολουμένης πνευματικῆς ζωῆς νὰ ἐκλεπτύνῃ τὴν ἀκοήν της διὰ νὰ συλλαμβάνῃ τοὺς θεῖους τόνους καὶ τὰ θεῖα μηνύματα, τὰ ὁποῖα ἔρχονται ἐκ τοῦ Ἄθω καὶ ὀμιλοῦν διὰ τὸ ὑπὸ τῆς πανανθρωπίνης Ψυχῆς ποθοῦμενον καὶ ἀναζητούμενον Αἰώνιον καὶ Ἄγιον»¹⁵⁶.

(Τέλος)

155. Κ. Ε. Τσιροπούλου), Ὁψεις / Ἀπόψεις: Κάποιοι «θησαυροί», περιόδ. «Εὐθύνη», Φεβρουάριος 1998, σσ. 92-93.

156. Εὐαγγέλου Δ. Θεοδώρου, Τὸ Ἄγιον Ὁρος ὡς φορεῖς καὶ ὡς παράγων πολιτισμοῦ, ἐν Θεσσαλονίκῃ 1963, σ. 23.

**ΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΕ Ο 76ος ΤΟΜΟΣ
ΤΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ**

Στὴ σειρά τῆς Βιβλιοθήκης Ἑλλήνων Πατέρων καὶ Ἐκκλησιαστικῶν Συγγραφέων (ΒΕΠΕΣ) τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας κυκλοφόρησε πρόσφατα ὁ 76ος τόμος, μὲ ἔργα τοῦ ἁγίου Ἐπιφανίου, ἐπισκόπου Σαλαμίνας Κύπρου. Περιλαμβάνει: Πανάριον (Βιβλίον Β'), Πανάριον (Βιβλίον Γ') καὶ τὸ ἔργο Περί μέτρων καὶ σταθμῶν.

Ἡ γενικὴ ἐπιστοασία καὶ ἐπιμέλεια εἶναι τοῦ Ἡλίας Μουτσούλα, Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, καὶ ἐπιμελήτρια τοῦ τόμου εἶναι ἡ Γεωργία Κουνάβη, Θεολόγος.

ΑΠΟ ΤΟ ΧΡΟΝΙΚΟΝ ΤΗΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΙΚΗΣ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣ ΚΑΙ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ*

Β'

7. Στην 21η Γιορτή Βιβλίου και στην «Αθηναϊκή Λέσχη»

Τὴν ἑσπέρα τῆς 11ης Μαΐου 1998 ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος κ. Χριστόδουλος παρέστη στὴν τελετὴ ἐνάρξης τῆς 21ης Γιορτῆς Βιβλίου στὸ Πεδίον τοῦ Ἄρεως. Κατὰ τὴν ἐκδήλωση, ἐκτὸς τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας κ. Κ. Στεφανοπούλου καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ Πολιτισμοῦ κ. Εὐαγγέλου Βενιζέλου, μίλησε καὶ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος κ. Χριστόδουλος, ὁ ὁποῖος ἔγινε δεκτὸς ἀπὸ τὰ πλήθη μὲ ἐνθουσιασμό καὶ ἐπευφημίες.

Ὁ Προκαθήμενος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος στὸν χαιρετισμὸ Του, ἀφοῦ ἐπεσήμανε τὴ συμβολὴ τῆς Ὁρθοδοξίας στὴν πνευματικὴ πρόοδο τοῦ τόπου καὶ ἀφοῦ ὑπέμνησε τὴ διαφορὰ τῆς ἀπὸ τὴν Δυτικὴ Ἐκκλησία, ἡ ὁποία εἶχε κατάλογον μὲ ἀπαγορευμένα βιβλία, πρόσθεσε:

«Ἡ Ὁρθοδοξία στάθηκε μὲ πολὺ σεβασμὸ ἀπέναντι στὶς ιδέες καὶ τοὺς στοχασμοὺς, γιατί πιστεύει στὴν ἀξιοπιστία τοῦ ἀνθρώπινου προσώπου, στὸν πλουραλισμὸ τῶν ιδεῶν. Ἡ ἔκφραση τοῦ Λόγου εἶναι ἡ πεμπουσία τῆς Δημοκρατίας. Αὐτὸ πὺν χρειάζεται γιὰ ὅλους μας εἶναι νὰ τονίσουμε τὴν ἀνάγκη νὰ ὑψωθεῖ τὸ ποιοτικὸ καὶ πολιτιστικὸ ἐπίπεδο τοῦ ἀναγνώστη, ὥστε αὐτὸς νὰ μπορεῖ νὰ κάνει τίς ὀρθές ἐπιλογές ἀπέναντι στὸ βιβλίον».

Τὴν ἰδίαν ἑσπέρα ὁ Μακαριώτατος παρεκάθησε στὴν «Αθηναϊκὴ Λέσχη» σὲ δειπνο, τὸ ὁποῖο παρέθεσε πρὸς τιμὴν Του ὁ Διοικητὴς τοῦ Ἁγίου Ὁρους κ. Σταύρος Ψυχάρης.

8. Σὲ ἐκδηλώσεις τῆς 20ῆς Μαΐου 1998

Τὴν 20ῆ Μαΐου 1998 ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος κ. Χριστόδουλος παρέστη στὴν τελετὴ ἐνάρξης τοῦ εὐρωπαϊκοῦ «φόρουμ», πὺν ἔγινε στὸ Μέγαρο Μουσικῆς μὲ θέμα: «Οἰκογένεια - Εὐρώπη - 21ος αἰώνας - Ὁραμα καὶ θεσμοί», καὶ ἀπηύθυνε χαιρετισμόν, μὲ τὸν ὁποῖον ἐξήγησε τὸν θεσμὸ τῆς -χριστιανικῆς ιδίως- οἰκογενείας.

Τὴν ἰδίαν ἡμέρα ὁ Μακαριώτατος ἐδέχθη τὰ μέλη τοῦ Δ.Σ. τοῦ «Ἱεροῦ Συνδέσμου Κληρικῶν Ἑλλάδος» (ΙΣΚΕ) καὶ συνεζήτησε μαζί τους γιὰ τοὺς τρόπους ἀναβαθμίσεως τοῦ ἐφημεριακοῦ κλήρου.

Ἐπίσης ἐπεσκέφθη ἐθιμοτυπικῶς τὸν Μακαριώτατο ὁ πρῶν Πρόεδρος τῆς Νέας Δημοκρατίας κ. Μιλιτιάδης Ἐβερτ. Στὸ τέλος τῆς συναντήσεως αὐτῆς ὁ μὲν κ. Ἐβερτ ἐδήλωσε ὅτι ἡ Ἐκκλησία δὲν πρέπει νὰ εἶναι ἀπομονωμένη ἀπὸ τὸ Ἔθνος καὶ τὴν Κοινωνία, ὁ δὲ Μακαριώτατος ἐπεσήμανε, ἐκτὸς τῶν ἄλλων, τὰ ἑξῆς: *«Ἡ Ἐκκλησία μας πρέπει νὰ παραμείνει ζωντανὴ μὲ δημιουργικὲς καὶ εὐεργετικὲς παρεμβάσεις στὰ ἐθνικὰ καὶ κοινωνικὰ θέματα. Θέση πὺν πρέπει νὰ μετατραπῆ σὲ πράξη, τῆς ὁποίας τοὺς καρποὺς καὶ τὰ ἀποτελέσματα πολὺ σύντομα θὰ γευθοῦμε γιὰ τὸ καλὸ τοῦ τόπου καὶ τοῦ λαοῦ μας».*

Τὴν ἰδίαν ἡμέρα δέχθηκε τὴν ἐθιμοτυπικὴ ἐπίσκεψιν τοῦ παλαιοῦ συμφοιτητοῦ Του Ὑπουργοῦ Ἐξωτερικῶν κ. Θ. Παγκάλου, ὁ ὁποῖος ἀφοῦ ἐπαινέθηκε ἀπὸ τὸν Μακαριώτατο γιὰ τὴ δραστηριότητά του, τόνισε ὅτι τὸ Ὑπουργεῖο Ἐξωτερικῶν ἀναγνωρίζει τὴν μεγάλη ἀποστολὴ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος μέσα στὸν Ὁρθόδοξο κόσμον. Στὴν συνέχεια ὁ Μακαριώτατος τόνισε ὅτι ἡ Ἐξωτερικὴ Ἐκκλησιαστικὴ Πολιτικὴ συναρτάται πρὸς τὴν προάσπισιν τῶν συμφερόντων τοῦ Ἔθνους.

Τὴν ἑσπέρα τῆς 20ῆς Μαΐου ἐ.ἔ. ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος ἔφθασε στὸν Βόλο, ὅπου ἦταν Προεξάρχων στὸν Πολυαρχιερατικὸ Ἐσπερινὸ καὶ τὴν ἐπομένῃ στὸ Πολυαρχιερατικὸ Συλλεῖτουργο, πὺν ἔγιναν γιὰ τὸν πανηγυρίζοντα Ἱ. Ναὸ τῶν Ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης.

Ὁ Μακαριώτατος, ὁμιλήσας κατὰ τὴν λιτάνευσιν τῆς ἱ. εἰκόνας ἀπὸ ἐξέδρας πρὸς τίς χιλιάδες λαοῦ, πὺν εἶχαν κατακλύσει τὴν παραλία τοῦ Βόλου, εἶπεν, ἐκτὸς τῶν ἄλλων, τὰ ἑξῆς:

«Αἰσθάνομαι σὰν τὸ βασιλικὸ πὺν μαραίνεται ὅταν ἀλλάξει γλάστρα. Ἐφου ἀπὸ τὸ Βόλο», εἶπε, «καὶ ἄφησα ἐδῶ ἓνα κομμάτι τῆς καρδιάς μου. Μοιάζω μὲ ἓνα φυτὸ πὺν τὸ ξεριζώσαν ἀπὸ μιὰ γλάστρα καὶ τὸ φύτευσαν σὲ μιὰ ἄλλη. Καὶ ὅπως ὁ βασιλικὸς μοιάζει νὰ εἶναι μαραμένος σὲ ἓνα ἄλλο περιβάλλον, σ' ἓνα περιβάλλον πὺν μοιάζει περισσότερο μὲ λάκκον τῶν λεόντων παρὰ μὲ ὠραία γλάστρα — αὐτὴ τὴν αἴσθησιν ἔχω — γι' αὐτὸ καὶ ἀνέμενα πότε θὰ ἀνατελεῖ τούτη ἡ μέρα γιὰ νὰ ξαναέλθω στὸν ἀγαπημένο μου Βόλο, νὰ νιώσω καὶ ν' ἀναπνεύσω τὸν ὠραῖο ἀέρα τῆς θάλασσας καὶ τοῦ βουνοῦ, μὰ κυρίως γιὰ νὰ αἰ-

* Συνέχεια ἐκ τῆς σελ. 404 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 10 τεύχους.

σθανθώ την παρουσία σας στη ζωή μου και να πάρω δύναμη».

(Άλλα σημεία της όμιλίας του αναφέρονται στις σελίδες των Παρατηρήσεων και Σχολίων).

Την 20ή Μαΐου έ.έ. ό Μακ. Άρχιεπίσκοπος κ. Χριστόδουλος έστειλε την πρώτη του Έγκύκλιο στους Έφημερίους τής Ι. Άρχιεπισκοπής Άθηνών, με την όποία δίδει εις αυτούς κατευθυντήριες όδηγίες για τη συμπεριφορά τους και για την άσκησι των ιερατικών τους καθηκόντων.

9. Σε έκδηλώσεις τής 23ης Μαΐου 1998

Την 23η Μαΐου 1998, ένεκα άπουσίας του εις Βόλον, δέν παρέστη στη Συνέλευσι του ΣΕΒ, στην όποία έχει προσκληθή, άλλ' έστειλε στα μέλη του ΣΕΒ χαιρετιστήριο μήνυμα, στο όποιο τονίζει ότι το Ευαγγέλιο και ή διδασκαλία των Πατέρων τής Έκκλησίας πρέπει να έμψυχώνουν το ύγιες σύγχρονο «μάντζιμεντ». Έκτός των άλλων ό Μακ. Άρχιεπίσκοπος έπισημαίνει τα έξης:

«Σήμερα στις πολιτισμένες και οικονομικά προηγμένες χώρες, δέν υπάρχει πλέον στην πετυχημένη έπιχείρηση ό ιδιοκτήτης - αφέντης, ούτε ό προϊστάμενος - δυνάστης. Σήμερα ή έπίτευξη των στόχων τής έπιχείρησης περνά μέσα από την όλόθερη και ένσυνείδητη συμμετοχή των εργαζομένων. Σήμερα ό έπιχειρηματίας γνωρίζει ότι είναι διαχειριστής τής περιουσίας την όποία του ένεπιστεύθη ό Θεός, όπως από τον 4ο αιώνα τόνισε ό Άγιος Ιωάννης ό Χρυσόστομος. Η άμοιβαία, λοιπόν, έμπιστοσύνη μεταξύ εργοδοτών και εργαζομένων και το μεταξύ τους πνεύμα αγάπης, κατανόησης και κοινωνικής άλληλεγγύης, τα όποία διδάσκει ή Έκκλησία μας, αποτελούν τις βάσεις για την ανάπτυξη των έπιχειρήσεων, μέσα μάλιστα στο κλίμα όξυτάτου ανταγωνισμού, στο όποιο λειτουργούν έντός τής Ευρωπαϊκής Ένωσης».

Την ίδια ήμέρα ό Μακαριώτατος παρέστη στην τελετή λήξεως των μαθημάτων του Φροντιστηρίου Έποψηφίων Κατηχητών τής Άποστολικής Διακονίας, ή όποία τελετή έγινε στην μεγάλη Αίθουσα αυτής. Ό Προκαθήμενος τής Έκκλησίας τής Ελλάδος άπένειμε τα πτυχία στους νέους Κατηχητάς και σε εύσυνοπη όμιλία Του έξηρε τον ρόλο του κατηχητού στον σημερινό κόσμο και προσέβαλε τα ειδολογικά και καθ' ύλην γνωρίσματα του κατηχητικού λόγου.

Έπίσης ό Μακαριώτατος στα Γραφεία τής Ι. Συνόδου δέχθηκε τον Έλληνα σκηνοθέτη κ. Κ. Γαβρά. Στο τέλος τής συναντήσεως δήλωσε:

«Είναι πολύ ειχάριστο όταν έχει κανείς την ευκαιρία να υποδέχεται στο Γραφείο του ανθρώπους

πνευματικούς και έπιτυχημένους ταυτοχρόνως Έλληνες που ζούν στο έξωτερικό και διαπρέπουν εκεί. Τέτοια είναι ή περίπτωση του Κ. Γαβρά ό όποιος βρέθηκε για λίγο στην πατρίδα μας και θεώρησε χρέος του να κάνει αυτήν την τιμητική για έμένα έπίσκεψη στο Γραφείο μου. Είχαμε την δυνατότητα να γνωριστούμε, αλλά και να συζητήσουμε για θέματα τής Τέχνης. Χαίρομαι που συναντήθηκα μ' έναν άνθρωπο, ό όποιος με πολύ έπίγνωση και μεγάλο άνοιγμα όριζόντων άντικρύζει το παρόν και μέλλον του κόσμου».

10. Στον Δήμο Ταύρου και σε άλλες έκδηλώσεις τής 24ης Μαΐου 1998

Την Κυριακή 24η Μαΐου 1998 ό Μακ. Άρχιεπίσκοπος κ. Χριστόδουλος τέλεσε τη Θ. Λειτουργία στον Ι. Ναό Κοιμήσεως τής Θεοτόκου - Παναγίας Ταύρου. Τη Θ. Λειτουργία παρακολούθησαν ό Δήμαρχος Ταύρου κ. Παν. Βακαλόπουλος και οί Δημοτικοί Σύμβουλοι. Στη συνέχεια ό Δήμαρχος προσκάλεσε, έκτός προγράμματος, τον Μακαριώτατο στο Δημαρχείο, όπου και Του έπεφύλαξε θερμήν ύποδοχή και Τόν έπαίνεσε, διότι ένδιαφέρεται για τους περιφερειακούς δήμους με τις συνιοκίες των προσφύγων και των εργατών και άγωνίζεται για τα θέματα τής νεολαίας, την ειρήνη και την άδελφοποίηση των λαών των Βαλκανίων. Στις έκδηλώσεις παρέστησαν και Πρόεδροι διαφόρων προσφυγικών σωματείων.

Στο κήρυμά του ό Μακαριώτατος, έκτός των άλλων, έίπε τα έξης:

«Είθε παιδιά προσφύγων που ήλθαν από τις άληομόνητες πατρίδες. Κι εγώ κατάγομαι από προσφυγική οικογένεια. Και οί γονείς μου ήλθαν καταδικασμένοι από τους Τούρκους και αισθάνομαι μεγάλη ευαισθησία γι' αυτό το λαό που έφυγε, αλλά μετέφερε και εδώ τη δυναμικότητα, την εργατικότητα, την πίστη του και δίδαξε πώς πρέπει να ζούμε. Οί πατέρες μας έφυγαν παίρνοντας μαζί τους τα ιερά και τα σεβάσματά τους. Πήραν εικόνες και καντήλια. Τα καντήλια που βλέπω εδώ τα διατηρείτε ακόμα στο ναό τής Παναγίας».

Χαρακτηριστικές έπίσης είναι οί έξης περικοπές του κηρύγματός Του:

«Πρέπει να δοξάζουμε το Θεό που γεννηθήκαμε Έλληνες και όρθόδοξοι. Ζούμε σε μιá άγκαλιά λαοτήτων και έθνοτήτων στην Ευρώπη. Και φυσικά δέν έχουμε πλούτο για να άποκτήσουμε την κυριαρχία στην άμφικτυονία. Όμως, αν ύστερούμε σε πλουτοπαραγωγικές πηγές, έχουμε πλούτο πνεύματος. Πρέπει όλοι να πιστέψουμε ότι είμαστε ισότιμοι στην Ευρώπη. Εμείς είμαστε ή Ευρώπη. Να μην πηγαίνουμε

μὲ κατεβασμένο τὸ κεφάλι. Γιατὶ ἀγνοοῦμε αὐτὸ ποὺ ἀποτελεῖ τὸ μεγαλύτερο θησανρὸ μας καὶ φερόμαστε ὡς φτωχοὶ συγγενεῖς τῶν ἄλλων, ἐνῶ θὰ ἔπρεπε ἀπὸ οὐραγοὶ νὰ εἴμαστε ἡγέτες. Εἶναι ἄδικο γιὰ τὸ λαὸ μας αὐτὰ τὰ ἐρεῖσματά του νὰ τὰ ἔχουμε ἀποθήσει στὸ περιθώριο, νὰ ἀναζητοῦμε τώρα νέα ὄραματα καὶ ἐρεῖσματα σὲ νέους δεσμοὺς καὶ κρίκους».

Τὸ ἀπόγευμα τῆς ἰδίας ἡμέρας ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος παρέστη στὸ Ζάππειο Μέγαρο κατὰ τὴν ἐναρξὶ τοῦ συνεδρίου, τὸ ὁποῖο ὀργανώθηκε ἀπὸ τὸ Ἴδρυμα «Α. Γ. Παπανδρέου» καὶ ἀπὸ τὸ «ΙΣΤΑΜΕ - Ἀ. Παπανδρέου» καὶ ἀπήρθηεν εὐσύννοπτο χαιρετισμό.

Τὴν ἑσπέρα τῆς ἰδίας ἡμέρας ὁ Μακαριώτατος συμμετέχε στὴν ἐκπομπὴ «Ραδιο-Παράγκα», τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (ὑπεύθυνος ὁ π. Κων. Στρατηγόπουλος), ἐνῶ ἀπὸ τὰ μεσάνυχτα ὑπῆρξεν ἐνεργὸς ἢ συμμετοχὴ Του στὸν τηλεοπτικὸ μαραθῶνιο πρὸς ἐνίσχυσι τῶν Ἑλλήνων, οἱ ὁποῖοι ζοῦν στὶς χῶρες τῆς πρώην Σοβιετικῆς Ἐνώσεως.

Ἐπίσης ὁ Μακαριώτατος μετέβη στὸ Ὑπουργεῖο Ἐθνικῆς Παιδείας πρὸς ἀνταπόδοσι ἐπισκέψεως στὸν Ὑπουργὸ Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων κ. Γεω. Ἀρσένην. Κατὰ τὴ συζήτησί τους ἀναζητήθηκε καὶ βρέθηκε κατὰ τὴ διατύπωσι τοῦ Ἀρχιεπισκόπου, ἢ «χρυσὴ τομῆ» πρὸς ἀντιμετώπισι ζητημάτων κοινῶς ἐνδιαφέροντος, ὡς λ.χ. τοῦ ζητήματος τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐκπαιδεύσεως, ἢ ὁποῖα ἀποβλέπει στὴ στελέχωσι τῆς Ἐκκλησίας.

Τὴν ἰδία ἡμέρα ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος κ. Χριστόδουλος δέχθηκε εἰς τὴν Ἱ. Ἀρχιεπισκοπὴν τὸν Μακ. Ἀρχιεπίσκοπον Τιράνων καὶ πάσης Ἀλβανίας κ. Ἀναστάσιον. Κατὰ τὴ συζήτησί τους ἐκφράσθηκε ἢ ἐπιθυμία τῆς συμπαραστάσεως τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος στὴν προσπάθεια πρὸς ἐπίλυσι τῶν προβλημάτων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἀλβανίας.

11. Στὴ σύναξι τῶν Κληρικῶν τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς καὶ στὸ Νοσοκομεῖο «Ἅγιος Σάββας»

Τὴν 26η Μαΐου ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος κ. Χριστόδουλος στὴν πρώτη του συνάντησι μὲ τοὺς κληρικοὺς τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, ἢ ὁποῖα ἔγινε στὸν Ἱ. Καθεδρικὸ Ναὸ, ἔδωσε σ' αὐτοὺς συμβουλές, ὁδηγίες καὶ κατευθύνσεις, ἀνάλογες πρὸς τὶς περιεχόμενες στὴ σχετικὴ πρώτη πρὸς αὐτοὺς ἐκτενὴ Ἐγκύκλιό Του. Κατὰ τὴ διάρκειά τῆς συγκεντρώσεως προσήλθε στὸν Ἱ. Καθεδρικὸ Ναὸ ἡ Βασίλισσα τῆς Ἰσπανίας Σοφία, ἢ ὁποῖα συνωμίλησε μὲ τὸν Μακαριώτατο καὶ τοὺς πατέρες Ἰγνάτιο Γεωργακόπουλο

καὶ Θωμᾶ Συνοδινό. Στὸν Μακαριώτατο εἶπε ὅτι τὴν ἱκανοποίησε πλήρως ὁ Ἐνθρονιστήριος Λόγος Του τὸν ὁποῖον παρηκολούθησε μὲσφ δορυφόρου.

Τὴν ἰδίαν ἡμέρα ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος ἐπισκέφθηκε τὸ Νοσοκομεῖον «Ἅγιος Σάββας» καὶ ἐκεῖ ἔγινε ἐνθουσιωδῶς δεκτὸς ἀπὸ τὰ Μέλη τῆς Διοικήσεως καὶ τὸν Πανουσ. Ἀρχιμ. π. Νεκτάριο Μηλιῶνῃ, ὁ ὁποῖος ἐπὶ πολλὰ χρόνια ὡς Ἐφημέριος στὸ Νοσοκομεῖο αὐτὸ προσφέρει ἀθορύβως ἀνεκτίμητες ποιμαντικὰς καὶ διακονικὰς ὑπηρεσίες. Ἐκεῖ ὁ Μακαριώτατος ἀφ' ἑνὸς μίλησε στὸ προσωπικὸ μέσα στὸ κατὰμεστο Ἀμφιθέατρο καὶ ἀφ' ἑτέρου ἐπισκέφθηκε ἀσθενεῖς στοὺς θαλάμους καὶ ἐνεφύσησε σ' αὐτοὺς παρηγορίαν, θάρρος καὶ ἐλπίδα. Χαρακτηριστικῶς ὁ Μακαριώτατος δήλωσε: «Σ' αὐτὸ τὸ Νοσοκομεῖο ὁ πόνος βρῖσκεται στὰ ἔσχατα ὅρια ἀντοχῆς τοῦ ἀνθρώπου. Ὅμως, ἀφοῦ ὑπάρχει Θεός, πρέπει πάντοτε νὰ ὑπάρχη καὶ ἐλπίδα».

Τὴν ἑσπέρα τῆς ἰδίας ἡμέρας ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος κ. Χριστόδουλος παρέστη στὴ δεξίωσι, ἢ ὁποῖα ἔγινε στὸ Προεδρικὸ Μέγαρο πρὸς τιμὴν τοῦ βασιλικοῦ ζεύγους τῆς Ἰσπανίας.

12. Ἀπὸ τὸ Χρονικὸ τῆς 27ης Μαΐου ἐ.ἔ.

Τὴν 27η Μαΐου ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος δέχθηκε τὴν ἐπίσκεψι τοῦ Προέδρου τῆς Ἐνώσεως Ἑλλήνων Θεολόγων κ. Κωνσταντίνου Μουρατίδου καὶ συνεζήτησε μετ' αὐτοῦ τοὺς τρόπους ἀντιμετώπισεως τῶν ζητημάτων, ποὺ σχετίζονται πρὸς τὸ μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν.

Τὴν ἑσπέρα τῆς 27ης Μαΐου 1998 ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος παρέστη στὸν ἑορτασμό, ποὺ ἔγινε στὴν ἀκτινοβόλο «Ἐταιρεία τῶν Φίλων τοῦ Λαοῦ» γιὰ τὴν ἐπέτειο τῆς Ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Μετὰ τὴν εἰσαγωγικὴ ὁμιλία τοῦ Προέδρου τῆς Ἐταιρείας Καθηγητοῦ κ. Ν. Μπρασιώτου καὶ μετὰ τὴν ἐκφώνησι τοῦ Πανηγυρικοῦ ἀπὸ τὸν Ἐταῖρο αὐτῆς καὶ Ἐπίτιμο Γεν. Ἐπιθεωρητὴ Μ. Ἐκπαιδεύσεως κ. Παναγιώτη Βλάχο, ὁ Μακ. Προκαθήμενος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἐξῆρε τὴ συμβολὴ τῆς Ἐκκλησίας στὴ διαφύλαξι τοῦ Γένους, ἀλλὰ καὶ τὸ σημαντικὸ ἔργο τῆς Ἐταιρείας. Ἐκτὸς τῶν ἄλλων εἶπεν:

«Ἐσεῖς ἐδῶ καὶ χιλιάδες ἄλλοι εἶστε οἱ γνήσιοι, ἀληθινοὶ Ἕλληνες πατριῶτες, ὄχι ἀπλῶς αἰθεροβάμονες τοῦ παρελθόντος. Δυστυχῶς, ὁμως, ὑπάρχουν καὶ κάποιοι γραικίλοι ποὺ θέλουν τὴ συρρίκνωσι τῆς Ἐκκλησίας, γιὰτὶ ξέρουν ὅτι τὸ ἔθνος ὀφείλει τὴν ἐπιβίωσίν του σ' αὐτήν. Ὑπάρχουν μάλιστα καὶ συνταγματολόγοι ποὺ ἐπιδιώκουν νὰ φτιάξουν νέο πλαίσιο σχέσεων, Ἐκκλησίας - Κράτους».

Στὴ συνέχεια ὁ Μακαριώτατος τόνισε καὶ τὰ ἑξῆς:

«Τὸ κύριο εἶδος πρὸς ἐξαγωγή πού διαθέτει ἡ χώρα μας εἶναι ἡ Ἑλληνορθοδοξία. Μόνο ὅταν εἴμαστε ἀσυμβίβαστοι σ' αὐτὰ πού πιστεύουμε, μόνο τότε θὰ γίνουμε σεβαστοί, ἀκόμη καὶ ἀπὸ αὐτοὺς πού μᾶς μισοῦν. Ὅταν, ἀντιθέτως, δὲν ἔχουμε ραχοκοκκαλιά, τότε τὸ ἱστορικό τέλος μας εἶναι δεδομένο».

13. Σὲ ἐκδηλώσεις τῆς 28ης Μαΐου ἐ.ἔ.

Τὴν 28η Μαΐου 1998 ὁ Μακαριώτατος ἐτέλεσε τὴν Θ. Λειτουργία στὸν ἐορτάζοντα Ἰ. Ναὸ Ἀναλήψεως Ν. Κόσμου καὶ ὠμίλησεν ἐπικαιρῶς.

Τὴν ἰδίᾳ ἡμέρα ὁ Μακαριώτατος κ. Χριστόδουλος ἐπεσκέφθη τὴν Ἐκθεσὶν τῶν μαθητῶν τοῦ Πολυκλαδικοῦ Λυκείου τῆς Σιβιτανιδείου Σχολῆς, στὴν ὁποία εἶναι Πρόεδρος. Οἱ μαθητὲς χόρευσαν πρὸς τιμὴν Του παραδοσιακοὺς χοροὺς καὶ τραγούδησαν λαϊκὰ τραγούδια καὶ τοῦ ζήτησαν νὰ σχολιάσῃ τὸν θάνατο τοῦ νεαροῦ τοξικομανοῦς, ὁ ὁποῖος τὸν περιέμενε στὴν Ἐκθεσὶ τοῦ Βιβλίου καὶ πέφτοντας στὴν ἀγκαλιά του τοῦ ζήτησε βοήθεια. Ὁ Μακαριώτατος δακρυσομένος εἶπε: «Τὸ γνώρισα αὐτὸ τὸ παιδί καὶ στὰ μάτια του εἶδα τὴν ἀνάγκη του γιὰ ἀγάπη καὶ στοργή, ἀλλὰ δυστυχῶς ἦταν πολὺ ἀργά. Δὲν πρόλαβα νὰ κάμω τίποτε γι' αὐτόν...».

Ἐξ ἄλλου σὲ ἀντιφώνησί Του σὲ χαιρετιστήρια προσφώνησι τῶν μαθητῶν τοὺς εἶπε:

«Γεννηθήκατε Ἕλληνες καὶ Ὁρθόδοξοι. Αὐτὰ τὰ δύο προνόμια δὲν πρέπει νὰ τὰ πουλήσετε οὔτε νὰ τὰ ἀνταλλάξετε. Σᾶς θέλουμε πρωτοπόρους καὶ μπροστὰ καὶ ὄχι φτωχοὺς συγγενεῖς ἄλλων... Σᾶς ἀγαπάμε καὶ σᾶς ἐμπιστευόμαστε... Ὅταν θὰ βγεῖτε στὴ βιοπάλη τῆς ζωῆς, ἔξω ἀπὸ τὸ σχολεῖο, ἔξω ἀπὸ τὸ σπίτι, θὰ δεῖτε ὅτι βρῖσκεστε σὲ ζούγκλα ἀγριῶν θηρίων. Πρέπει νὰ εἰσθε δυνατοί, συγκεντρωμένοι καὶ μὲ ἐφόδια τὴν πίστη καὶ τὴν προσευχὴ θὰ ἐπιτύχετε...».

Ἐπίσης ὁ Μακαριώτατος εἶπε τὰ ἑξῆς στοὺς ἐνθουσιασμένους μαθητὲς:

«Παλαιότερα ἐθεωρεῖτο "out" νὰ δηλώνει κανεὶς ὅτι πηγαίνει στὴν ἐκκλησία ἢ νὰ φοράει σταυρὸ στὸ στήθος. Σήμερα, ὁμως, θεωρεῖται "in" νὰ δηλώνει χριστιανὸς καὶ νὰ εἶναι ὑπερήφανος γι' αὐτὸ (...). Ὁ Χριστιανισμὸς δὲν εἶναι μόδα, πού θὰ περάσει, ἀλλὰ ἱστορικὴ ἀναγκαιότητα. Ξέρω τὴ δύναμη τῆς μόδας, ἀλλὰ μπορεῖτε νὰ φτιάξετε τὴ δική σας μόδα. Ἐκτὸς ἀπὸ παντελόνια μὲ ψηλὰ τακούνια καὶ ἐσῆς τ' ἀγόρια πού φοράτε παπούτσια "Βέρμαχτ", ἀπ' αὐτὰ πού ἅμα φᾶς μὴ κλωτσιὰ σὲ στέλνουν στὸ γιατρό, θὰ σᾶς πῶ ἐγὼ μὴ εὐκολὴ μόδα. Βάλτε ὅλοι στὸ λαϊμό σας ἓνα σταυρό...».

Χαρακτηριστικῶς ὁ Μακαριώτατος, χρησιμοποιοῦν τὸ παράδειγμα τοῦ «Τιτανικοῦ» εἶπε: «Φανταστεῖτε,

ὅταν τὸ πλοῖο πήγαινε ἀκάθεκτο πάνω στὸ παγόβουνο μὲ ὅλη τὴ δύναμη τῶν μηχανῶν του. Ἄν ἐκεῖνη τὴ στιγμή κάποιος πού ἔβλεπε τὸν κίνδυνο προλάβαινε, ποιά ἐντολὴ θὰ ἔδινε; Ὅπισθεν ὀλοταχῶς. Αὐτὸ τὸ σύνθημα σᾶς δίνω καὶ ἐγώ. Καὶ γιὰ νὰ μὴν μὲ κατηγορήσετε γιὰ ὀπισθοδρομικό, σᾶς λέγω ὅτι τὸ σύνθημά μου εἶναι ἡ σωτηρία σας, ἡ εὐτυχία σας καὶ ἡ ἐπιτυχία σας μέσα σὲ τούτῃ τὴ ζωὴ».

Τὴν μεσημβρία τῆς ἰδίας ἡμέρας ἐπεσκέφθη τὸ Θεολογικὸ Οἰκοτροφεῖο τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας στὸν Βύρωνα, συνέφαγε μὲ τοὺς 50 οἰκοτρόφους καὶ συνωμίλησε μαζί τους.

Τὸ ἀπόγευμα τῆς ἰδίας ἡμέρας ἐδέχθη τὴν ἐπίσκεψι τοῦ Ἄν. Ὑπουργοῦ Ἐξωτερικῶν κ. Γιῶργου Παπανδρέου καὶ συνεζήτησε μαζί του γιὰ ἐκκλησιαστικὰ ζητήματα κοινοῦ ἐνδιαφέροντος.

14. Μήνυμα πρὸς τοὺς συνέδρους τῆς Διημερίδος τοῦ Δικτύου 21

Τὴν 29η Μαΐου 1998 ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος κ. Χριστόδουλος ἔστειλε Μήνυμα πρὸς τοὺς συνέδρους τῆς Διημερίδος, τὴν ὁποία ὠργάνωσε τὸ Δίκτυο 21 μὲ θέμα: «Ἐθνικὴ Ἄμυνα, Ἠγεσία καὶ κοινὴ γνώμη». Ἄφου τόνισε, ὅτι στὴν Ἐκκλησίᾳ συμμετέχουν Κληρὸς καὶ Λαὸς, προσέθεσε τὰ ἑξῆς:

«Ὁ Ἕλληνας πάντοτε, ἀπὸ τότε πού ὑπάρχει, ἀμνόταν γιὰ τὴ θρησκεία του. Στὴν ἀρχαιότητα ἐμάχετο "ὑπὲρ βωμῶν καὶ ἐσπιῶν" καὶ στὴ χριστιανικὴ ἐποχὴ "ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος". Ἡ διαφύλαξη λοιπὸν τῆς πίστεως ἀπὸ ἀλλοδόξους ἢ ἀλλοθρήσκους εἰσβολεῖς ἦταν πάντοτε τὸ οὐσιώδες συστατικὸ στὴν ἄμυνα, στὴν ἀντίσταση καὶ στὴ διατήρηση τῆς ἰδιοπροσωπίας τῶν Ἑλλήνων. Ὅσο δὲ κι ἂν μᾶς μέμφονται ὀρισμένοι, ἐμεῖς δὲν θὰ παύσουμε νὰ ἐπαναλαμβάνουμε τὴν ἀλήθεια γιὰ τὸ γεγονός ὅτι ἡ Ἐκκλησία, ὡς κιβωτὸς τοῦ Γένους, διαφύλαξε τὴν ἑλληνορθόδοξη συνειδήσή μας ἐπὶ 400 χρόνια σκλαβιάς, πού σὲ ὀρισμένες περιοχὲς ἔφτασε καὶ τὰ 1.000 χρόνια».

Γιὰ τὴ σχέση τοῦ Ἑλληνισμοῦ πρὸς τὴν Εὐρώπη ὁ Μακαριώτατος τόνισε:

«Ὁ Ἑλληνισμὸς μὲ τὴν Ὁρθοδοξία του εἶναι χρήσιμος στὴν Εὐρώπη, ἰδιαίτερα τώρα πού ἡ Γηραιὰ Ἡπειρὸς μας παραπαίει καὶ κλονίζεται ἀπὸ τὰ πολλὰ καὶ σοβαρὰ προβλήματα της, πού ξεκινοῦν ἀπὸ τὰ ἀδιέξοδα τοῦ ρασιοναλισμοῦ της. Τώρα λοιπὸν οἱ καιροὶ ἐπιβάλλουν τὴν ἀμεση συσπείρωση κι ἐνόητά μας, τώρα πρέπει νὰ φανοῦμε ἀντάξιοι τῶν περιστάσεων».

Χαρακτηριστικῶς ἐπίσης ὁ Μακαριώτατος τόνισε: «Οἱ Ἕλληνες εἴμαστε τὸ ἄλας τῆς γῆς».

15. Στὸ Πολυκλαδικὸ Λύκειο Ἀμπελοκήπων

Τὴν 1η 'Ιουνίου ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος κ. Χριστόδουλος ἐπισκέφθηκε τὸ Πολυκλαδικὸ Λύκειο Ἀμπελοκήπων, γιὰ νὰ εὐχηθῆ στοὺς μαθητὲς ἐπιτυχία στὶς προαγωγικὲς καὶ ἀπολυτήριες ἐξετάσεις. Στὴν ἀντιφώνησί Του σὲ προσφώνησι μαθητοῦ τῆς Γ' Λυκείου, ὁ ὁποῖος ἐξήρε τὸν κριτικὸ λόγο τοῦ Ἀρχιεπισκόπου, ὁ Μακαριώτατος εἶπε:

«Θὰ εἶδατε τὶς ἐπιθέσεις πὸν δέχεται τὸ πρόσωπο τοῦ Ἀρχιεπισκόπου, ἐπειδὴ τάραξε τὰ λιμνάζοντα ὕδατα, ἐπειδὴ θέλησε νὰ φέρει μιὰ νέα κατάσταση στὴν κοινωνία καὶ τὴν Ἐκκλησία μας. Ἀλλὰ δὲν ποοῦμαι, δὲν κλείνω τὸ στόμα μου, γιὰ πιστεύω ὅτι αὐτὰ πὸν λέω εἶναι αὐτὰ πὸν θέλει ὁ λαὸς μας, εἶναι αὐτὰ πὸν χρειάζεται ὁ λαὸς μας».

Στὴ συνέχεια, ἀφοῦ εἶπε στοὺς μαθητὲς ὅτι στὸ δρόμο εἶδε σὲ κάποιον τοῖχο γραμμμένο τὸ σύνθημα «Τσακίστε τὰ ξυπνητήρια», προσέθεσε: «Ἐγὼ σὰς λέγω νὰ μὴ σπάσετε τὰ ξυπνητήρια, ἀλλὰ νὰ προμηθευτεῖτε κι ἄλλα, ἐὰν δὲν ἔχετε... Γιὰτὶ χρειάζεται νὰ ξυπνήσουμε.

»Τὸ μήνυμα καὶ τὸ σύνθημα πὸν σὰς δίνω εἶναι... παιδιὰ ξυπνήστε. Ἀφήστε τὸν ἐφησυχασμὸ, ἀφήστε ὅλα ὅσα σὰς κρατοῦν σὲ μιὰ παθητικὴ στάση καὶ ἐλάτε νὰ κάνουμε μαζί τὴν ἐπανάσταση πὸν χρειάζεται νὰ κάνουμε γιὰ νὰ φέρουμε καλύτερες μέρες σ' αὐτὸν τὸν τόπο».

Ὁ Μακαριώτατος μοίρασε σὲ κάθε μαθήτρια καὶ μαθητὴ ἀπὸ μία Καινὴ Διαθήκη, λέγοντας πρὸς αὐτοὺς:

«Ἡ Ἁγία Γραφή ὡς ξυπνητήρι θὰ διατηρήσει ἀσβεστὴ τὴ φλόγα τῆς προόδου, θὰ ἐνδυναμώσει τὶς προσπάθειές σας καὶ θὰ δώσει λύση στὰ φλέγοντα προβλήματα σας».

16. Μὲ τὸν Μακ. Ἀρχιεπίσκοπο Κύπρου κ. Χρυσόστομο

Τὴν ἰδίᾳ ἡμέρα 1η 'Ιουνίου ὁ Μακαριώτατος κ. Χριστόδουλος δέχθηκε στὴν Ἱ. Ἀρχιεπισκοπὴ τὸν Μακ. Προκαθήμενο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου κ. Χρυσόστομο, ὁ ὁποῖος τὸν ἐνημέρωσε γιὰ τὶς τρέχουσες ἐξελίξεις ἐπὶ τοῦ Κυπριακοῦ καὶ τοῦ ἀπηύθυνε πρόσκλησι νὰ ἐπισκεφθῆ τὴν Κύπρο.

Μετὰ τὴν συνάντησι ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου κ. Χρυσόστομος δήλωσε:

«Ἦταν φυσικὸ μὲ τὴν ἐπίσκεψή μου στὴν μητέρα πατρίδα νὰ ἐπισκεφθοῦμε πρῶτα καὶ τὸν Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν κ. Χριστόδουλο καὶ νὰ ἀνταλλάξουμε γνώμες πάνω στὰ ἐκκλησιαστικὰ μας θέματα, ἀλλὰ καὶ τὰ ἐθνικὰ μαζί.

Γιὰτὶ ὅπως ξέρετε ἡ Ἐκκλησία δὲν διαχωρίστηκε ποτὲ ὅταν ὁ λαὸς κινδύνευε ἐθνικὰ. Ἀγωνίστηκε μαζί μὲ τὸ λαὸ τῆς καὶ στὴν Κύπρο καὶ στὴν Ἑλλάδα καὶ ξέρουμε πόσοι ἐθυσιάστηκαν γιὰ τὴν ἀπελευθέρωση τοῦ Ἑλληνισμοῦ, γιὰ τὴν ἀποκατάσταση τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων! Μέσα σὲ αὐτὸ τὸ πνεῦμα συναντηθήκαμε καὶ μὲ τὸν Μακαριώτατο Ἀδελφὸ καὶ ἀνταλλάξαμε σκέψεις».

Ὁ Μακ. Προκαθήμενος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος εἶπεν:

«Ἐγὼ θὰ ἤθελα μὲ τὴν εὐκαιρία αὐτὴ νὰ τονίσω πόσο σημαντικὸ πρᾶγμα εἶναι νὰ ἔχει κανεὶς τὸ πρόνομο νὰ συζητεῖ μὲ τὸν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο Κύπρου, ὁ ὁποῖος εἶναι ἕνας γνωστὸς καὶ ἐπιδέξιος οἰακοστρόφος στὰ θέματα τῆς Ἐκκλησίας ὅσο καὶ στὰ ἐθνικὰ θέματα, δεδομένης τῆς εἰδικῆς κατάστασης πὸν ἐπικρατεῖ στὸ νησι τῆς Κύπρου. Τὸν ὑποδεχτήκαμε σήμερα ἐδῶ στὴν Ἱερὰ Ἀρχιεπισκοπὴ καὶ εἴχαμε τὴν δυνατὸτητα νὰ κουβεντιάσουμε καὶ γιὰ τὰ ἐκκλησιαστικὰ γενικώτερα ζητήματα, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὰ ἐθνικὰ ζητήματα τῆς Κύπρου γιὰ τὰ ὁποῖα ὁ Μακαριώτατος ἔχει ἀποψη, καὶ αὐτὴν τὴν ἀποψη δὲν διαστάζει νὰ τὴν δημοσιοποιεῖ, νὰ τὴν ἐκφράζει πρὸς πᾶσα κατεύθυνση, προκειμένου νὰ ἀποτραποῦν τετελεσμένα γεγονότα τὰ ὁποῖα θὰ ἔχουν σὰν συνέπεια τὸν ἐξαφανισμὸ, τὴν ἐξόντωση, τὸν ἀφανισμὸ τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ τῆς ὀρθοδοξίας ἀπὸ αὐτὸ τὸ μεγάλο νησι τῆς Κύπρου.

»Συζητήσαμε ὅλα αὐτὰ καὶ αὐτὴν τὴν στιγμὴ αἰσθάνομαι πλουσιώτερος στὴν σκέψη μου ἀπὸ τὶς ἀπόψεις πὸν διατύπωσε στὴν διάρκεια τῆς συζητήσεώς μας ὁ Μακαριώτατος.

Περιορίζομαι νὰ ἐκφράσω τὴν εὐχὴ ὥστε αὐτὲς οἱ ἀπόψεις, πὸν φαίνονται πολὺ λογικὲς καὶ πολὺ ρεαλιστικὲς, τελικὰ νὰ βροῦν τὴν ἀπήχηση πὸν πρέπει, ὥστε νὰ ἀποτραποῦν συνέπειες καὶ ἐξελίξεις πὸν θὰ εἶναι πολὺ δυσάρεστες...

17. Συνάντησι μὲ τὸν Ὑπουργὸ Ἐξωτερικῶν κ. Πάγκαλο

Ἀργότερα ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος κ. Χριστόδουλος μετέβη στὸ Ὑπουργεῖο Ἐξωτερικῶν ἀνταποδίδων ἐπίσκεψι στὸν Ὑπουργὸ κ. Πάγκαλο. Κατὰ τὴν συζήτησί τους ἐξετάστηκαν θέματα κοινοῦ ἐνδιαφέροντος καὶ ἐπιβεβαιώθηκε ἡ διάθεσίς τους γιὰ συνεργασία σὲ θέματα, πὸν ἀφοροῦν τὴν ἀποστολὴ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος στὰ Βαλκάνια καὶ στὴν Εὐρώπη. Ὁ κ. Πάγκαλος δήλωσε τὰ ἑξῆς:

«Χαίρομαι ἰδιαίτερα γιὰτὶ ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἔχει γνώση τῆς διεθνούς καταστάσεως καὶ διπλωματικὲς

ικανότητες. *Η παρέμβασή του στα θέματα που τον ενδιαφέρουν και ενδιαφέρουν και την Πολιτεία θα είναι άμεση και αποτελεσματική».*

18. Συνάντησις με τον Υπουργό Εθνικής Αμύνης κ. Τσοχατζόπουλο

Την 2α Ιουνίου 1998 ο Μακαριώτατος Αρχιεπίσκοπος κ. Χριστόδουλος δέχθηκε στην Ί. Αρχιεπισκοπή Αθηνών τον Υπουργό Εθνικής Αμύνης κ. Άκη Τσοχατζόπουλο και συνεζήτησε μαζί του για τα Έλληνοτουρκικά, για τὸ ἐξοπλιστικὸ πρόγραμμα τῆς χώρας και για τὸς τρόπους αξιοποιήσεως τῆς συμπαράστασεως και συμβολῆς τῆς Ἐκκλησίας στην αντιμετώπισι τῶν ἠθικοκοινωνικῶν προβλημάτων, τὰ ὁποία αντιμετωπίζουν και πολλοὶ στρατιῶτες (λ.χ. οὐ κίνδυνοι ἀπὸ τὰ ναρκωτικά, ἀπὸ τὸ AIDS, ἀπὸ τὴν ἀναζήτησι πνευματικῆς ταυτότητος).

Ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος ἐξεδήλωσε τὴν ἱκανοποίησί Του για τὴ συνομιλία Του με τὸν κ. Τσοχατζόπουλο και για τὴ συμπαράστασι αὐτοῦ στὸ ἔργο τῆς Ἐκκλησίας και προσέθεσε: *«Εὐχήθηκα ἡ πατρίδα μας νὰ ἔχει πάντοτε ἰσχυρὴ ἀμυνα και νὰ δείχνει τὴ δύναμη τὴν ὁποία ἔχει, ὥστε νὰ ἀποτρέπει κάθε εἶδους ἐπιβουλή ἐναντίον τῆς ἀνεξαρτησίας και τῆς ἐλευθερίας τῆς. Καὶ προσευχήθηκα ὁ Θεὸς νὰ σκεφετὶ τὴν πατρίδα μας, τὴν Ἑλλάδα μας, νὰ διασώζει τὶς Ἐνοπλες Δυνάμεις τῆς χώρας, πρὸς τὶς ὁποῖες τρέφομε σεβασμὸ και ἐκτίμησι και νὰ μὴ χρειαστεῖ νὰ χρησιμοποιηθοῦν αὐτὰ τὰ ὁποῖα οἱ Ἐνοπλες Δυνάμεις διαθέτουν, ὥστε νὰ ἔχουμε εἰρήνη μᾶλλον, παρὰ πόλεμο».*

Ἐπίσης ὁ Μακαριώτατος ἐπεσήμανεν, ὅτι ἡ Ἐκκλησία μπορεῖ νὰ συντελεῖ, ὥστε τὸ ἠθικὸ φρόνημα τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων νὰ εἶναι ὑψηλὸ και ἀκαμαῖο. Ἐξ ἄλλου ὁ κ. Τσοχατζόπουλος τόνισε:

«Ἡ πίστις τοῦ Ἑλληνα εἶναι δυνατὸν στὴ σύγχρονη ἐποχὴ νὰ ἔχει τὶς δικῆς τῆς ἀπαντήσεις και δικῆς τῆς λύσεις εἴτε αὐτὸ ἀφορᾷ τὸ συλλογικὸ πρόβλημα τῆς εἰρήνης, εἴτε τὴν ἀτομικὴ ἐπιβίωσι στὸ πλαίσιο τῶν σημερινῶν συνθηκῶν τῆς κοινωνίας μας».

19. Στὴν τελετὴ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν πρὸς τιμὴν τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου Κύπρου κ. Χρυσόστομου

Τὴν ἰδίᾳ ἡμέρα, 2α Ἰουνίου ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος κ. Χριστόδουλος παρέστη στὴν τελετὴ τῆς ἀναγορεύσεως σὲ Ἐπίτιμο Διδάκτορα τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν τοῦ Μακ. Ἀρχιεπι-

σκόπου Κύπρου κ. Χρυσόστομου, ὁ ὁποῖος, στὴν ὁμιλία του χαρακτήρισε τοὺς Τουρκοκυπρίους ὡς ἐξισλαμισθέντες Ἑλληνοκυπρίους και τόνισε ὅτι ἡ λύσις διζωνικοῦ ὁμοσπόνδου κράτους θα βλάβῃ τὸν Κυπριακὸ Ἑλληνισμό, ἀφοῦ *«οἱ Ἕλληνες δὲν θα ἐπιστρέψουν στὰ κατεχόμενα, οἱ Τούρκοι θα στείλουν νέους ἐποίκους για νὰ διεκδικήσουν σὲ λίγα χρόνια τὴν πλειοψηφία τοῦ νησιοῦ και θα εἰσέλθουν στὴν ἑλληνοκυπριακὴ πλευρὰ για νὰ λεηλατήσουν, νὰ κλέψουν, νὰ φονεύσουν».*

(Στὴν τελετὴ αὐτὴ θα ἀναφερθοῦμε και σὲ εἰδικὸ σχόλιο).

20. Ἐκφρασις λύπης

Τὴν 4η Ἰουνίου ἐ.ἔ. ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος κ. Χριστόδουλος ἐξέφρασε τὴ λύπη Του, διότι ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας κ. Κ. Στεφανόπουλος δέχθηκε τὸν «Ἀρχιεπίσκοπο» και ἐκπροσώπους μιᾶς ἐκ τῶν ὁμάδων τῶν Παλαιοημερολογιτῶν, οἱ ὁποῖοι, ὅπως εἶπεν, *«εἶναι ἐκτὸς Ἐκκλησίας και σχισματικοί».* Γι' αὐτὸ *«μιὰ τέτοιου ὑψηλοῦ ἐπιπέδου συνάντησι προκαλεῖ προβλήματα».*

Ὁ Πρόεδρος κ. Στεφανόπουλος δήλωσε, ὅτι δέχθηκε τὸν ἐπὶ κεφαλῆς τῆς ἐν λόγῳ ἀντιπροσωπείας τῶν Παλαιοημερολογιτῶν ὡς Ἑλληνα πολίτην και ὄχι ὡς Ἀρχιεπίσκοπον και γι' αὐτὸ δὲν τὸν προσφώνησε ὡς «Μακαριώτατον».

Ἡ Ί. Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἡ ὁποία συνήλθε τὴν ἐπομένην ὑπὸ τὴν προεδρία τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου, ἐξέδωσε ἀνακοίνωσι, στὴν ὁποία τονίζονται, ἐκτὸς τῶν ἄλλων, τὰ ἑξῆς:

«Οἷσδήποτε, ἀσφαλῶς, πολίτης τῆς χώρας αὐτῆς ἔχει δικαίωμα νὰ ἐπισκέπτεται τὰς ἀρχὰς και νὰ γίνετα δεκτὸς ὑπ' αὐτῶν. Οὐδεὶς, ὅμως, ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἰδιοποιεῖται ἀυθαίρετως τίτλους ἢ ιδιότητες που δὲν τοῦ ἀνήκουν και νὰ ἐμφανίζεται ὑπ' αὐτὰς, ἐνώπιον τῶν ἀρχῶν. Οἱ ἐν Ἑλλάδι δρώντες Παλαιοημερολογίται, ὄντες διεσπασμένοι εἰς περισσοτέρας τῶν 5 παραφυάδων ὡς και οἱ ἐπικεφαλῆς αὐτῶν ἐμφανιζόμενοι ὡς "ἀρχιεπίσκοποι" και "ἐπίσκοποι" ἀποτελοῦν παράνομα και ἀντικανονικῆς σχισματικῆς ὁμάδες και ἄκανθαν εἰς τὸ Σῶμα τῆς Κανονικῆς Ἐκκλησίας, που καμιά ὀρθόδοξος Ἐκκλησία δὲν ἀναγνωρίζει, με ἀποτέλεσμα νὰ δροῦν περιθωριακὰ εἰς βάρος τῆς ἐνότητος τῆς Ἐκκλησίας».

«Ἡ Ἑλληνικὴ Πολιτεία ἀναγνωρίζει ὡς μόνην κανονικὴν και νόμιμον Ὄρθόδοξον Ἐκκλησίαν, τὴν ὡς τοιαύτην ἀναγορευμένην ὑπὸ τοῦ Συντάγματος».

Κατά συνέπεια, πᾶσα ἐνέργεια αὐτῆς ἢ ὁποία τείνει πρὸς ἀνατροπὴν τῆς καταστάσεως αὐτῆς, εἶναι φυσικὸν νὰ γεννᾷ ἔντονη ἀνησυχία καὶ προβληματισμούς. Παρὰ ταῦτα, ἡ Ἱερά Σύνοδος ἔχει ἤδη ἐκδηλώσει ἐνδιαφέρον πρὸς ρύθμισιν τῶν σχέσεων τῆς κανονικῆς καὶ νομίμου Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος μετὸν Παλαιομερολογισμὸν, ἐκφράζουσα τὶς ἀγαθὲς προθέσεις τῆς πρὸς διευθέτησιν τοῦ προβλήματος ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἱερῶν κανόνων».

21. Μήνυμα γιὰ τὴν Οἰκολογία καὶ τὴν Τεχνολογία

Τὴν 5ῃ Ἰουνίου ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος κ. Χριστόδουλος, ἐξ ἀφορμῆς τῶν ἐκδηλώσεων γιὰ τὴν προστασία τοῦ περιβάλλοντος καὶ τὴν καλὴ χρῆσι τῆς τεχνολογίας, σὲ Μήνυμά του τόνισε τὰ ἑξῆς:

«Ἡ βιομηχανικὴ ἐκρηξὴ καὶ ἡ ἐπέκτασή της σὲ ὅλα τὰ σημεῖα τῆς Γῆς, μαζὶ μετὰ τὴ γιγαντιαία αὔξησι τῆς κατανάλωσι τῶν προϊόντων τοῦ πετρελαίου καὶ τὴν πολλαπλὴ χρῆσι τῆς ἀτομικῆς ἐνέργειας, ὀδηγήσαν σήμερον τοὺς διεθνεῖς ὀργανισμοὺς περιβάλλοντος νὰ ἐκπέμπουν ἕνα ἀγωνιώδες οἰκολογικὸ SOS. Ἡ Ἐκκλησία δὲν μπορεῖ παρὰ νὰ εὐλογεῖ τὶς κατακτήσεις τῆς τεχνολογίας ποὺ βοηθοῦν τὸν ἄνθρωπον νὰ ζῆσι καλύτερα. Ὅμως, παράλληλα, ἡ βελτίωσι τῶν ἐξωτερικῶν συνθηκῶν στὴ ζωὴ μας δὲν ἔχει ἀποτέλεσμα αὐτομάτως νὰ γίνουμε εὐτυχέστεροι ἢ νὰ ὀδηγηθοῦμε στὴ σωτηρία. Ἡ τεχνολογία εἶναι κάτι τὸ οὐδέτερον. Ἄν θὰ εἶναι εὐεργετικὴ γιὰ τὸν ἄνθρωπον ἐξαρτᾶται ἀπὸ αὐτὸν καὶ μόνο. Ὅσο δὲ ἀναπτύσσεται ἰλιγγιωδῶς, ὁ ἄνθρωπος δὲν βελτιώνεται στὸν ἠθικὸ τομέα καὶ ὁ κίνδυνος γιὰ κακὴ χρῆσι τῆς τεχνολογίας γίνεται μεγαλύτερος κὶ ἔχει ἐπίπτωσι σὲ μεγαλύτερο πλῆθος ἀνθρώπων».

22. Κήρυγμα στὴν Ἁγία Τριάδα Πειραιῶς

Τὴν 8ῃ Ἰουνίου 1998 ὁ Μακαριώτατος ἦταν ὁ προεξάρχων στὸ Πολυαρχιερατικὸ Συλλεῖτουργο, ποὺ τελέσθηκε στὸν ἐορτάζοντα Ἱ. ναὸ Ἁγίας Τριάδος Πειραιῶς. Στὴν ὁμιλία του, ἐκτὸς τῶν ἄλλων, ἀναφερόμενος εἰς παραπλανητικὰ σχετικὰ δημοσιεύματα εἶπεν:

«Κάποιοι ποὺ ζοῦν μακρὰν τῆς Ἐκκλησίας διερωτῶνται τί χρειάζεται ἡ Ἐκκλησία. Ἔτσι σκέφτονται οἱ ἄνθρωποι, ποὺ δὲν γνωρίζουν τὴν Ἐκκλησία, ποὺ δὲν θέλησαν νὰ τὴν πλησιάσουν. Καὶ ὁμως θέλουν νὰ τὴν κρίνουν. Καὶ τὴν κρίνουν μετὰ τὴ συνείδησι κήσορος ποὺ τὰ ξέρει ὅλα καὶ θέλει καὶ τὴν Ἐκκλησία νὰ ὑποτάξει καὶ στὴν Ἐκκλησία νὰ ὑποδείξει πῶς πρέ-

πει νὰ εἶναι ἢ πῶς πρέπει νὰ ζεῖ καὶ νὰ πολιτεύεται. Εἶναι οἱ ἄνθρωποι ποὺ ἔχουν συνηθίσει νὰ ὑπαγορεύουν τὶς θελήσεις τοὺς στοὺς πάντες. Καὶ σ' αὐτοὺς ποὺ εἶναι ἀνώτεροι καὶ σ' αὐτοὺς ποὺ εἶναι κατώτεροι. Εἶναι οἱ κήσορες, ποὺ διαφεντεύουν τὴ δημόσια ζωὴ αὐτοῦ τοῦ τόπου καὶ οἱ ὅποιοι εἶναι πάντοτε πρόθυμοι. Συνήθισαν νὰ διευθύνουν τὸν τόπον ἀπὸ τὰ παρασκήνια. Καὶ τώρα τοὺς βγήκε κάτι, ποὺ δὲν τὸ περίμεναν. Ἡ Ἐκκλησία νὰ ἔχει λόγο. Καὶ ἀπειλοῦν μετὰ διώξεις. Ἄλλοι ἀπειλοῦν καὶ τὴ ζωὴ μας ἀκόμη, νομίζοντας ὅτι οἱ ποιμένες τῆς Ἐκκλησίας εἴμαστε μισῶτοι καὶ ὄχι ἀγαθοὶ καὶ καλοὶ ποιμένες σὰν τὸν Ἰησοῦ Χριστό...

»Ἡ Ἐκκλησία ἔχει λόγο ἀληθείας καὶ δυνάμεως, ἀνακαινίζει καὶ μεταμορφώνει τὴν ἀνθρώπινη ζωὴ. Λυτρώνει τὸν ἄνθρωπον καὶ τοῦ χαρίζει τὸ δῶρον τῆς ψυχικῆς εἰρήνης καὶ τῆς ἰσορροπίας. Ἐξευγενίζει τὸν ἄνθρωπον, τὸν ἐξανθρωπίζει, τὸν καθιστᾷ νέα δημιουργία, τὸν μεταμορφώνει ψυχικὰ καὶ τοῦ δίδει τὴ δυνατότητα ἐπιτυχίας εἰς τὸν στίβον τῆς ζωῆς...

»Ἐμεῖς δὲν φιλοδοξοῦμε καὶ δὲν ἔχουμε ὄνειρα νὰ καταστοῦμε κυβερνήτες αὐτοῦ τοῦ τόπου. Οὐδέποτε ἀπὸ τὸ ἔρκος τῶν ὀδόντων μας ἐξῆλθε τέτοια πρότασι καὶ τέτοια ὁμολογία. Ποτέ. Ἄλλὰ μόνοι τῶν τὴν ἐφεύρον, γιὰ αὐτὸ τοὺς συμφέρει αὐτὴ τὴν ὥρα. Ἐμᾶς μᾶς ἀρκεῖ ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ, ποὺ μᾶς ἀνεβίβασε στὸν ὑψιστὸ θρόνον τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἐξουσίας καὶ μᾶς ἀνέθεσε τὸ μεγάλο χρέος νὰ σᾶς καθοδηγοῦμε στὶς νομῆς τῆς σωτηρίας, νὰ σᾶς δείχνουμε τὸ δρόμον τοῦ χρέους καὶ νὰ σᾶς λέμε τὴν ἀλήθεια...

»Δὲν ὑπάρχει κανένας λόγος νὰ ἀνησυχεῖ κανένας. Οὔτε γιὰ πρωθυπουργὸς πηγαίνω οὔτε γιὰ ἐθνάρχης πηγαίνω. Ἄς κοιμοῦνται ἡσυχῶ οἱ κυβερνῶντες. Δὲν εἶμαι ἐγὼ ἐκεῖνος ποὺ ἀμφισβητῶ τὴν πολιτικὴν τὴν κυριαρχία. Ἄλλος εἶναι ὁ δικός μου σκοπὸς καὶ ἡ δική μου ἀποστολή. Νὰ ἔχω τὶς διόπτρες καὶ τὶς κεραῖες τῆς διάνοιάς μου ἀναπεπταμένες, γιὰ νὰ γνωρίζω κάθε στιγμὴ καὶ λεπτὸ τί λέω, πῶς τὸ λέω, γιὰ νὰ μὴ διαφύσω τὶς ἐλπίδες καὶ τὶς προσδοκίες ποὺ ἔχετε στηρίξει στὴν Ἐκκλησία μας».

Στὴ συνέχεια ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος, ἀφοῦ δέχθηκε ὡς δῶρον τὸ βιβλίον τοῦ Νίκου Κοεμιτζί, ἐπισκέφθηκε τὸ ἐστιατόριον, ποὺ λειτουργεῖ μετὰ πρωτοβουλία τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Πειραιῶς, στὸ ὑπόγειον τοῦ Ναοῦ τῆς Ἁγίας Τριάδος καὶ προσφέρει δωρεὰν φαγητὸ σὲ 450 ἄτομα κάθε μέρα.

23. Στὴν Ἀνωτέρα Ἐκκλησι. Σχολιὴ Ἀθηνῶν

Τὴν 9ῃ Ἰουνίου 1998 ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος κ.

Χριστόδουλος παρεκάθησε σὲ γεῦμα, τὸ ὁποῖο παρέθεσαν πρὸς τιμὴν τοῦ οἱ Καθηγητῆς καὶ Σπουδαστῆς τῆς Ἀνωτέρας Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν (στὴν Κηφισιά).

Ὁ Μακαριώτατος, ἀπευθυνόμενος σὲ ὁμλία τοῦ σ' αὐτούς, τοὺς εἶπε: «*Νὰ τραβήξουμε ὅλοι μαζί κουπί γιὰ νὰ πάει μπροστὰ τὸ σκάφος τῆς Ἐκκλησίας... πρῶτος ἐγὼ τραβάω κουπί.*»

Στὴ συνέχεια ὁ Προκαθήμενος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἀφοῦ ὕμνησε τὰ πνευματικὰ προσόντα τοῦ μέλλοντος κληρικοῦ, ἀνέφερε τὶς προσπάθειές Του γιὰ τὴν ἀναβάθμισι τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Σχολῶν.

24. Μήνυμα γιὰ τὴν Κύπρο

Τὴν ἰδίᾳ ἡμέρα, 9ῆ Ἰουνίου 1998, κατὰ τὴ διάρκειᾳ Ἡμερίδος τῆς «Ἐνώσεως Κυπρίων Ἑλλάδος» καὶ τῆς «Πρωτοβουλίας Πολιτῶν γιὰ τὰ Ἐθνικὰ Θέματα καὶ τὴν Κοινωνικὴ Πρόοδο», ἀνεγνώσθη Μήνυμα τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου κ. Χριστοδούλου, στὸ ὁποῖο, ἐκτὸς τῶν ἄλλων, λέγονται τὰ ἑξῆς:

«*Κατὰ τὴν ἡμέρα τῆς ἐνθρονίσεώς μου μιὰ ἀπὸ τὶς πιὸ συγκλονιστικὲς στιγμὲς πού ἐξῆσα ἦταν ὅταν ὁ πρόσφυγας Μητροπολίτης τῆς Κυρηνείας μου ἔδωσε μιὰ εὐχὴ: νὰ συλλειτουργήσουμε στὴν ὠραιότατη αὐτὴ πόλη τῆς Κύπρου μας, ὅταν ἐλευθερωθεῖ ἀπὸ τὸ σημερινὸ ζυγὸ τῆς. Εὐχομαι καὶ προσεύχομαι γρήγορα ὁ Θεὸς νὰ δώσει νὰ δοῦμε ἐλεύθερη καὶ ἀκμάζουσα πάλι τὴν Κυρηνεία καὶ ὅλες τὶς κατεχόμενες περιοχὲς τῆς Μεγαλονήσου. Ἀλλὰ γι' αὐτὸ ὑπάρχει ἡ ἀνάγκη δράσεως πρακτικῆς καὶ ἀποτελεσματικῆς.*»

«*Ἡ Ἐκκλησία ἔχει ἀπὸ τὴν φύση τῆς τὴν ιδιότητα νὰ συνδέει ὑπὸ τὸ κοινὸ Ἅγιο Ποτήριο τοὺς ἀνθρώπους.*»

«*Ὁ πιστὸς γνωρίζει, ὅτι σ' Αὐτὴν βρίσκει τὸ καταφύγιό του, χωρὶς κανεὶς νὰ τὸν ρωτᾷ γιὰ τὴν καταγωγὴ ἢ τὶς ἀπόψεις του. Ὅλοι εἴμαστε ἓνα σῶμα μὲ κεφαλὴ τὸν Κύριο Ἰησοῦ Χριστὸ καὶ ὅλοι ὀφείλουμε νὰ ἀνεχόμεθα ἀλλήλους ἐν ἀγάπῃ· δυστυχῶς ὁ Ἑλληνισμὸς μαστίζεται ἀπὸ τὴν διχόνοια, πανάρχαιο ἐλάτωμά μας. Μοῦ ἔκανε ἐντύπωση ὅταν διάβασα ὅτι στὴν Κύπρο χωρίζονται οἱ Ἕλληνες ἀκόμη καὶ στὰ νεκροταφεῖα. Χαρακτηριστικὰ μάλιστα τοῦ χωρισμοῦ εἶναι ἡ σημαία: ἄλλοι στοὺς τάφους ἀναρτοῦν τὴν Κυπριακὴν καὶ ἄλλοι τὴν Ἑλληνικὴν σημαία!*»

«*Ἀλλά, ὅπως εἶπε καὶ ὁ Ἐθνικὸς μας ποιητῆς Διονύσιος Σολωμὸς, ἂν μισούμεθα καὶ ἂν ἡ διχόνοια ἐπικρατεῖ μέσα μας δὲν μᾶς πρέπει λευτεριά. Ἐνότητα, λοιπόν, ἐνότητα καὶ ὁμοψυχία.*»

«*Οἱ καιροὶ εἶναι τόσο δύσκολοι πού θεωρῶ ὄχι μόνο πολυτέλεια ἀλλὰ καὶ βαρὺ παράπτωμα τὴν καλλιέργεια τῆς διχόνοιας ἀνάμεσα στοὺς Ἕλληνες τῆς Κύπρου, ἀλλὰ καὶ τοῦ ἀπανταχοῦ Ἑλληνισμοῦ.*»

«*Ἡ Ἐκκλησία στὴν Κύπρο ἐπὶ αἰῶνες ἦταν ἐθναρχεῦσα. Αὐτὴ ἦταν ἡ κιβωτὸς, ἐντὸς τῆς ὁποίας οἱ Κύπριοι διεφύλαξαν τὴν ἰδιοπροσωπία μας. Ὁ ρόλος τῆς σήμερα εἶναι διαφορετικὸς. Μὲ τὴν ἐμπνευσμένη καὶ φωτισμένη διαποίμανση τοῦ ποιμνίου τῆς ἀπὸ τὸν Προκαθήμενὸ τῆς Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο κ. Χρυσόστομο, συσπειρώνει τοὺς πιστοὺς, στοργίζει τὸ δάκρυ τῶν προσφύγων, διατηρεῖ τὴν πίστη καὶ τὴν ἐλπίδα γιὰ τὸ ἀναστάσιμο αὐριό τῆς Μεγαλονήσου. Ἡ Ἐκκλησία δὲν ἀσκεῖ πολιτικὴ. Ὅμως ἀπευθύνεται στὸν ἴδιο λαό, ἀφουγκράζεται τὴ σκέψη του, ἀκονίζει τὴν συνείδησή του.*»

«*Ὁ ἱερέας εἶναι ἀπὸ κάθε ἄλλον κοντύτερα στὸν πιστὸ καὶ αὐτοῦ τοῦ πιστοῦ ἔχει τὴν ὑποχρέωση νὰ ἐκφράσει τὸ εἶναι. Παρακολουθοῦμε καὶ ἐμεῖς, ὅπως ὁλος ὁ Ἑλληνισμὸς, μὲ ἀγωνία τὶς ἐξελίξεις στὸ Κυπριακὸ καὶ εὐχόμεθα νὰ ἐπικρατήσῃ τὸ δίκαιο.*»

«*Πρέπει κάποτε καὶ οἱ μεγάλες δυνάμεις νὰ κατανοήσουν ὅτι δὲν εἶναι δυνατόν θύτης καὶ θύμα νὰ ἀντιμετωπίζονται μὲ τὸν ἴδιο τρόπο.*»

25. Συνάντησις μὲ τὸν Ὑπουργὸ Γεωργίας κ. Τζουμάκα καὶ μὲ τὸν Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπο Γέροντα πρ. Β. καὶ Ν. Ἀμερικῆς κ. Ἰάκωβο

Τὴν 10ῆν Ἰουνίου 1998 ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος δέχθηκε στὰ Γραφεῖα τῆς Ἱ. Συνόδου τὸν Ὑπουργὸ Γεωργίας κ. Σ. Τζουμάκα καὶ συνεζήτησε μαζί του γιὰ τὴν ἐπανεξέτασι τοῦ ζητήματος τῆς ἐκκλησιαστικῆς παρουσίας ἀπὸ μηδενικὴ βᾶσι, γιὰ τὴ διευθέτησι τῶν ἰδιοκτησιακῶν διαφορῶν μεταξὺ Δημοσίου καὶ Ἐκκλησίας καὶ γιὰ τὴ δυνατότητα ἀξιοποιήσεως ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία συγκεκριμένων ἐκτάσεων. Συμφωνήθηκε ἡ σύστασις Ἐπιτροπῆς μὲ ἐκπροσώπους τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Κράτους πρὸς εξέτασι τῶν ζητημάτων αὐτῶν.

Τὴν ἰδίᾳ ἡμέρα τὸν Μακ. Ἀρχιεπίσκοπο κ. Χριστόδουλο ἐπισκέφθηκε στὰ Γραφεῖα τῆς Ἱ. Συνόδου ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος Γέρον πρ. Β. καὶ Ν. Ἀμερικῆς κ. Ἰάκωβος. Ἡ συζήτησις τους περιεστράφη κυρίως στὰ ζητήματα τοῦ Ὁρθοδόξου Ἑλληνισμοῦ τῆς Ἀμερικῆς καὶ στὸ ταξίδι τοῦ Προκαθημένου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος στὸ Φανάρι.

Ε. Δ. Θ.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑ

«'Αδαμάντινοι κρίκοι μιάς χρυσής αλυσίδας»

Κατὰ τὴν ἡμέρα τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος τεύχους τῆς «'Εκκλησίας» ἢ 'Αντιπροσωπεία τῆς 'Εκκλησίας τῆς 'Ελλάδος ὑπὸ τὴν 'Ηγεσία τῆς Α. Μ. τοῦ 'Αρχιεπισκόπου 'Αθηνῶν καὶ πάσης 'Ελλάδος κ. Χριστοδοῦλου θὰ συζητῆ στὸ Φανάρι μὲ τὴν Α. Θ. Π. τὸν Σεπτὸ Οἰκουμενικὸ Πατριάρχη κ. Βαρθολομαῖο καὶ τοὺς ἐκπροσώπους Αὐτοῦ τοὺς τρόπους τῆς ἀξιοποιήσεως τῶν ἀρίστων πνευματικῶν δεσμῶν, οἱ ὅποιοι συνδέουν τὴν Μητέρα 'Εκκλησία τῆς βασιλίδος τῶν πόλεων μὲ τὴν θυγατέρα 'Εκκλησία τῆς 'Ελλάδος.

'Επιφυλασσόμενοι νὰ δημοσιεύσωμε στὸ προσεχὲς τεύχος τῆς «'Εκκλησίας» τὸ Χρονικὸ τῆς ἐπισκέψεως στὴν Κωνσταντινούπολι τοῦ Μακ. 'Αρχιεπισκόπου κ. Χριστοδοῦλου καὶ τῆς πολυμελοῦς Συνοδείας Αὐτοῦ, περιοριζόμεθα νὰ ἐκφράσωμε τόσο τὴν χαρὰ γιὰ τὸ ἱστορικὸ αὐτὸ γεγονός, ὅσον καὶ τὴν βεβαιότητα ὅτι οἱ συζητήσεις στὸ Φανάρι θὰ στεφθοῦν ἀπὸ ἐπιτυχία, δοθέντος ὅτι, ὅπως τόνισε ὁ Μακ. 'Αρχιεπίσκοπος κ. Χριστόδουλος στὸν 'Ενθρονιστήριό Λόγο Του, «τὰ θυγατρικὰ αἰσθήματα τιμῆς καὶ ἀγάπης τῆς ἀπὸ 148 ἔτη Αὐτοκεφάλου 'Εκκλησίας μας, μὲ τὰ ὁποῖα περιβάλλουμε ἀνεκάθεν τὴν Μητέρα 'Εκκλησία, καὶ τὰ ἀμφίδρομα δικά της, συναποτελοῦν τοὺς ἀδαμάντινους κρίκους μιάς χρυσῆς αλυσίδας, πὸ μᾶς συνδέει καὶ μᾶς ἐνώνει σὲ ἀδιάλυτο σύνδεσμο ἐν Χριστῷ, ἀτίμητο δῶρο τῆς Δεξιᾶς τοῦ 'Υψίστου».

«Ρόλος καθοριστικὸς»

Εἶναι εὐχάριστον, ὅτι οἱ ἀλυσιδωτὲς ζυμώσεις καὶ ἀντιδράσεις, τῆς ὁποῖας ἔφεραν μερικὲς διακηρύξεις τοῦ Μακαριωτάτου 'Αρχιεπισκόπου κ. Χριστοδοῦλου στὶς τάξεις τῆς Πολιτειακῆς καὶ Πολιτικῆς 'Ηγεσίας, περιορίσθηκαν στὴν μεθοδολογικὴ καὶ μορφολογικὴ περιοχὴ καὶ δὲν ἐπεκτάθηκαν στὴ σφαῖρα τῆς ἀμφισβήτησεως αὐτοῦ τοῦ περιεχομένου τῆς χριστιανικῆς πίστεως ἢ τῆς ἀναγκαιότητος τῆς 'Εκκλησίας. Πολλοὶ μίλησαν γιὰ νέα σχήματα σχέσεων 'Εκκλησίας καὶ Πολιτείας, ἀλλ' οὐδεὶς ἀμφισβήτησε τὴν ἀποστολὴ τῆς 'Εκκλησίας.

Τὸ γεγονός αὐτὸ ἐπισημάνθηκε ἀπὸ τὸν Μα-

καριώτατο κ. Χριστόδουλο τὴν 20ῆ Μαΐου στὴν ὁμιλία του στὸν Βόλο ὡς ἐξῆς:

«'Η ἐπίσημη πολιτικὴ ἡγεσία τοῦ τόπου ἐπιτέλους ἔφτασε νὰ παραδέχεται ὅτι ὁ ρόλος τῆς 'Εκκλησίας σ' αὐτὰ τὰ χρόνια εἶναι ρόλος καθοριστικὸς. Εἶναι ρόλος πάνω στὸν ὁποῖο μποροῦν νὰ ἐπενδύουν καὶ αὐτοὶ οἱ πολιτικοὶ μας ἄνδρες, ζητώντας ἀπὸ τὴν 'Εκκλησία νὰ κάνει τὰ ἀπαραίτητα ἀνοιγμάτων πρὸς τὴν κοινωνία, πρὸς τὴ νεολαία, πρὸς τοὺς ἔξω τῶν συνόρων τῆς πατριδας εὐρισκομένους 'Ελληνες, τοὺς 'Ελληνες ἀδελφούς μας πὸ πιστεύουν καὶ αὐτοὶ στὸν ἴδιο Θεό».

«Πραγματικὸς 'Ηγέτης»

'Η ἐφημερὶς «'Αὐριανή», ἢ ὁποῖα κάθε ἄλλο μπορεῖ νὰ χαρακτηρισθῆ παρὰ ὡς συντηρητικὴ, ἀντικρούοντας τῆς καλόπιστες ἢ κακόπιστες μεμψιμοιρίες μερικῶν «προοδευτικῶν» γιὰ τῆς ρωμαλέες ἐνέργειες καὶ διακηρύξεις τοῦ Μακ. 'Αρχιεπισκόπου κ. Χριστοδοῦλου, σὲ κύριο ἄρθρο τῆς Τὸν προβάλλει ὡς «πραγματικὸν 'Ηγέτην»· Χαρακτηριστικῶς, ἐκτὸς τῶν ἄλλων, ἐπισημαίνει τὰ ἐξῆς:

«Δὲν χρειάστηκε νὰ περάσει πολὺ μεγάλο χρονικὸ διάστημα γιὰ νὰ ξετυλιχθοῦν τὰ χαρίσματα τοῦ 'Αρχιεπισκόπου 'Αθηνῶν καὶ πάσης 'Ελλάδος Χριστοδοῦλου. Ὁ Μακαριώτατος κάθισε στὴν ἠλεκτρικὴ καρέκλα, ἀνέλαβε τὰ ἡνία τῆς 'Εκκλησίας καὶ κατόρθωσε νὰ πείσει μὲ τὴν παρουσίαν του πὼς πρόκειται γιὰ ἕναν χαρισματικὸ ἡγέτη, ἱκανὸ ν' ἀνατρέψει τῆς ἰσοροπίες, πρὸς μία καὶ μοναδικὴ κατεύθυνση: Τὴν ἀνάδειξη τῆς Ὁρθοδοξίας.

»Εἶναι ἀπλὸς ἄνθρωπος ὁ Μακαριώτατος, ἐπιθυμεῖ τὴν τήρηση βασικῶν ἀρχῶν τῆς 'Εκκλησίας, ὡστόσο ἔχει τὴν ἰκανότητα καὶ τὴ θέληση νὰ ἀκούει τὰ σημεῖα τῶν καιρῶν. Ὅταν, λοιπόν, ἡ κοινωνία ἐξελισσεται, ἢ σκέψη μεταλλάσσεται καὶ τὰ κομπιούτερ εἰσβάλλουν στὴ ζωὴ μας, ὁ Χριστόδουλος ἐπιλέγει τὴν ὁδὸ τῆς ἐξέλιξης καὶ ὄχι τῆς ἀπομόνωσης...

»Ὁ 'Αρχιεπίσκοπος συγκεντρώνει ὅλα τὰ ἀπαραίτητα χαρακτηριστικὰ τοῦ ἡγέτη, σὲ μιὰ ἐποχὴ πὸ ὄχι μόνο στὴν 'Ελλάδα ἀλλὰ σὲ ὅλοκληρο τὸν κόσμο σπανίζουν οἱ ἡγέτες, οἱ ἄν-

θρωποι, δηλαδή, πού ἐμπνέουν τὸν λαό. Κι αὐτό... φοβίζει, ὄχι ὅμως τὸν Χριστόδουλο, πού δείχνει ὅτι μπορεῖ νὰ κερδίσει καὶ ὅτι δὲν πρόκειται νὰ ὑποχωρήσει ἢ νὰ συμβιβαστεῖ... Ἄξιζει τὴν βοήθεια ὄλων μας» (29.5.98).

«Προκαλεῖ κάποια ἰλαρότητα»

Στὴ συνέχεια σημειώνουμε, ὅτι ἡ ἴδια ἐφημερὶς μετ' ὀλίγες ἡμέρες ἐπανήλθε στὸ ζήτημα τῶν μειψιμοιριῶν ἐναντίον τοῦ Ἀρχιεπισκόπου καὶ ἔκαμε τὸ ἐξῆς σχόλιο:

«Δὲν σᾶς κρύβουμε ὅτι κάνουμε πολὺ γοῦστο τὶς ἀντιδράσεις πού προκαλοῦν οἱ δημόσιες ἐμφανίσεις καὶ δηλώσεις τοῦ Ἀρχιεπισκόπου... Προκαλεῖ κάποια ἰλαρότητα τὸ γεγονός, ὅτι μπροστὰ σ' ἓνα λόγο ἐν πολλοῖς παραδοσιακὸ ἀλλὰ πού προβάλλεται μ' ἓνα συγκροτημένο καὶ ἐν πολλοῖς μοντέρνο τρόπο, μιὰ ὀρισμένη μερίδα διανόησης, ἀριστερῆς μάλιστα προέλευσης, ἀντιδρᾷ μὲ αὐτιστικὸ τρόπο, μὲ ἀφοριστικὲς κραυγὲς καὶ μὲ καταγγελτικὰ κείμενα, προδίδοντας μιὰ ἀνευ προηγουμένου ἀμηχανία.

»Ἄν πραγματικὰ θεωροῦν, οἱ ἐν λόγῳ πνευματικοὶ ἄνθρωποι, ὅτι ὁ λόγος τοῦ Ἀρχιεπισκόπου εἶναι ἐπικίνδυνος ἂν μὴ καί... φασίζων, ἄς ἀντιτάξουν τὴ δική τους ἐναλλακτικὴ πρόταση καὶ θετικὴ σκέψη, ἀντί, περίπου, νὰ ζητοῦν ἀσκησιμὸν λογοκρισίας. Διαφορετικά, εἶναι καταδικασμένοι νὰ βιώνουν τὴν ἀπομόνωσή τους» (2 Ἰουν. 1998).

«Τί θέλουν;»

Χαρακτηριστικῶς καὶ σχόλιο τοῦ «Φειδία» τῆς ἐφημερίδος «Ἀκρόπολις» σημειώνει γιὰ τὸ ἴδιο ζήτημα τὰ ἐξῆς:

«Ἐλεγαν πὼς ἡ Ἐκκλησία “σιωπᾷ καὶ κλείνει τὰ μάτια στὰ σύγχρονα προβλήματα τῆς κοινωνίας”! Καὶ τώρα πού (ἐπιτέλους!) ὁ πνευματικὸς πατέρας τοῦ 98% τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ ἔχει λόγο καὶ ἀποψη γιὰ τὰ τεκταινόμενα στὴν πατρίδα καὶ στὴν κοινωνία μας, τόν... κατηγοροῦν ὅτι “πολιτεύεται καὶ θέλει ρόλο πέραν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου”!... Τί θέλουν, ἐπιτέλους; Καὶ κυρίως; τί ΦΟΒΟΥΝΤΑΙ; Μήπως τὸ γεγονός ὅτι ἐνῶ ἡ δική τους (...) ἀπήχηση στὸν κόσμον βαίνει δραματικὰ μειούμενη, ἢ ἀποδοχὴ ἀπὸ τὸν ἀπλὸν κόσμον ἐνὸς πνευματικοῦ Πατέρα, πού δὲν εἶναι ἀπλῶς Ἀρχιεπίσκοπος ἀλλὰ ὁ “παπᾶς του!”, ἢ ἡ παύση διαστάσεις φαινομένου;

»Κι ἄς μὴ τὰ βάζουν μὲ “τὸν παπᾶ”, γιατί

θὰ τὸν καταστήσουν μόνοι τους αὐτὸ πού ὁ ἱερός οὔτε θέλει οὔτε ἐπιδιώκει...».

Πίστις καὶ Γνώσις

Ἐρωτηθεῖς ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος κ. Χριστόδουλος γιὰ τὴ σχέση πίστεως καὶ γνώσεως, ἔδωσε σὲ συνεργάτες τῆς ἐφημερίδος «Τὸ Βῆμα» τὴν ἐξῆς ἀπάντησι:

«Νὰ σᾶς πῶ... Ἐγὼ εἶμαι ἴσως καὶ ἀπὸ χαρακτήρος εὐπιστος. Δηλαδή, παρ' ὅλη τὴν ἐκπαίδευσή μου καὶ τὴ μαθητεία μου, ἔχω πίστη ἐνὸς ἀπλοῦ χωρικοῦ. Δὲν ἔχω τὴν πίστη τὴν καλλιεργημένη, τὴν πίστη τοῦ διανοούμενου ἀνθρώπου πού τὰ περνᾷ ὅλα ἀπὸ τὸ ἐργαστήριον τῆς σκέψης του. Τὸ νὰ ἔχω τὴν πίστη τοῦ ἀπλοῦ χωρικοῦ ἐμένα μου ἀρκεῖ καὶ ἄς ἔχω μορφωθεῖ καὶ ἄς ἔχω διαβάσει πολλὰ πράγματα. Ἴσως αὐτὸ νὰ εἶναι δῶρο τοῦ Θεοῦ. Ἡ ἀλήθεια εἶναι κάτι πού κατακτιέται μὲ πίστη καὶ ὄχι μὲ γνώση. Λέει ὁ ἅγιος Μάξιμος ὁ Ὁμολογητὴς ὅτι ὁ Θεὸς εἶναι αὐτὸς ὁ Ὅποιος σοῦ δίνει τὴ δυνατότητα νὰ ἐρθεῖς σὲ μιὰ ἐπαφή μὲ τὴν ἀλήθεια ὅσο θέλει Αὐτός· ὄχι ὅσο θέλεις ἐσὺ οὔτε ὅσο μπορεῖς ἐσὺ. Γιατί ἐσὺ πολλὰ πράγματα δὲν μπορεῖς νὰ τὰ κάνεις, εἶναι πεπερασμένος ὁ νοῦς σου καὶ ἐπομένως δὲν ἔχεις τὴ δυνατότητα νὰ φτάσεις στὴν πλήρη θέα / θέαση τῆς ἀλήθειας. Αὐτὸ τὸ πρᾶγμα συμβαίνει μὲ πολὺ λίγους ἀνθρώπους, αὐτοὺς πού ἔχουν φτάσει σὲ μιὰ ὀλοκληρωμένη σχέση μὲ τὸν Θεό. Οἱ ἅγιοι. Οἱ ἅγιοι εἶναι οἱ θεούμενοι ἄνθρωποι, αὐτοὶ οἱ ὅποιοι ἤρθαν σὲ μιὰ ἐμπειρικὴ πλέον σχέση μὲ τὸν Θεό. Ἡ ἀλήθεια δὲν εἶναι αὐτὴ πού διδάσκεται στὰ ἐγχειρίδια. Δὲν εἶναι δηλαδή ὅπως εἶναι ἡ γεωγραφία ἢ ἡ ἱστορία. Πρέπει νὰ πάθεις τὰ θεῖα γιὰ νὰ μάθεις τὰ θεῖα. Πρέπει νὰ δώσεις αἷμα γιὰ νὰ πάρεις πνεῦμα, λένε οἱ Πατέρες. Δηλαδή πρέπει νὰ ἀγωνιστεῖς, νὰ πονέσεις πολὺ. Ἡ ἀπόκτηση τῆς ἀλήθειας εἶναι τὸ δυσκολότερο πρᾶγμα πού ὑπάρχει, διότι δὲν ἐξαρτᾶται ἀπὸ ἐξωτερικοὺς καὶ ἐγκεφαλικούς παράγοντες. Γιὰ νὰ ἀποκτήσεις γνώσεις, φέρ' εἰπεῖν, πρέπει νὰ πᾶς στὸ τάδε ἢ στὸ δεῖνα πανεπιστήμιον. Δὲν εἶναι τὸ ἴδιο πρᾶγμα· ἡ ἀλήθεια, ἢ αὐτοαλήθεια – γιατί γι' αὐτὴ μιλάμε –, ἢ ἀπόλυτη ἀλήθεια εἶναι μιὰ δωρεὰ τὴν ὅποια ὁ Θεὸς δίνει στὸν ἄνθρωπον.»

Ε. Δ. Θ.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΥΠΟΥ (τῆς 11.6.1998)

Συνήλθεν ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ.κ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τὴν 2, 3, 4 καὶ 5 Ἰουνίου 1998 εἰς τακτικὴν Συνεδρίαν καὶ ἀπεφάσισε τὰ κάτωθι:

1. Ἀκούσασα εἰσήγησιν τοῦ Μακαριωτάτου Προέδρου περὶ ἐκκλησιαστικῆς ἐκπαιδεύσεως ἀπεδέχθη τὴν εἰσηγητικὴν πρότασιν αὐτοῦ «περὶ ἐπανυπαγωγῆς τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἐκπαιδεύσεως εἰς τὴν εὐθύνην τῆς Ἐκκλησίας». Ἀνέθεσεν δὲ εἰς τοὺς, Αἰδεσιμολογιώτατον Πρωτοπρ. Νικόλαον Σκιαδαρέσην, Διευθυντὴν τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Λυκείου Πατρῶν καὶ Ἐλλογιμώτατον κ. Ἰωάννην Ταγαράκη, Καθηγητὴν τῆς Ἀνωτέρας Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς Θεσσαλονίκης νὰ προετοιμάσουν ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῶν ἀρμοδίων ὑπηρεσιακῶν παραγόντων τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων τὴν προώθησιν τῶν προτάσεων τῆς Ἐκκλησίας διὰ τὴν ἐπανυπαγωγὴν τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἐκπαιδεύσεως εἰς αὐτήν.

2. Νὰ ἀποσταλῆ ἔγγραφον εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων δι' οὗ θὰ ἐκφράζεται ἡ συνηγορία τῆς Ἱερᾶς Συνόδου πρὸς τὴν ἀπόφασιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀφορῶσαν εἰς τὴν μείωσιν τῶν ὠρῶν διδασκαλίας τοῦ μαθήματος τῶν θρησκευτικῶν καὶ θὰ διατυπώνεται ἡ ἐπιθυμία τῆς Ἐκκλησίας νὰ παραμείνουν οἱ ὠρες διδασκαλίας τοῦ μαθήματος τούτου ὡς ἔχουν.

3. Διὰ Συνοδικῆς Ἐγκυκλίου νὰ ζητηθῆ ἀπὸ τοὺς Σεβ. Μητροπολίτες τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος νὰ φιλοξενήσουν ὁμάδες νέων ἀπὸ τὶς Ἐκκλησίες τῶν Βαλκανικῶν Χωρῶν καὶ τῆς πρώην Σοβιετικῆς Ἐνώσεως κατὰ τοὺς θερινοὺς μῆνες εἰς τὶς ἐγκαταστάσεις τῶν κατασκηνώσεων τῶν κατὰ τόπους Ἱερῶν Μητροπόλεων. Τὸ πρόγραμμα αὐτὸ ἐντάσσεται εἰς τὴν γενικωτέραν πρωτοβουλίαν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου διὰ τὴν σύσφιγξιν καὶ καλλιέργειαν τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἀλλὰ καὶ τῶν γενικωτέρων σχέσεων μετὰ τῶν Ἐκκλησιῶν αὐτῶν.

4. Νὰ ζητηθῆ ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν νὰ μετατραποῦν ἑκατὸν (100) θέσεις ἐκ τῶν ὑπολειπομένων θέσεων Διακόνων, εἰς ὀργανικὰς θέσεις ὑπαλλήλων Ἱερῶν Μητροπόλεων διὰ τὴν κάλυψιν τῶν ἀναγκῶν εἰς προσωπικὸν τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων.

5. Νὰ ἀπευθυνθῆ ἔγγραφον τῇ εἰσηγήσει τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν Αἰρέσεων εἰς τὸν Ὑφου-

πουργὸν Παιδείας κ. Ἰωάννην Ἀνθόπουλον, δι' οὗ νὰ τίθενται ὑπ' ὄψιν αὐτοῦ οἱ θέσεις τῆς Ἐκκλησίας περὶ τοῦ ὅτι δὲν δικαιοῦνται οἱ ὄπαδοι τῆς Ἐταιρείας «Σκοπὰ» νὰ αὐτοαποκαλοῦνται «Χριστιανοὶ Μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβά».

6. Νὰ ἀπευθυνθῆ ἔγγραφον εἰς τοὺς Ὑπουργοὺς Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων κ. Γεράσιμον Ἀρσένην, Δικαιοσύνης κ. Εὐάγγελον Γιαννόπουλον, Ἐσωτερικῶν κ. Ἀλέκον Παπαδόπουλον καὶ Πολιτισμοῦ κ. Εὐάγγελον Βενιζέλον ἐκθέτον τὶς ἀπόψεις τῆς Ἐκκλησίας ἐπὶ τοῦ θέματος τοῦ προσηλυτισμοῦ καὶ συγκεκριμένως, ὅτι δὲν πρέπει νὰ καταργηθοῦν οἱ νόμοι περὶ προσηλυτισμοῦ οἱ ὁποῖοι προστατεύουν τὴν ἐλευθερίαν τῶν προσώπων καὶ τὴν ἐντιμὴν καὶ σύννομη διακίνησιν τῶν ἰδεῶν καὶ τῶν ἀπόψεων.

7. Νὰ ὑπομνησθῆ διὰ Συνοδικῆς Ἐγκυκλίου εἰς τοὺς Μητροπολίτες:

α) Ὅτι δὲν θὰ πρέπει νὰ προσλαμβάνουν κληρικὸς ἀπὸ ἄλλην ἐκκλησιαστικὴν ἐπαρχίαν ἄνευ Ἀπολυτηρίου Γράμματος καὶ τὴν καθιερωμένην ὑπὸ τῶν Ἱερῶν Κανόνων τάξιν καὶ διαδικασίαν.

β) νὰ τηροῦν τὴν ἀπόφασιν τῆς Ι.Σ.Ι. τοῦ 1958 (ΙΗ' Συνεδρία) συμφώνως πρὸς τὴν ὁποῖαν ὀρίζονται τὰ κατώτατα ὄρια ἡλικίας τῶν ὑποψηφίων πρὸς χειροτονίαν Πρεσβυτέρων καὶ Διακόνων, ἤτοι τὸ 24ον διὰ τοὺς Διακόνους καὶ τὸ 26ον διὰ τοὺς Πρεσβυτέρους.

γ) ὅτι θὰ πρέπει τὰ ὄφρεια νὰ δίδωνται μετὰ φειδοῦς καὶ ὑπὸ αὐστηρῆς προϋποθέσεως.

8. Λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν σχετικὴν εἰσηγήσιν ἐνέκρινε τὸ κείμενο τῶν προτάσεων, οἱ ὁποῖες θὰ ὑποβληθοῦν εἰς τὸν Ὑπουργὸν Πολιτισμοῦ κ. Εὐάγγελον Βενιζέλον διὰ τὰ βυζαντινὰ καὶ μεταβυζαντινὰ μνημεῖα.

9. Νὰ ζητηθῆ ἀπὸ τὸν Ὑπουργὸν Παιδείας νὰ προβῆ εἰς τὴν πλήρωσιν τῆς κενῆς θέσεως τοῦ παρέδρου τοῦ Παιδαγωγικοῦ Ἰνστιτούτου εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ ἀσθενήσαντος καὶ παραιτηθέντος κ. Ἀθανασίου Νίκα.

10. Νὰ παραταθῆ ἡ θητεία τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐλέγχου τῆς Οἰκονομικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος μέχρι τῆς 25ης Ἰουνίου, ὅποτε μέχρι τότε θὰ πρέπει νὰ καταθέσῃ τὸ πόρισμα τῆς.

11. Νὰ ἀνασταθῆ τὸ Γραφεῖον Ἐκκλησιαστικῆς Ἐθιμοτυπίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, εἰς ὃ διορίσθῃ ὑπεύθυνος ὁ Πανοσ. Ἀρχιμ. Πατριάρχης Καλεώδης, ὅστις καὶ μεταξὺ ἄλλων θὰ ἀναλάβῃ νὰ συντάξῃ τὸν σχετικὸν Κανονισμὸν Ἐθιμοτυπίας.

12. Νὰ συσταθῆ Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Πατρῶν κ. Νικο-

δήμου και μελών των: Σεβ. Μητροπολίτου Νεαπόλεως και Σταυρουπόλεως κ. Διονυσίου, του Πανοσ. Αρχιμ. Πατρικίου Καλεώδη, υπευθύνου Έκκλησιαστικής Έθιμοτυπίας, του κ. Ιωάννου Φουντούλη, όμοτιμου Καθηγητού Λειτουργικής της Θεολογικής Σχολής του Άριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, και του κ. Γεωργίου Φίλια, Λέκτορας της Θεολογικής Σχολής του Έθνικου και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Άθηνών εις ην και άνετέθη τó έργον συντάξεως Λειτουργικου Κώδικος καθιερούντος ένιαίαν λειτουργικήν πράξιν καθ' άπασαν την Έκκλησίαν της Ελλάδος.

13. Νά άνατεθή εις τó Δ.Σ. του Ραδιοφωνικου Σταθμου της Έκκλησίας της Ελλάδος ή σύνταξις εισηγήσεως - μελέτης δια την άναμόρφωσιν του ραδιοφωνικου προγράμματος και του τεχνικου έκσυγχρονισμού αυτου. Επίσης νά μελετήση τó ένδεχόμενον της ύπαγωγής του εις την άρμοδιότητα της Άποστολικής Διακονίας.

14. Νά έγκρίνη τις προτάσεις του Μακαριωτάτου Προέδρου δια τά θέματα των συζητήσεων κατά την προσεχή επίσκεψιν του Προκαθημένου μας εις τó Οικουμενικόν Πατριαρχείον.

15. Νά προτείνη την τροποποίησιν του Νόμου δια τους Βοηθούς Έπισκόπους.

16. Δια τó θέμα της παραχωρηθείσης υπό του Προέδρου της Δημοκρατίας άκροάσεως προς ένα των έμφανιζομένων ως «Άρχιεπίσκοπον» των Παλαιομερολογιτών νά εκδώση σχετικόν Άνακοινωθέν Τύπου.

17. Τέλος ήσχολήθη και με τρεχούσης φύσεως ύπηρεσιακά θέματα.

(Έκ της Άρχιγραμματείας της Έρεάς Συνόδου)

Έρεά Μητρόπολις Χίου, Ψαρών και Οίνουσσών

Την Παρασκευήν, 29 Μαΐου 1998, ό Σεβ. Μητροπολίτης Χίου κ. Διονύσιος, επέδωκε τά Ένδεικτικά και τά Άποφαιτήρια εις τους μαθητάς της Σχολής Βυζαντινής Μουσικής της Έρεάς Μητροπόλεως Χίου.

Στην ώραία εκδήλωσι, ή οποία έπραγματοποιήθη εκ μέρους των διδασκόντων, άμίλησεν ό κ. Κων/νος Καλαμπόκας, Πρωτοψάλτης του Έρεου Μητροπολιτικού Ναου Χίου και Καθηγητής της Σχολής, ό οποίος ηύχαρίστησε τον Σεβ. Μητροπολίτην, δια την πατρικήν άγάπην και τó άνύστακτον ενδιαφέρον του δια την Σχολήν, ή οποία έφέτος συμπληρώνει 14 χρόνια συνεχούς λειτουργίας, και, έν τέλει, εκάλεσε τον Σεβασμιώτατον νά επιδώση τά Ένδεικτικά και τά Άποφαιτήρια.

Ό Σεβ. Μητροπολίτης, κατά την όμιλίαν του, έτόνισε την σημασίαν της λειτουργίας της Σχολής, συνεχάρη τόσον τους διδάσκοντας και τους διδασκομένους, όσον και τους γονείς των παιδιών και ηύχήθη, όπως ή Σχολή αυτή καταστή «φυτώριον», από τó ό-

ποίον θα άναδειχθούν οι Έεροψάλται, οι όποιοι θα συνεχίζουν την ώραίαν παράδοσιν της Βυζαντινής Μουσικής και θα επανδρώσουν τά Άναλόγια των Έρεων Ναών της Μητροπόλεως. Άκολούθως, επέδωκε τά Ένδεικτικά και τά Άποφαιτήρια και προσέφερε σέ όλους γλυκίσματα.

Κατά τó λήξαν σχολικόν έτος έλειτούργησαν 4 τμήματα, εις τά όποία παρηκολούθησαν τά μαθήματα 47 μαθητές. Έδίδαξαν οι Αΐδεσιμολ. Πρωτοπρ. Δημήτριος Κ. Γεόμελος, Λειτουργική και Τυπικόν, Αΐδεσιμολ. Πρωτοπρ. Μιχαήλ Β. Στεφανιώρος, Ύμνολογία και Άπαγγελία Άναγνωσμάτων, Αΐδεσιμολ. Πρωτοπρ. Γεώργιος Πουλιάς, Ίστορία της Βυζαντινής Μουσικής, Έερολ. Μάρκος Άγαπ. Βασιλάκης, Έρμηνεία Ύμνολογικών κειμένων, και οι Κων/νος Καλαμπόκας, Πρωτοψάλτης του Έερου Μητροπολιτικού Ναου Χίου και Πρόεδρος του Συλλόγου Έεροψαλτών Χίου και Δημήτριος Ζαννίκος, Διπλωματούχος του Έθνικου Ώδείου Άθηνών και Πρωτοψάλτης του Έερου Ναου Άγίου Ιακώβου, πόλεως Χίου.

Ήδη, άρκετοί άπόφοιτοι της Σχολής έχουν συνεχίσει τις μουσικές τους σπουδές εις άλλα Ώδεία και έχουν λάβει ανωτέρους τίτλους σπουδών.

Ή διδασκαλία εις την Σχολήν γίνεται επί τη βίσει του Άναλυτικού Προγράμματος διδασκαλίας των άνεγνωρισμένων Ώδειών της Χώρας, όπως έχει καθορισθεί από τó Ύπουργείον Πολιτισμού, αι δε έτήσιοι έξετάσεις έγινοντο την 25ην Μαΐου 1998, υπό του Διευθυντου της Σχολής Χρήστου Χατζηνικολάου. Διευθυντου της Σχολής της Βυζαντινής Μουσικής του Έθνικου Ώδείου Άθηνών.

(Έκ της Έερεάς Μητροπόλεως)

Ί. Μονή Βλατάδων - Πατριαρχικόν Ίδρυμα Πατερικών Μελετών

Ή μνήμη του Άποστόλου Παύλου θα τιμηθεί στη Θεσσαλονίκη την 28η και 29η Ιουνίου με πρωτοβουλία της Έερεάς Πατριαρχικής και Σταυροπηγιακής Μονής Βλατάδων (ηγούμενος ό Σεβ. Μητροπολίτης Τυρολόης και Σερεντίου κ. Παντελεήμων) και του Πατριαρχικου Ίδρυματος Πατερικών Μελετών (Διευθυντής ό Καθηγ. κ. Ιωάννης Φουντούλης) κατά τó επόμενο πρόγραμμα:

Κυριακή 28 Ιουνίου: Μέγας άρχιερατικός Έσπερινός στο καθολικό της Ί. Μονής. Όμιλία του πανοσ. άρχιμ. κ. Άνδρέα Νανάκη, άν. Καθηγητου, με θέμα «Παύλειος λόγος», στο άμφιθέατρο του Ίδρυματος.

Δευτέρα 29 Ιουνίου: Όρθρος και άρχιερατική θ. Λειτουργία στο καθολικό. Διάλεξη του κ. Μιλτ. Κωνσταντίνου, άν. Καθηγητου, με θέμα «Παύλειος θεώρηση της Ίστορίας στην Α' προς Θεσσαλονικείς έπιστολή».

Θά ακολουθήσει δεξίωσι.

Ε. Π. Α.

ΡΩΜΑΙΟΚΑΘΟΛΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Ο Πάπας 'Ιωάννης - Παύλος στην πασχαλινή εϋλογία του «Urbi et Orbi», που μεταδόθηκε ενώπιον 100.000 πιστών, κατεδίκασε τις εθνικές συγκρούσεις και σκληρότητες, τους έμφυλιους πολέμους και τις γενοκτονίες.

— Ο Πρόεδρος της Παπικής 'Επιτροπής για τη διδασκαλία της πίστεως Καρδινάλιος Joseph Ratzinger έτόνισε: «Τα πολλά 'Ιδρύματα για τα ανθρώπινα δικαιώματα είναι δυνατόν να είναι επιβάρυνσις για την 'Εκκλησία. 'Ιδρυματικό στοιχείο μένει ή μυστηριακή δομή του Λαού του Θεού, ή οποία επικεντρώνεται στην Εϋχαριστία. Γι' αυτό το στοιχείο, που δίδει μορφήν στην 'Εκκλησία, είναι το Μυστήριο της 'Ιερωσύνης που έξυπηρετεί την Εϋχαριστίαν».

— Ο Γραμματεϋς του Κράτους του Βατικανού Καρδινάλιος Angelo Sodano, όμιλών στην έκτακτη Σύνοδο των Ρωμαιοκαθολικών 'Επισκόπων, έξηρε δύο πτυχές της εκκλησιαστικής ζωής: την ένότητα της 'Εκκλησίας και το λειτουργήμα του Πέτρου ως όρατην άρχη της ένότητος αυτής σε πνεύμα δικαιοσύνης και αγάπης.

— Έπτακόσιες Γενικές 'Ηγουμένισσες των πέντε ήπειρων συγκεντρώθηκαν από την 3η έως την 7η Μαΐου στην Ρώμη προς εξέταση της συμβολής των γυναικείων μοναστικών ταγμάτων στην ανάπτυξη νέων μορφών άλληλεγγύης.

— Ο καρδινάλιος Francis Arinze, Πρόεδρος του Παπικού Συμβουλίου δια τον Διαθρησκειακόν Διάλογον, έξ άφορμής της ύψιστης βουδιστικής έορτής Vesakh, άπηθύνη χαιρετιστήριο μήνυμα προς τους Βουδιστάς όλοκλήρου του κόσμου. Στο μήνυμα αυτό ο καρδινάλιος έπισημαίνει τα κοινά σημεία των δύο Θρησκειών και τις δυνατότητες καρποφόρου συνεργασίας των στο μέλλον. 'Ηδη στην Ταϊλάνδη υπάρχει συνεχώς αύξανόμενη συνεργασία Χριστιανών και Βουδιστών, ως άνεκοίνωσεν ο Ρωμαιοκαθολικός 'Επίσκοπος της χώρας ταύτης Michael Bunluen.

— Ο διακεκριμένος 'Αρχιεπίσκοπος Βιέννης και φίλος της 'Ορθοδοξίας Καρδινάλιος Christoph Schönborn, άναφερόμενος στα άποκαλυφθέντα ήθικης φύσεως παραπτώματα του προκατόχου του Καρδινάλιου Hans Hermann Groer, έξέδωσε βαρυσήμαντη 'Ανακοίνωσι, στην όποία, έκτός των άλλων, λέγονται τα έξής:

«1. 'Ως έπίσκοπος αυτής της 'Επισκοπής ζητώ συγγνώμη για τα σφάλματα του προκατόχου μου και άλλων εκκλησιαστικών λειτουργών. Στην 'Αρχιεπισκοπή Βιέννης είμεθα έτοιμοι να προσφέρωμεν βοήθειαν σε όλους, οι όποιοι υπέστησαν από αυτούς βλάβες.

»2. Ο καρδινάλιος Groer, κατόπιν παρακλήσεως του Πάπα, δέν θα έμφανίζεται πλέον ως καρδινάλιος και θα έγκαταλείψη την Αύστρια. Τόν εϋχαριστώ για

όλα τα καλά, τα όποια έχει έπιτελέσει και τα όποια θα διατηρηθούν.

»3. 'Ως άνθρωπος και ως έπίσκοπος έχω μίαν έπιτακτικήν παράκλησιν: 'Ας παύσουμε να συζητούμε περαιτέρω για το πρόσωπο του προκατόχου μου. 'Οπως συμβαίνει συχνά στην ζωή πολλά μένουν άνοικτά και άναπάντητα. Τα γεγονότα δημιούργησαν σε πολλούς ανθρώπους βαθειές πληγές. 'Οχι όλίγοι ένιωσαν άνασφάλεια και άπογοητεύθηκαν. Παρακαλώ και προσκαλώ να ακολουθήσωμεν μαζί την όδον της άμοιβαίας έμπιστοσύνης με έντιμότητα, σεβασμό και φιλευσπλαχνία».

Ε.Δ.Θ.

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Όπως άνεκοίνωσε το Δελτίον Οικουμενικής 'Επικαιρότητος «'Ενημέρωσις», με τις εϋλογίες του Παναγιωτάτου Οικουμενικού Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου και με είσήγησι του Γενικού Γραμματέως του Παγκοσμίου Συμβουλίου των 'Εκκλησιών Δρος Κόνραντ Ράιζερ, ή 'Εκτελεστική 'Επιτροπή του 'Οργανισμού αυτού, κατά την πρόσφατη τακτική συνεδρίασί της, διώρισε όμοφώνως τον έκ Κωνσταντινουπόλεως διακεκριμένο θεολόγο κ. Γεώργιο Λαιμόπουλο στη θέση του 'Αναπληρωτού Γενικού Γραμματέως του Παγκοσμίου Συμβουλίου των 'Εκκλησιών.

«Ο Γεώργιος Λαιμόπουλος γεννήθηκε το 1952 στην Πρίγκηπο Κωνσταντινουπόλεως. Σπούδασε Θεολογία στην 'Ιερά Θεολογική Σχολή Χάλκης (1969-71) και μετά την παύση της λειτουργίας της, στη Θεολογική Σχολή του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, από την όποία και άπεφοίτησε το 1973. Μετεκπαιδεύτηκε στο Οικουμενικό 'Ινστιτούτο του Μπωσσαί (1973-74) και στις Θεολογικές Σχολές των Πανεπιστημίων Γενεύης (1974-76) και Φριβούργου (1982-84).

»Κατά τη διάρκεια των σπουδών του στο Πανεπιστήμιο της Γενεύης, συνεργάσθηκε με το Τμήμα Θρησκευτικής 'Εκπαιδύσεως του ΠΣΕ (1974-75). 'Από το 1976 μέχρι το 1987 υπήρξε έπιτελικό στέλεχος του έν Σαμπεζύ Γενεύης 'Ορθοδόξου Κέντρου του Οικουμενικού Πατριαρχείου. Το 1987 διωρίσθηκε στο ΠΣΕ ως Γραμματεϋς επί των 'Ορθοδόξων Μελετών και Σχέσεων του Τμήματος 'Ιεραποστολής και Εϋαγγελισμού, και το 1993 ανέλαβε τη Γραμματεία του ΠΣΕ επί των 'Εκκλησιαστικών και Οικουμενικών Σχέσεων. Με την ιδιότητα αυτή ήταν υπεύθυνος, μεταξύ άλλων, και για τις σχέσεις του ΠΣΕ με τη Ρωμαιοκαθολική 'Εκκλησία. Είναι έγγαμος και πατέρας δύο τέκνων.

»Ο νέος 'Αναπληρωτής Γενικός Γραμματεϋς θα αναλάβει καθήκοντα από την 1η 'Ιανουαρίου 1999, ταυτόχρονα με την έφαρμογή της νέας δομής του ΠΣΕ, θα είναι δέ υπεύθυνος για τον συντονισμό των τεσσάρων Προγραμματικών 'Ομάδων 'Εργασίας του Συμβουλίου».

Ε.Δ.Θ.

ΠΡΑΞΕΙΣ ΣΥΣΤΑΣΕΩΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΙΔΡΥΜΑΤΩΝ

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ

ΑΠΟΦΑΣΙΣ

Έχοντες ύπ' όψει:

1. Τάς Εύαγγελικές Έπιταγάς και τούς Ίεροϋς Κανόνας περί τών ύποχρεώσεων του Ίπισκόπου έναντι του Κλήρου και του Λαού τής Μητροπολιτικής αυτού περιφέρειας.

2. Τάς διατάξεις του άρθρου 29 παράγρ. 2 και 67 του Ν. 590/77 «Περί Καταστατικού Χάρτου τής Έκκλησίας τής Ελλάδος».

3. Τάς διατάξεις του άρθρου 20 παράγρ. 2 του ύπ' άριθ. 1/1969 Κανονισμού (Φ.Ε.Κ. 185/τ. Α'/11.9.1970).

4. Τήν ανάγκην ήθικής συμπαράστασης και ύλικής ενισχύσεως τών Ίερέων και Διακόνων τής Ίεράς Μητροπόλεως Καστορίας.

5. Τήν από 9.9.97 όμόφωνον απόφασιν του Ίεροϋ Κλήρου τής Μητροπολιτικής περιφέρειας Καστορίας.

6. Τήν ύπ' άριθμ. 137/12.2.1998 πρότασιν ήμών προς τήν Ίεράν Σύνοδον.

7. Τήν από 9.3.1998 έγκριτικήν Απόφασιν τής Διαρκούς Ίεράς Συνόδου.

ΑΠΟΦΑΣΙΖΟΜΕΝ

Συνιστώμεν έν Καστορία Έκκλησιαστικόν Όργανον ύπό τήν έπωνυμίαν «ΤΑΜΕΙΟΝ ΑΛΛΗΛΟΒΟΗΘΕΙΑΣ ΚΛΗΡΙΚΩΝ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ (Τ.Α.Κ.Ι.ΜΗ.Κ.) - Ο ΟΣΙΟΜΑΡΤΥΣ ΑΓΙΟΣ ΙΑΚΩΒΟΣ Ο ΕΚ ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ» με σκοπόν τήν πνευματικήν και ήθικήν προαγωγήν τών Κληρικών τής Ίεράς Μητροπόλεως Καστορίας και τήν ύλικήν συμπαράστασιν αυτών και τών οικογενειών των.

Τά τής διοικήσεως και λειτουργίας του ως άνω συσταθέντος Έκκλησιαστικού Όργάνου διέπονται διά του κατωτέρω ψηφισθέντος Καταστατικού.

Ή παρούσα να δημοσιευθή εις τήν έφημερίδα τής Κυβερνήσεως και τό Περιοδικόν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Έν Καστορία τή 20ή Μαρτίου 1998

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ό Καστορίας ΣΕΡΑΦΕΙΜ

ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟΝ

Του έν Καστορία ίδρυθέντος και έδρεύοντος Έκκλησιαστικού Όργάνου ύπό τήν έπωνυμίαν: «Ταμείον Άλληλοβοηθείας Κληρικών Ίεράς Μητροπόλεως Καστορίας» (Τ.Α.Κ.Ι.ΜΗ.Κ.)
Ό άγιος όσιομάρτυς Ίάκωβος ό εκ Καστορίας»

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'

Άρθρον 1

Ίδρυσις - Έδρα - Τίτλος

Ίδρύεται εις τήν Ίεράν Μητρόπολιν Καστορίας και

τήν έδραν αυτής κατόπιν έγκρίσεως του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Καστορίας κ.κ. Σεραφείμ Έκκλησιαστικόν Όργανον ύπό τήν έπωνυμίαν: «Ταμείον Άλληλοβοηθείας Κληρικών Ίεράς Μητροπόλεως Καστορίας» (Τ.Α.Κ.Ι.ΜΗ.Κ.) «Ο ΑΓΙΟΣ ΟΣΙΟΜΑΡΤΥΣ ΙΑΚΩΒΟΣ Ο ΕΚ ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ».

Άρθρον 2

Σκοπός και Μέσα

Ό σκοπός του Τ.Α.Κ.Ι.ΜΗ.Κ. είναι:

1. Ή πνευματική και ήθική προαγωγή τών μελών - Ίερέων του Τ.Α.Κ.Ι.ΜΗ.Κ. ως και ή ύλική συμπαράστασις εις δυσχερείς καταστάσεις τών ίδιων και τών οικογενειών αυτών.

2. Ή συμμετοχή του Τ.Α.Κ.Ι.ΜΗ.Κ. εις τήν προσπάθειαν τής Τοπικής Έκκλησίας, διά τήν προβολήν και διάδοσιν τής Όρθοδόξου Πίστews έντός και έκτός τής Ίεράς Μητροπόλεως και εις τό Έξωτερικόν, όπου κατοικούν Καστοριανοί.

3. Ή περιφρούρησης τών μελών - Ίερέων του Τ.Α.Κ.Ι.ΜΗ.Κ. ως και τών λοιπών Χριστιανών τής Ίεράς Μητροπόλεως Καστορίας από σχίσματα και αιρέσεις και ή προώθησις διά παντός μέσου και τρόπου του άντιαρετικού άγώνος.

Άρθρον 3

Οί άνωτέρω σκοποί του Τ.Α.Κ.Ι.ΜΗ.Κ., κατόπιν συνεννόσεως μετά του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου έπιτυγχάνονται διά τών κάτωθι:

1. Τής ύποβολής προς τόν Σεβασμιώτατον κατά καιρούς αιτημάτων, ώστε εις τας κατά μήνα συγκαλουμένης ιερατικής συνάξεις, να συμπεριλαμβάνονται και πάσης φύσεως προτάσεις του Διοικητικού Συμβουλίου δι' όργανωτικά θέματα ως και θέματα ποιμαντικής δράσεως εις τας Ένορίας.

2. Τής συνεργασίας με τόν Ι.Σ.Κ.Ε., καθώς και Ίερατικούς Συνδέσμους άλλων Ίεράων Μητροπόλεων.

3. Τών Εισηγήσεων προς τόν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην διά τήν διοργάνωσιν έκδηλώσεων, άφορώντων εις τούς κληρικούς τής Ίεράς Μητροπόλεως έν ενεργεία και συνταξιούχους.

4. Τής χορηγήσεως οικονομικής ενισχύσεως εις τούς έχοντας ανάγκην Έφημερίου, έγγεγραμμένου εις τό Ταμείον και εις οικογενείας αποβιωσάντων κληρικών.

5. Τής οικονομικής ενισχύσεως φιλοπροόδων μαθητών, σπουδαστών και φοιτητών, τέκνων Ίερέων - μελών του Ταμείου έχόντων οικονομικήν άδυναμίαν, κατόπιν άκριβοϋς και άντικειμενικής έξετάσεως.

6. Τῆς ἀπονομῆς χρηματικῶν βραβείων εἰς μαθητάς, σπουδαστάς καὶ φοιτητάς, τέκνα Ἱερῶν - μελῶν τοῦ Ταμείου, διακρινομένους διὰ τὸ ἦθος καὶ τὴν ἀρίστην ἐπίδοσιν εἰς τὰς σπουδὰς των.

7. Τῆς ὀργανώσεως ὠφελίμων ἐκπαιδευτικῶν ἢ προσκυνηματικῶν ἐκδρομῶν εἰς Ἱερὰ Προσκυνήματα, ἢ ἱστορικοὺς χώρους. Εἰς τὰς ἐκδρομὰς ταύτας δύνανται νὰ συμμετέχουν καὶ εὐσεβεῖς Χριστιανοί.

8. Τῆς ἐκδόσεως διαφόρων ἐντύπων, περιοδικῶν, ἐφημερίδων καὶ λοιπῶν βιβλίων ἀντιαιρετικοῦ περιεχομένου.

9. Τῆς ἐκδόσεως ψηφισμάτων διαμαρτυρίας ἢ τῆς διοργανώσεως παραστάσεων καὶ ἐκδηλώσεων διὰ πνευματικά, ἠθικὰ καὶ ἐθνικὰ θέματα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄

Μέλη τοῦ Ταμείου - δικαιώματα καὶ ὑποχρεώσεις αὐτῶν

Ἄρθρον 4

Μέλη τοῦ Ταμείου εἶναι ἅπαντες οἱ κληρικοὶ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Καστορίας καὶ τῶν τριῶν βαθμῶν, καὶ ἡ ἐγγραφή αὐτῶν γίνεται αὐτομάτως διὰ τῆς χειροτονίας των εἰς ὅποιονδήποτε ἐκ τῶν τριῶν βαθμῶν τῆς Ἱερωσύνης. Ἐκαστον μέλος δέχεται ἀνεπιφυλάκτως τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Καταστατικοῦ καὶ ἔχει τὸ δικαίωμα τοῦ «ἐκλέγειν» καὶ «ἐκλέγεσθαι».

Ἄρθρον 5

Ἄπαντα τὰ μέλη καταβάλλουν ὑποχρεωτικῶς τὴν ἐτησίαν χρηματικὴν ἐκτακτὸν εἰσφορᾶν, τὴν ὁποῖαν καθορίζει ἡ Γεν. Συνέλευσις.

Ἄρθρον 6

1. Ἐκαστος κληρικός ἔχει τὸ δικαίωμα τῆς διαγραφῆς ἀπὸ μέλος τοῦ Ταμείου, ὑποβάλλων σχετικὴν αἴτησιν πρὸς τὸ Δ.Σ., στερεῖται ὅμως τοῦ δικαιώματος διεκδικήσεως τῶν καταβληθέντων εἰσφορῶν καὶ συμμετοχῆς εἰς τὰς παροχὰς τοῦ Ταμείου.

2. Μέλη τὰ ὁποῖα καθυστέρησαν τὴν καταβολὴν τῆς ἐτησίας εἰσφορᾶς, χάνουν τὸ δικαίωμα τοῦ «ἐκλέγεσθαι».

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ΄

Γενικὴ Συνέλευσις

Ἄρθρον 7

Αἱ Γενικαὶ Συνελεύσεις (Γ.Σ.) εἶναι τακτικαὶ καὶ ἐκτακτοί. Αἱ τακτικαὶ πραγματοποιοῦνται ἅπαξ τοῦ ἔτους, κατὰ τὸ δεῦτερον δεκαπενθήμερον τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου, ἐνῶ αἱ ἐκτακταὶ ὡσάκις ἀποφασίσει τὸ Δ.Σ. κατὰ τὰς μηνιαίας συνάξεις τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Καστορίας.

Ἄρθρον 8

1. Ἡ Γ.Σ. τῶν μελῶν ἀποτελεῖ τὸ ἀνώτερον ὄργανον τοῦ Ταμείου, καὶ ἀποφασίζει δι' ἅπαντα τὰ θέματα αὐτοῦ. Ἐκλέγει τὰ μέλη τοῦ Δ.Σ. καὶ ἐγκρίνει τὸν Ἀ-

πολογισμὸν καὶ τὸν Προϋπολογισμὸν τοῦ Ταμείου. Τῆς Γ.Σ. προεδρεύει ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Καστορίας.

2. Εἰς τὰς ἐργασίας τῆς Γ.Σ. περιλαμβάνονται ἡ λογοδοσία τοῦ ἀπερχομένου Δ.Σ. ἢ ἐγκρίσις τῶν πεπραγμένων, αἱ ἀρχαιρεσίαι, ἢ ἐγκρίσις τοῦ ἀπολογισμοῦ καὶ προϋπολογισμοῦ τοῦ Ταμείου, ὡς καὶ πᾶν θέμα γενικωτέρας σημασίας, τὸ ὁποῖον ἤθελε προταθῆ καὶ ἐγγραφῆ εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ΄

Διοικητικὸν Συμβούλιον

Ἄρθρον 9

Τὸ Ταμεῖον διοικεῖται ὑπὸ 5μελοῦς Δ.Σ. Ἡ ἐκλογή τοῦ Δ.Σ. πραγματοποιεῖται ὑπὸ τῆς Γ.Σ. διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας. Εἰς περίπτωσιν παρατεταμένης ἀπουσίας ἢ παραιτήσεως μέλους τοῦ Δ.Σ., τὴν θέσιν αὐτοῦ καταλαμβάνει τὸ πρῶτον ἀναπληρωματικὸν μέλος. Τὸ Δ.Σ. μετὰ τὴν ἐκλογὴν αὐτοῦ συνέρχεται ἐντὸς δεκαήμερου καὶ ἐκλέγει τὸν πρόεδρον, τὸν γραμματέα καὶ τὸν ταμίαν τοῦ Τ.Α.Κ.Ι.ΜΗ.Κ. Ἡ θητεία τοῦ Δ.Σ. εἶναι διετής, τὸ δὲ ἀξίωμα τῶν μελῶν τιμητικὸν καὶ ἀμισθον.

Ἄρθρον 10

1. Τὸ Δ.Σ. διοικεῖ τὸ Τ.Α.Κ.Ι.ΜΗ.Κ., συμφώνως πρὸς τοὺς νόμους καὶ τὸ Καταστατικὸν αὐτοῦ, καὶ ἀποφασίζει διὰ πᾶν θέμα ἀναφορικῶς πρὸς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἐπιδιωκομένων σκοπῶν, διαχειρίζεται τὴν περιουσίαν αὐτοῦ καὶ ἐκτελεῖ τὰς ἀποφάσεις τῆς Γ.Σ.

2. Τὸ Δ.Σ. ὑποχρεοῦται νὰ ὑποβάλη πρὸς ἐγκρίσιν εἰς τὴν ἐτήσιαν Γ.Σ. τὸν Ἀπολογισμὸν, Προϋπολογισμὸν καὶ Ἰσολογισμὸν τοῦ Ταμείου ἕως τῆς 24ης Ἰανουαρίου τοῦ ἐπομένου ἔτους.

3. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον (Δ.Σ.) κατόπιν ἐγκρίσεως τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως καὶ συμφώνου γνώμης τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου, δύνανται νὰ ἐπενδύη κατὰ τὴν γνώμην του.

4. Τὰ μέλη τοῦ Δ.Σ. εἶναι ὑπεύθυνα ἐναντι τοῦ Τ.Α.Κ.Ι.ΜΗ.Κ. διὰ τυχόν ζημίας τοῦ Ταμείου, προερχομένας ἐξ ἀμελείας ἢ παραδρομῆς.

5. Τὰ μέλη τοῦ Δ.Σ. δύνανται νὰ ἀνακληθοῦν ἢ παυθοῦν κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως λαμβανομένης δι' ἀπολύτου πλειοψηφίας τῶν παρόντων.

Ἄρθρον 11

1. Τὸ Δ.Σ. συνεδριάζει τακτικῶς μὲν ἅπαξ τοῦ μηνός, ἐκτάκτως δὲ ὡσάκις παρίσταται ἀνάγκη.

2. Εἰς τὰς συνεδριάσεις προεδρεύει ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης, ὅστις εἶναι καὶ ὁ ἐπίτιμος Πρόεδρος τοῦ Τ.Α.Κ.Ι.ΜΗ.Κ.

3. Αἱ ἀποφάσεις λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν καὶ εἰς περίπτωσιν ἰσοψηφίας ὑπερισχύει ἡ γνώμη μὲ τὴν ὁποῖαν ἐτάχθη ὁ προεδρεύων Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης.

Ἄρθρον 12

1. Ὁ Ταμίης τηρεῖ τὰ λογιστικὰ Βιβλία τοῦ Τ.Α.

Κ.Ι.ΜΗ.Κ. Είσιπράτει δι' έσφραγισμένων διπλοτύπων άποδείξεων τας συνδρομάς τών μελών και πάν έτερον έσοδον και ένεργεί τας πληρωμάς συμφώνως προς τας άποφάσεις του Δ.Σ. του Τ.Α.Κ.Ι.ΜΗ.Κ. Τά έντάματα πληρωμής πρέπει πάντοτε να άναγράφουν τόν άριθμόν άποφάσεως του Δ.Σ. διá τής όποίας ένεκρίθη ή δαπάνη και να ύπογράφωνται ύπό του προέδρου και του ταμίου.

2. Ό Ταμίας ύποχρεούται να καταθέτη εις έπιλεγησομένην Τράπεζαν τά είσιπραττόμενα χρηματικά ποσά και εις τό όνομα «ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ - Τ.Α.Κ.Ι.ΜΗ.Κ.». Η άνάληψις εκ τής Τραπεζής γίνεται ύπό του Ταμίου διá Πράξεως του Δ.Σ. θεωρημένης ύπό τής Ίεράς Μητροπόλεως Καστορίας.

3. Ό Ταμίας είναι ύποχρεωμένος να θέτη εις τήν διάθεσιν του Δ.Σ. τό Ταμείον δι' έλεγchon όσάκις τουτο κρίνεται άναγκαϊόν. Εις τό τέλος εκάστου οικονομικού έτους ούτος συντάσσει τόν Προϋπολογισμόν του έπομένου έτους, τόν Άπολογισμόν και Ίσολογισμόν του παρελθόντος έτους και παρουσιάζει τούτους εις τό Δ.Σ. προς ψήφισιν.

4. Τό Λογιστικόν έτος άρχίζει τήν 1ην Ίανουαρίου και λήγει τήν 31ην Δεκεμβρίου.

Άρθρον 13

Άν μέλος του Δ.Σ. ή του Τ.Α.Κ.Ι.ΜΗ.Κ. διαπιστώση διαχειριστικήν άνωμαλιάν ή έτερόν τι, τό όποϊον είναι άντίθετον προς τας διατάξεις του Καταστατικού, έχει δικαίωμα να μεταφέρη τόν προβληματισμόν του δι' αίτήσεως, συνοδευόμενης μετ' άποδεικτικών στοιχείων, εις τήν Γ.Σ.

Άρθρον 14

Τό Δ.Σ. είναι ύποχρεωμένος να τηρή τά κάτωθι Βιβλία:

1. Μητρώον Μελών.
2. Βιβλίον Πρακτικών Συνεδριάσεων Γ.Σ.
3. Βιβλίον Πρακτικών Συνεδριάσεων Δ.Σ.
4. Βιβλίον Ταμείου.
5. Διπλότυπα Είσιπράξεων.
6. Διπλότυπα Πληρωμών.
7. Πρωτόκολλον είσερχομένων και έξερχομένων έγγραφων.
8. Βιβλίον τών μελών και τών καταβαλλομένων εισφορών αυτών.

Άπαντα τά βιβλία και έντυπα πρέπει να άριθμηθούνται και να θεωρούνται ύπό τής Ίεράς Μητροπόλεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'

Άρχαιρεσίαι

Άρθρον 15

1. Αί άρχαιρεσίαι του Τ.Α.Κ.Ι.ΜΗ.Κ. διεξάγονται άνά διετίαν έντός του δευτέρου 15νθημέρου του Ίανουαρίου ή έκτάκτως όσάκις προκύψει σοβαρός λόγος.

2. Ό ψηφοφόρος δύναται να βάλη άπό 1-5 σταυ-

ρούς εις τό ψηφοδέλιον έμπρός άπό ίσάριθμα όνόματα ύποψηφίων.

3. Μετά τήν όλοκλήρωσιν τής ψηφοφορίας ή έφορευτική Έπιτροπή καταμετρά τά ψηφοδέλτια και τούς σταυρούς προτιμήσεως εκάστου. Οί πέντε πρώτοι πλειοψηφίσαντες άποτελούν τό νέο Δ.Σ. Οί τρεις έπόμενοι τά άναπληρωματικά μέλη του Δ.Σ.

4. Ό πλειοψηφών σύμβουλος έντός 10 ήμερών συγκαλεί τά μέλη του Δ.Σ. και γίνεται κατανομή άξιωματών. Έκλέγεται διá μυστικής ψηφοφορίας ή διá βοής ό Πρόεδρος, ό Γραμματεύς και ό Ταμίας του Δ.Σ., οι άλλοι δύο είναι μέλη.

5. Εις ήν περίπτωσην μέλος του Δ.Σ. παραιτηθεί, συνταξιοδοτηθεί ή άποβιώσει, άναπληρούται άπό τό πρώτον άναπληρωματικόν μέλος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'

Πόροι και διάθεσις αυτών

Άρθρον 16

α) Πόροι του Τ.Α.Κ.Ι.ΜΗ.Κ. είναι:

1. Αί προσωπικαί εισφοραί τών μελών.
2. Έπιχορηγήσεις Ίερών Ναών.
3. Δωρεαί φυσικών ή Νομικών Προσώπων, κληρονομία, κληροδοσίαι κ.λπ.
4. Τόκοι κεφαλαίων.
5. Οί τόκοι εκ τής καθυστερήσεως τής μισθοδοσίας τών Ιερέων 10 ήμερών, κατατιθέμενοι εις Τράπεζαν.
6. Είσιπράξεις έξ εκδηλώσεων διοργανουμένων ύπό του Τ.Α.Κ.Ι.ΜΗ.Κ.

β) Οί πόροι του Τ.Α.Κ.Ι.ΜΗ.Κ. διατίθενται ως εξής:

1. Χρηματικά βοηθήματα εις μέλη του Ταμείου, συζύγους και άγαμα τέκνα αυτών, λόγω έγχειρήσεως ή άτυχήματος, τοκετού ή γάμου.
2. Χρηματικά ποσά διá τήν όργάνωσιν εκδηλώσεων ή έπισκέψεων μελών Ιερέων του Τ.Α.Κ.Ι.ΜΗ.Κ. εις ιδρύματα.
3. Ποσά διá τόν έξοπλισμόν του Γραφείου του Τ.Α.Κ.Ι.ΜΗ.Κ.
4. Χρηματικά βραβεΐα εις άριστούχους μαθητάς ή φοιτητάς, τέκνα τών Ίερέων - μελών του Ταμείου.
5. Κατά τας έορτάς Χριστουγέννων ή Πάσχα εις ειδικάς εκδηλώσεις, προσφορά δώρων εις τά τέκνα τών Ιερέων - μελών, πολυτέκνων οικογενειών ή αναπήρων.
6. Κατόπιν τής συνταξιοδοτήσεως Ιερέως - μέλους του Τ.Α.Κ.Ι.ΜΗ.Κ. ή θανάτου αυτού, επιστρέφεται τό καταβληθέν κεφάλαιον εισφοράς και τό έτήσιον βοήθημα εις τόν ίδιον ή τούς κληρονόμους αυτού.
7. Η διάθεσις όλων τών χρηματικών ποσών καταγράφεται εις τά πρακτικά του Δ.Σ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'

Γενικαί Διατάξεις

Άρθρον 17

Τό Τ.Α.Κ.Ι.ΜΗ.Κ. έχει ίδίαν σφραγίδα κυκλικήν. Είς

τὴν περιφέρειαν ἀναγράφεται ἡ ἐπωνυμία «ΤΑΜΕΙΟΝ ΑΛΛΗΛΟΒΟΗΘΕΙΑΣ ΚΛΗΡΙΚΩΝ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ» καὶ εἰς τὸ κέντρον φέρει σταυρόν.

Ἄρθρον 18

Τὸ Τ.Α.Κ.Ι.ΜΗ.Κ. ἔχει διοικητικὴν καὶ οἰκονομικὴν αὐτονομίαν καὶ ἡ λειτουργία αὐτοῦ διέπεται ἀπὸ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Καταστατικοῦ, τελεῖ δὲ ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Καστορίας.

Ἄρθρον 19

1. Τροποποιήσεις ἢ συμπλήρωσις τοῦ παρόντος Καταστατικοῦ ἐπιτρέπεται μετὰ παρέλευσιν διετίας ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ.

2. Διὰ τὴν τροποποίησιν τοῦ Καταστατικοῦ ἀπαιτεῖται ἡ παρουσία τῶν 3/4 τῶν μελῶν καὶ ἡ ψῆφος τῶν 1/2 τῶν μελῶν τοῦ Τ.Α.Κ.Ι.ΜΗ.Κ.

Ἄρθρον 20

Τὸ Καταστατικὸν ἀποτελεῖται ἐξ εἴκοσι (20) ἄρθρων. Ἐλαβον γνώσιν τοῦ κειμένου ἅπαντα τὰ μέλη τοῦ Τ.Α.Κ.Ι.ΜΗ.Κ. καὶ παρεδόθη τοῦτο πρὸς ἐγκρίσιν εἰς τὸν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Καστορίας κ. Σεραφεῖμ, ὅστις καὶ τὸ ἐνέκρινε τῆ 12.2.1998.

Ἄρθρον 21

Κάλυψις δαπάνης

Ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Καταστατικοῦ προκαλεῖται δαπάνη εἰς βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Νομικοῦ Προσώπου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Καστορίας, τὸ ὕψος τῆς ὁποίας δὲν δύναται νὰ προσδιορισθῇ.

Ἐν Καστορίᾳ τῆ 20ῆς Μαρτίου 1998

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ὁ Καστορίας ΣΕΡΑΦΕΙΜ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΑΡΥΣΤΙΑΣ ΚΑΙ ΣΚΥΡΟΥ Ι. ΜΟΝΗ ΑΓΙΟΥ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ ΛΕΥΚΩΝ

ΠΡΑΞΙΣ ΑΡΙΘ. 74

Τὸ Ἰγουμενοσυμβούλιον τῆς ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίου Χαλαλᾶμπους Λευκῶν ἀποτελούμενον ἐκ τῆς Ἰγουμενῆς Εὐφροσύνης Μοναχῆς Γεωργουλοπούλου καὶ ἐκ τῶν ἐτέρων δύο μελῶν αὐτοῦ, ἧτοι τῆς Εὐπραξίας Μοναχῆς Πανούτσου καὶ τῆς Θεολογίας Μοναχῆς Παῖλα, συνήλθεν εἰς συνεδρίαν σήμερον τὴν 26ην Μαρτίου 1998, ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος Πέμπτην καὶ ὥραν 10ην πρωϊνὴν, ἐν τοῖς Γραφείοις τῆς Ἱ. Μονῆς, προκειμένου νὰ προβῆ: 1) εἰς τὴν ψήφισιν τοῦ ἀπὸ τινος ὀλίγον κατ' ὀλίγον συνταχθέντος Ἐσωτερικοῦ Κανονισμοῦ τῆς Ἱ. ἡμῶν Μονῆς καὶ 2) εἰς τὴν ὑποβολὴν αὐτοῦ πρὸς τὸν Σεβασμιώτατον ἡμῶν Μητροπολίτην διὰ τὰ κατ' αὐτόν, ἐπι δὲ καὶ διὰ τὴν περαιτέρω διαδικασίαν τῆς δημοσιεύσεως τοῦ ὄλου κειμένου εἰς τὸ Περιοδικὸν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» μέσῳ τῆς Δ.Ι.Σ. τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Κατόπιν τῆς ὑπὸ τῆς Ἰγουμενῆς γενομένης σχετικῆς εἰσηγήσεως καὶ τῆς ἐπακολουθησάσης διεξοδικῆς συζητήσεως καὶ συσκέψεως,

Τὸ Ἰγουμενοσυμβούλιον

ἔχον ἐν τῷ μεταξύ καὶ τὴν σύμφωνον γνώμην τῆς Ἱ. Συνάξεως τῆς Ἀδελφότητος, ἧτις ἀπεδέξατο ὁμοφώνως τὸν ἐν λόγῳ Ἐσωτ. Κανονισμὸν διὰ τῆς Πράξεως τῆς 2/22.3.1998, ἔχον δὲ καὶ τὴν ὅλην εὐθύνην ἐν προκειμένῳ καὶ ἀρμοδιότητα

Ἀποφασίζει ὁμοφώνως

1) Ψηφίζει τὸν ἐκ δέκα Κεφαλαίων καὶ εἰκοσιεπτὰ Ἄρθρων ἀποτελούμενον Ἐσωτ. Κανονισμὸν τῆς Ἱ. ἡμῶν Μονῆς Ἁγίου Χαλαλᾶμπους Λευκῶν τὸν διέποντα τὰ τῆς ὀργανώσεως καὶ προαγωγῆς τοῦ πνευματι-

κοῦ βίου καὶ τὰ τῆς διοικήσεως τῆς Ἱ. Μονῆς, ρυθμίζοντα δὲ τὸ πολίτευμα τῆς Ἀδελφότητος συμφώνως πρὸς τὰς Μοναχικὰς Παραδόσεις, τοὺς Ἱεροὺς Κανόνας καὶ τοὺς Νόμους τοῦ Κράτους.

2) Ὑποβάλλει εὐσεβάστως πρὸς τὸν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Καρυστίας καὶ Σκύρου κ.κ. Σεραφεῖμ τὸν Κανονισμὸν τοῦτον δακτυλογραφημένον καὶ ἐκτεινόμενον εἰς εἰκοσιοκτὼ ἡμίφυλλα καὶ παρακαλεῖ ταπεινῶς διὰ τὴν περαιτέρω διαδικασίαν πρὸς δημοσίευσιν τούτου εἰς τὸ Περιοδικὸν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Ἐφ' ᾧ καὶ συνετάγη ἡ παρούσα Πράξις, ἧτις ὑπογράφεται ὡς ἔπεται:

Η ΗΓΟΥΜΕΝΗ

Εὐφροσύνη Μοναχή

ΤΑ ΜΕΛΗ

Εὐπραξία Μοναχή

Θεολογία Μοναχή

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ

ΚΑΡΥΣΤΙΑΣ ΚΑΙ ΣΚΥΡΟΥ

ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΑΓΙΟΥ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ ΛΕΥΚΩΝ

ΑΥΛΩΝΑΡΙΟΥ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΣ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

Εἰς τὸ Ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τῆς Μιᾶς Ὁμοουσίου καὶ Ἀδιαίρετου Τριάδος.

Πρεσβείαις τῆς Παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας καὶ τοῦ Ἁγίου, ἐνδόξου Ἱερομάρτυρος Χαλαλᾶμπους τοῦ Θαυματουργοῦ.

Τῆ σепτῆ εὐλογία τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Καρυστίας καὶ Σκύρου κ.κ. Σεραφεῖμ.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς ὑπερθεν τοῦ Αὐλωναρίου κειμένης Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίου Χαραλάμπους Λευκῶν ἀποτελούμενον ἀπὸ τὴν Ἡγουμένην Εὐφροσύνην Μοναχὴν Παῖλα, συνῆλθε σήμερον τὴν 26ην τοῦ μηνὸς Μαρτίου τοῦ σωτηρίου ἔτους 1998, ἡμέραν τῆς ἑβδομάδος Πέμπτην καὶ ὥραν 10ην πρωϊνὴν, ἐν τοῖς Γραφείοις τῆς Μονῆς, καὶ προέβη εἰς τὴν ψήφισιν τοῦ συνταχθέντος παρόντος Ἐσωτερικοῦ Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Κοινοβιακῆς ἡμῶν Μονῆς Ἁγίου Χαραλάμπους Λευκῶν, διέποντος δι' ὅλων τῶν Κεφαλαίων καὶ Ἀρθρῶν αὐτοῦ τὰ τῆς ὀργανώσεως καὶ προαγωγῆς τοῦ πνευματικοῦ βίου καὶ τὰ τῆς διοικήσεως τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, ρυθμιζόντος δὲ τὸ πολίτευμα τῆς Ἀδελφότητος συμφώνως πρὸς τὰς Μοναχικὰς παραδόσεις, τοῦς Ἱεροῦς Κανόνας καὶ τοῦς Νόμους τοῦ Κράτους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'

Ἄρθρον 1

Ἱδρυσις - Σύστασις

Α) Ἡ Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Χαραλάμπους Λευκῶν Αὐλωναρίου λειτουργοῦσα ὡς ἀνδρῶνα Μονὴ ἀπὸ τοῦ 11ου αἰῶνος ἀφιερωμένη εἰς τὰ Εἰσόδια τῆς Θεοτόκου καὶ μετονομασθεῖσα περὶ τὸ 1800 εἰς Ἁγίου Χαραλάμπους κατόπιν θαυματουργικῆς καταπαύσεως ἐπιδημίας χολέρας εἰς τὴν περιοχὴν ὑπὸ τοῦ Ἁγίου, μετὰ παρέλευσιν αἰῶνος καὶ πλέον μετετράπη εἰς Γυναικείαν, τῷ 1938 συγκεκριμένως, διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 170 τῆς 7ης Μαΐου τοῦ ἔτους ἐκείνου σχετικῆς Πράξεως τοῦ τότε Μητροπολίτου Καρυστίας κυροῦ Παντελεήμονος.

Β) Ἡ Ἱερὰ Μονὴ ἀποτελεῖ ΝΠΔΔ συμφώνως πρὸς τὴν διάταξιν τοῦ ἀρθροῦ 1, παράγρ. 4, τοῦ Ν. 590/1977. Τελεῖ δὲ ὑπὸ τὴν πνευματικὴν ἐποπτεῖαν καὶ κανονικὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Καρυστίας καὶ Σκύρου.

Ἄρθρον 2

Σκοπὸς

Σκοπὸς τῆς Ἱ. Μονῆς εἶναι ἡ ἐν Χριστῷ τελείωσις, ἡ ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι κοινωνία τῶν ἀδελφῶν, ἡ ἀδιάλειπτος προσευχὴ καὶ λατρεία τοῦ ἐν Τριάδι προσκυνουμένου Θεοῦ συμφώνως πρὸς τὸ Εὐαγγέλιον καὶ τὰς Ἀποστολικὰς Παραδόσεις, ὡς παρεδόθησαν ὑπὸ τῶν Ἁγίων Πατέρων εἰς τοῦς Θεοπνεύστους καὶ αἰωνίου κύρους Μοναστικούς Κανονισμούς καὶ ὡς κατωχυρώθησαν Ἐκκλησιαστικῶς ὑπὸ τῶν Ἁγίων Οἰκουμενικῶν καὶ Τοπικῶν Συνόδων μετὰ τοῦς Ἱεροῦς καὶ ἀμεταθέτους Κανόνας τῶν κατ' ἔμπνευσιν καὶ ἐπιστάσιαν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

Ἄρθρον 3

Κανονικὰ δικαιοδοσίαι Μητροπολίτου

Ἡ Ἱερὰ Μονὴ ὡς μέλος τοῦ καθόλου σώματος τῆς

Ἐκκλησίας λειτουργεῖ ὑπὸ τὴν πνευματικὴν ἐπισκοπὴν, τὴν πατρικὴν προστασίαν καὶ κανονικὴν ἐπίβλεψιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Καρυστίας καὶ Σκύρου, μέσῳ τοῦ ὁποῦ διαφυλάσσεται ζῶν καὶ ἐνεργῆς ὁ σύνδεσμος τῆς Ἀδελφότητος πρὸς τὸ σῶμα τῆς Ἐκκλησίας.

Ἀμείωτος θὰ διατηρῆται ὑπὸ τε τῆς Ἡγουμένης καὶ τῶν ἀδελφῶν τῆς Μονῆς ἡ προσοχὴ πρὸς διαφύλαξιν καὶ ἐκπλήρωσιν - ἀπόδοσιν τοῦ πρὸς αὐτὸν ὀφειλομένου υἱικοῦ σεβασμοῦ καὶ τῶν ὑπὸ τῶν Ἱ. Κανόνων καὶ τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ὀριζομένων ὑποχρεώσεων ἐκάστης Ἱ. Μονῆς πρὸς τὸν κυρίαρχον ταύτης Ἐπίσκοπον.

α) Ὁ Ἐπίσκοπος ὡς εἰς τύπον καὶ τόπον Χριστοῦ ἀποτελεῖ τὸ σημεῖον ἐνότητος τῆς εὐχαριστιακῆς συναξέως καὶ μνημονεύεται ἐν πάσαις ταῖς Ἱεραῖς Ἀκολουθίαις τῆς Ἱ. Μονῆς κατὰ τὰς τυπικὰς διατάξεις τῆς Ἐκκλησίας.

β) Ἐποπτεῖ πατρικῶς καὶ προστατευτικῶς τὴν ἐν γένει πνευματικὴν ζωὴν καὶ ὁμαλὴν λειτουργίαν τῆς Μονῆς, παρακολουθεῖ τὴν πιστὴν ἐφαρμογὴν τῶν Ἱ. Κανόνων καὶ τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ καὶ μεριμνᾷ διὰ τὴν διαφύλαξιν τῆς ἱερότητος τῶν ἐγκαταστάσεων τῆς Ἱ. Μονῆς.

γ) Ἐγκρίνει τὴν ἐκλογὴν τῆς Ἡγουμένης, χειροθετεῖ καὶ ἐγκαθιδρύει δι' εἰδικῆς ἐκκλησιαστικῆς τελετῆς αὐτήν. Ἐγκρίνει τὴν ἐκλογὴν τῶν μελῶν τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου.

δ) Παρέχει τὴν κανονικὴν ἐγκρίσιν καὶ εὐλογίαν αὐτοῦ διὰ τὴν κουράν τῶν ὑπὸ τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου προτεινομένων ἀδελφῶν καὶ τελεῖ τὰς χειροθεσίας.

ε) Μεριμνᾷ διὰ τὰς λατρευτικὰς ἀνάγκας τῆς Ἱ. Μονῆς καὶ διορίζει τὸν πνευματικὸν αὐτῆς κατόπιν προτάσεως τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου ὡς καὶ τὸν Ἐφημέριον αὐτῆς.

στ) Ἐγκρίνει τὰς ὑπὸ τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου ἀποφασιζόμενας ἐκάστοτε τροποποιήσεις ἢ συμπληρώσεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

ζ) Ἐλέγχει τὴν νομιμότητα τῆς οἰκονομικῆς διαχείρισεως τῆς Ἱ. Μονῆς καὶ ἐγκρίνει πάσας τὰς πράξεις τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου, τὸν ἐτήσιον Προϋπολογισμόν καὶ Ἀπολογισμόν Ἐσόδων - Ἐξόδων.

η) Χορηγεῖ ἐγγραφὸν ἢ προφορικὴν ἄδειαν ἀπουσίας τῆς Ἡγουμένης καὶ ἐγκρίνει τὴν ὑπὸ τῆς Ἡγουμένης χορηγομένην εἰς τὰς ἀδελφὰς ἄδειαν ἀπουσίας.

θ) Προτάσει τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου ἀσκεῖ τὸν ὑπὸ τῶν Ἱ. Κανόνων πειθαρχικὸν ἔλεγχον εἰς τὰς τυχόν παρεκτρεπομένας Μοναχὰς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

Ἄρθρον 4

Διοίκησις

Ὅργανα Διοικήσεως τῆς Ἱερᾶς Μονῆς εἶναι:

α) Ἡ Ἡγουμένη, β) Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον, γ) Ἡ Σύναξις τῆς ἀδελφότητος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'

Άρθρον 5

ΗΓΟΥΜΕΝΗ

Καθήκοντα - Δικαιοδοσίαι

α) Ἡ Ἠγουμένη ἐπέχει «τὸ τοῦ Χριστοῦ πρόσωπον» ἐν τῇ ἀδελφότητι, «ιερουργοῦσα τῷ Θεῷ τὴν τῶν πειθομένων αὐτῇ σωτηρίαν»¹. Ὡς πνευματικὴ μήτηρ ἐπιβλέπει ἀγρύπνῳ ὄμματι καὶ ἐποπτεύει τὴν ζωὴν τῶν ἀδελφῶν ἐν βαθεῖα ἐπιγνώσει τῶν ἑαυτῆς καθηκόντων, διακονεῖ ἐν ταπεινοφροσύνῃ τὴν σωτηρίαν τῶν ψυχῶν καὶ ἐπιμελεῖται ἐν φόβῳ Θεοῦ τὴν εὐδόσωιν τοῦ ὅλου ἔργου τῆς ἀδελφότητος.

β) Στηρίζει, νουθετεῖ καὶ καθοδηγεῖ διὰ λόγου καὶ ἔργου, προλαμβάνει πᾶσαν ἐκτροπὴν ἡσύχως καὶ μετὰ πραότητος, ἀνέχεται «μακροθύμως τῶν ἐξ ἀπειρίας ἐλιμπανόντων τι τῶν καθηκόντων»², ἐλέγχει μετὰ διακρίσεως, ἐπιτιμᾷ μετὰ συμμετρίας, «συναθλοῖ τοῖς ἰσχυροῖς, τῶν ἀδυνάτων βαστάζει τὰ ἀσθενήματα καὶ πάντα ποιεῖ καὶ λέγει πρὸς καταρτισμὸν τῶν συνόντων»³, ὑπογραμμὸς ἀκριβῆς τοῖς πᾶσι γενομένη. Ρυθμίζει τὴν ἐν φόβῳ Θεοῦ ἐγκαταβίωσιν τῶν ἀδελφῶν ἐπισκοποῦσα κατὰ περίπτωσιν τὴν ἐκάστης χρεῖαν καὶ διαβαστάζει «τὸ κατ' ἀλήθειαν ἀσθενοῦν μέλος εἴτε ψυχικῶς εἴτε σωματικῶς μετ' ἀγάπης καὶ τῆς μητρὶ πρεπούσης ἐννοίας»⁴.

γ) Συγκαλεῖ πρὸς πνευματικὴν οἰκοδομὴν τὴν σύναξιν τῆς ἀδελφότητος εἰς τακτὰ χρονικὰ διαστήματα, ὀριζόμενα ὑπ' αὐτῆς.

δ) Ἀποσκοποῦσα εἰς τὸ πνευματικὸν συμφέρον τῶν ἀδελφῶν, τὴν εὐταξίαν καὶ ἰσορροπίαν τοῦ Κοινοβουλίου κατανέμει ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ Ἠγουμενοσυμβουλίου πᾶσαν τῆς ἀδελφότητος τὴν διακονίαν «καθ' ὃ ἐκάστη ἐπιτηδεῖως ἔχει»⁵.

ε) Προϊσταται τοῦ Ἠγουμενοσυμβουλίου, τῆς συνέξεως τῆς Ἀδελφότητος, τῶν Ἱ. Ἀκολουθιῶν καὶ τῆς Τραπεζῆς. Πρωτοστατεῖ εἰς τὰς ἀγρυπνίας, τὴν νηστείαν καὶ πᾶσαν σωματικὴν ἀσκήσιν μετὰ ταπεινοφροσύνης καὶ κύρους μηδὲν ἐπιτρέπουσα τὸ ἀλλοιοῦν τοὺς Ἱ. Ἐκκλησιαστικούς Κανόνας, τοὺς Κοινοβιακοὺς θεσμοὺς καὶ τὰς ἐπιταγὰς τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

στ) Ὀρίζει κατὰ τὴν κρίσιν τῆς μίαν ἐκ τῶν ἀδελφῶν ἵνα ἀναπληροῖ αὐτὴν ὁσάκις δι' ἀσθένειαν σώματος ἢ ἀποδημίας ἀνάγκη ἢ κατὰ τινα ἄλλην περίστασιν χωρίζεται τῆς ἀδελφότητος, ἵνα μὴ «δημοκρατικόν τι οἰκῆμα μεταλαμβάνειν τὴν ἀδελφότητα ἐπὶ διαλύσει τοῦ Κανόνος καὶ τῆς παραδεδομένης εὐταξίας»⁶.

ζ) Συγκρατεῖ τὸ Ἠγουμενοσυμβούλιον εἰς συνέδριον καὶ τὴν ὀλομέλειαν τῆς ἀδελφότητος εἰς σύναξιν καὶ προεδρεῖ αὐτῶν. Εἰς περίπτωσιν ὑποδικίας αὐτῆς ἢ παρατεταμένης ἀσθενείας ἢ ἀπουσίας ἐκ τῆς Μονῆς προεδρεῖ ἢ ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Ἠγουμενοσυμβουλίου ἔχουσα τὰ πρεσβεῖα τῆς κουρᾶς, κωλυομένης δὲ ταύτης ἢ ἐπομένης.

η) Ὀρίζει τὸν κανόνα προσευχῆς καὶ τὰ πρὸς μελέτην πατερικὰ κείμενα ἀναλόγως τῆς πνευματικῆς κα-

ταστάσεως ἐκάστης ἀδελφῆς. Ἐπελέγχει ἀγρύπνῳ ὄμματι πᾶσαν τὴν διακονίαν καὶ ὅλην τὴν ἐνασχόλησιν τῆς ἀδελφῆς ἐν τῷ κελλίῳ ὡς καὶ τὴν ἰδιωτικὴν αὐτῆς ἀλληλογραφίαν. Ἀποφασίζει τὴν ἐπίσκεψιν αὐτῆς εἰς ἱατρόν, ὀρίζει δὲ κατὰ τὴν κρίσιν τῆς μίαν τῶν ἀδελφῶν ὅπως συνοδεύσῃ αὐτήν.

θ) Παρέχει εἰς τὰς ἀδελφὰς ὀλιγοήμερον ἀδειαν ἀπουσίας ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς λόγῳ διακονίας, ἢ ἐνεκα ἀσθενείας, ἢ ὁσάκις κρίνεται τοῦτο ἐπιβεβλημένον διὰ τινα ἀνάγκη τῆ ἐγκρίσει τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου.

ι) Προτείνει εἰς τὸ Ἠγουμενοσυμβούλιον τὴν πρόσληψιν ἢ τὴν ἀποβολὴν τῶν δοκίμων, τὴν κουρὰν τῶν κατηρητισμένων περὶ τὴν μοναχικὴν πολιτείαν ἀδελφῶν ὡς καὶ τὴν Μεγαλοσχημίαν τῶν πνευματικῶς ὠρίμων Ρασοφόρων.

ια) Δέχεται τοὺς ἐπισκέπτας τῆς Ἱ. Μονῆς, τοὺς συγγενεῖς τῶν ἀδελφῶν καὶ ἀποφασίζει τὰ τῆς φιλοξενίας, ἀναθέτουσα τὴν φροντίδα εἰς τὴν ὑπεύθυνον τοῦ διακονήματος τούτου ἀδελφῆν.

ιβ) Ἐκπροσωπεῖ τὴν Ἱ. Μονὴν ἐνώπιον πάσης Ἐκκλησιαστικῆς, Διοικητικῆς, Δικαστικῆς, Δημοτικῆς, Κοινοτικῆς ὡς καὶ πάσης Ἀρχῆς καὶ παντὸς Ὄργανισμοῦ καὶ ἐν γένει φυσικοῦ καὶ νομικοῦ προσώπου Δημοσίου καὶ Ἰδιωτικοῦ Δικαίου. Κωλυομένη δὲ δι' οἰονδήποτε λόγον ἀναπληροῦται ὑπὸ ἀδελφῆς ὀριζομένης ὑπὸ τοῦ Ἠγουμενοσυμβουλίου καὶ ἐγκρινόμενης τῆς ἀναπληρώσεως ὑπὸ τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου.

ιγ) Ὑπογράφει πάντα τὰ ἔγγραφα τῆς Ἱ. Μονῆς, τὰ πρακτικά, τὰ διπλότυπα εἰσπράξεων καὶ πληρωμῶν, τὰς συμβάσεις κατόπιν ἐξουσιοδοτήσεως τοῦ Ἠγουμενοσυμβουλίου.

ιδ) Ἡ Ἠγουμένη καλεῖται ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν διὰ τῆς ὀσιακῆς προσωνυμίας «Γερόντισσα», αἱ δὲ ἀδελφαὶ μεταξὺ τῶν «Ἀδελφῆ» μετὰ τοῦ ὀνόματος αὐτῆς.

ιε) Ἐν κατακεῖδι, ὡς ἀπὸ Θεοῦ λαβοῦσα τὴν διακονίαν, ἔχει τὴν ἀπόλυτον πνευματικὴν ἐξουσίαν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἱεράν ὑποχρέωσιν ὅπως «ἀναμφίλεκτον ἀπαιτεῖ τὴν ὑπακοήν»⁷ τῶν μοναχῶν, ὑποδεικνύουσα μετὰ πραότητος ἀλλὰ καὶ ἐλέγχουσα μετὰ κύρους καὶ ἀκριβείας πρὸς διόρθωσιν καὶ πνευματικὴν τελείωσιν τῶν ἀδελφῶν. Συνεπῶς δὲν εἶναι ὑπερβολή, ἐὰν εἰπωμεν ὅτι ἡ ἐξουσία τῆς Ἠγουμένης ἐν τῇ Μονῇ εἶναι τοιαύτη, οἷα τοῦ Ἐπισκόπου ἐν τῇ Ἐπισκοπῇ.

Άρθρον 6

Ἐκλογὴ Ἠγουμένης

α) Ἐὰν κενωθῇ καθ' οἰονδήποτε τρόπον ἡ θέσις τῆς Ἠγουμένης, ἀναλαμβάνει ὡς τοποτηρήτρια ἀμέσως καὶ αὐτοδικαίως ἢ ἀρχαιότερα ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Ἠγουμενοσυμβουλίου. Αὕτη συγκαλεῖ τὸ Ἠγουμενοσυμβούλιον καὶ ἀναφέρει γραπτῶς ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν εἰς τὸν οἰκείον Μητροπολίτην τὴν χηρείαν τῆς θέσεως τῆς Ἠγουμένης, ὡς καὶ τὴν πρὸς ἀνάδειξιν διαδόχου ἡμέραν διεξαγωγῆς ἐκλογῆς τῆς νέας Ἠγουμένης ἐντὸς εἰκοσι ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κενώσεως τῆς θέσεως.

β) Έκλέξιμοι διὰ τὸ διακόνημα τῆς Ἡγουμένης τυγχάνουσιν αἱ ἀδελφαὶ αἱ ἔχουσαι μοναχικὴν κουρὰν καὶ ἐγγεγραμμέναι εἰς τὸ Μοναχολόγιον τῆς Ἱ. Μονῆς (Ρασοφόροι καὶ Μεγαλόσχημοι) αἱ ἔχουσαι μόνιμον καὶ συνεχῆ ἐγκαταβίωσιν εἰς αὐτὴν τουλάχιστον 10 ἐτῶν καὶ ἡλικίαν ἄνω τῶν 30 ἐτῶν. Δέον ὅπως αὐταὶ διακρίνονται διὰ τὸ ἀκέραιον τοῦ χαρακτήρος, τὴν ἀδιάσειστον προσήλωσιν εἰς τὰ Μοναχικὰ ἰδεώδη, τὸ ἀκραιφνὲς ὀρθόδοξον φρόνημα, τὰς διοικητικὰς ἰκανότητας καὶ τὸ χάρισμα τοῦ ποιμαίνειν ψυχὰς καὶ ἰατρεῦειν πάθη. Πρὸς τοῦτοις δὲ νὰ ἔχῃσιν τὴν Ἑλληνικὴν Ἱθαγένειαν, Ἐκκλησιαστικὴν παιδείαν καὶ βαθεῖαν γνῶσιν τῶν δογμάτων τῆς Ὁρθοδόξου Πίστεως καὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Κανόνων.

γ) Δικαίωμα ψήφου ἔχουν ἅπασαι αἱ ἀδελφαί, αἱ ἐγγεγραμμέναι εἰς τὸ Μοναχολόγιον τῆς Ἱ. Μονῆς (Ρασοφόροι καὶ Μεγαλόσχημοι) ἀνεξαρτήτως τοῦ χρόνου τῆς κουρὰς αὐτῶν.

δ) Ἡ ὀλομέλεια τῆς ἀδελφότητος συνεργομένη πρὸς ἀνάδειξιν Ἡγουμένης εὐρίσκεται ἐν ἀπαρτία παρόντων τῶν 3/4 τῶν μελῶν αὐτῆς. Μὴ ἐπιτευχθείσης τῆς ὡς ἄνω ἀπαρτίας ἡ ἐκλογή διεξάγεται ἐκ νέου μετὰ τριήμερον παρόντων τοῦ ἡμίσεος τῶν μελῶν +1. Οὐδὲν ἄλλο πρόσωπον παρίσταται κατὰ τὴν ἐκλογὴν τῆς Ἡγουμένης.

ε) Χρὴν Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς ἐκτελεῖ τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον μετὰ δύο μελῶν τῆς ἀδελφότητος, τοῦ ἀρχαιότερου καὶ τοῦ νεωτέρου τῆ τάξει. Χρὴν δὲ Γραμματέως ἐκτελεῖ ἐν τῶν μελῶν τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς, ὀριζόμενον ὑπὸ τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου.

στ) Τῆς ὀρισθείσης ἡμέρας τῆς ἐκλογῆς αἱ ἀδελφαὶ λαμβάνουν γνῶσιν δι' ἀνακοινώσεως τοιχοκολλωμένης, ἀλλὰ καὶ ἐνυπογράφως πέντε ἡμέρας τουλάχιστον ἐνωρίτερον. Ἡ ἐκλογή διενεργεῖται μετὰ τὴν Θ. Λειτουργίαν ἐν τῷ Καθολικῷ, προηγεῖται δὲ ταύτης τριήμερος νηστεία καὶ ἐκτενὴς προσευχὴ ὅλων τῶν ἀδελφῶν. Μετὰ τὸ πέρας τῆς Θεῆς Λειτουργίας παραμένουν ἐν τῷ Ναῷ μόνον αἱ ἔχουσαι τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν ἀδελφαὶ καὶ ἀρχεται ἡ ἐκλογή ἐνώπιον τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς.

ζ) Ἐκάστη ψηφοφόρος προσερχομένη ἱεραρχικῶς –ἀρχομένων ἀπὸ τῶν νεωτέρων– λαμβάνει ἀπὸ τὴν Ἐφορευτικὴν Ἐπιτροπὴν ἐσφραγισμένον ψηφοδέλτιον ἀναγράφον τὰ ὀνόματα τῶν ἐκλογίμων καὶ ἀποσυρομένη σημεῖο διὰ σταυροῦ τὸ ὄνομα τῆς ἀδελφῆς, ἣν κρίνει κατάλληλον διὰ τὸ διακόνημα τῆς Ἡγουμένης, ρίπτει τὸ ψηφοδέλτιον ἐντὸς ἐσφραγισμένης ψηφοδόχου ἐνώπιον τῆς ἀδελφότητος καὶ ὑπογράφει εἰς τὸν ὑπὸ τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς καταρτισθέντα κατάλογον τῶν ἐκλογέων. Ἐὰν εὐρεθῇ ψηφοδέλτιον εἰς ὃ σημειοῦνται πλείονα τοῦ ἐνὸς ὀνόματα, θεωρεῖται ἄκυρον.

η) Ἡ σφράγις καὶ ἡ ἀποσφράγις τῆς ψηφοδόχου ὡς καὶ ἡ καταμέτρησις τῶν ψήφων γίνονται ὑπὸ τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς παρισταμένων τῶν μελῶν τῆς ἀδελφότητος.

θ) Ἡ λαβοῦσα τὸ ἡμισυ +1 τῶν ψήφων τῶν ψηφισασῶν ἀδελφῶν ἐκλέγεται Ἡγουμένη. Μὴ ἐπιτευχθείσης τῆς ὡς ἄνω πλειοψηφίας ἐπαναλαμβάνεται ἡ ψηφοφορία μετὰξὺ τῶν δύο πλειοψηφισασῶν. Εἰς περιπτώσιν δὲ ἰσοψηφίας τούτων ἐκλέγεται Ἡγουμένη ἡ ἀδελφὴ ἢ ἔχουσα τὰ πρεσβεῖα τῆς μοναχικῆς κουρὰς.

ι) Ἐνοτάσεις κατὰ τοῦ κύρους τῆς ἐκλογῆς ὑποβάλλονται ἐντὸς τῆς ἰδίας ἡμέρας εἰς τὸν οἰκεῖον Μητροπολίτην καὶ γίνονται δεκταὶ ἐὰν συγκεντρῶνουν τὴν πλειοψηφίαν τῶν 2/3 τῶν παρόντων μελῶν τῆς ἀδελφότητος. Ἐὰν ἀκυρωθῇ ἡ ἐκλογή διεξάγεται εὐθὺς νέα ψηφοφορία.

ια) Περαιτωθείσης τῆς ἐκλογῆς συντάσσεται πρακτικόν, τὸ ὁποῖον ὑπογράφεται ὑπὸ πασῶν τῶν ψηφισασῶν ἀδελφῶν καὶ ἀντίγραφον αὐτοῦ ὑποβάλλεται ἐντὸς τριημέρου εἰς τὸν οἰκεῖον Μητροπολίτην πρὸς ἐπικύρωσιν τῆς ἐκλογῆς, ὅστις προβαίνει δι' εἰδικῆς Ἐκκλησιαστικῆς τελετῆς, ἐν ἡμέρᾳ ὀριζομένη ὑπ' αὐτοῦ, εἰς τὴν ἐνθρόνισιν τῆς νέας Ἡγουμένης. Εὐθὺς μετὰ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ πρακτικοῦ ἀκολουθεῖ εὐχαριστήριος δέησις ἐν τῷ Καθολικῷ καὶ ἡ Ἡγουμένη ἀναλαμβάνει ἐγκύρως τὴν ἀσκήσιν τῶν καθηκόντων τῆς.

ιβ) Ἡ οὕτως ἐκλεγείσα Ἡγουμένη ἀσκεῖ τὸ διακόνημα αὐτῆς ἰσοβίως, ἐπιφυλασσομένων τῶν διὰ τῆς παρ. 5 τοῦ ἀρθροῦ 39 τοῦ Ν. 590/1977 εἰδικῶς ὀριζομένων. Ἡ θέσις τῆς Ἡγουμένης κενοῦται: 1) Διὰ τοῦ θανάτου αὐτῆς, 2) Διὰ παραιτήσεως αὐτῆς, ἥτις γίνεται ἀποδεκτὴ διὰ τῆς πλειοψηφίας τῶν 4/5 τῆς γενικῆς Συνάξεως τῶν ἀδελφῶν καὶ 3) Διὰ τῆς ἐκπτώσεως αὐτῆς. Εἰς περιπτώσιν βαρείας ἀσθενείας ἢ ἀνικανότητος τῆς Ἡγουμένης διὰ τὴν ἀσκήσιν τῶν καθηκόντων αὐτῆς δύναται αὕτη νὰ ὑποβάλλῃ παραίτησιν. Εἰς περιπτώσιν δὲ καθ' ἣν αὕτη ἀθετεῖ τι ἐκ τῶν παραγγελλμάτων τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἢ παραχαράττει τὴν ἀκρίβειαν τοῦ Κοινοβιακοῦ βίου ἢ δι' οἰονδήποτε λόγον ἀποδειχθῇ ἀνεπαρκῆς καὶ μετὰ ἐπανελημμένας συστάσεις τῶν μελῶν τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου δὲν ἐπανέλθῃ εἰς τὴν τάξιν, ἀλλὰ συνεχίξει ἐκτρεπομένη, τότε τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον καλεῖ τὴν Σύναξιν τῆς Ἀδελφότητος καὶ θέτει ὑπ' ὄψιν τὴν ὅλην κατάστασιν. Ἐν συνεχείᾳ καλοῦνται αἱ ἔχουσαι, κατὰ τὰ ὀριζόμενα ὑπὸ τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ, δικαίωμα ψήφου ἀδελφαί, ὅπως διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας ἀποφασίσουν σχετικῶς. Ἐὰν ἡ πλειοψηφία τῶν 4/5 τῶν ψηφισασῶν ἀποφασίσῃ τὴν ἐκπτώσιν τῆς Ἡγουμένης, τότε ἀθροῦς καὶ ἀφιλόνικως παύεται τῆς Ἡγουμενείας καὶ δι' ἐγγράφου ἀνακοινοῦται εἰς τὸν οἰκεῖον Μητροπολίτην ἢ κένωσις τῆς θέσεως καὶ κηρύσσονται ἐκλογαὶ νέας Ἡγουμένης. Παρητημένη Ἡγουμένη δύναται νὰ ἐπανεκλεγῇ ἐφ' ὅσον ἐξέλιπον οἱ λόγοι τῆς παραιτήσεως αὐτῆς καὶ ἐφ' ὅσον χηρεύει ἡ θέσις τῆς Ἡγουμένης. Ἐὰν ἐχῇ ἐπέλθῃ ἐκπτώσις, δὲν δύναται νὰ ἐπανεκλεγῇ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'

Ἡγουμενοσυμβούλιον

Ἄρθρον 7

Συγκρότησις

α) Ἡ Ἡγουμένη κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἀσκήσεως

τών καθηκόντων αυτής πλαισιούται υπό ὀλιγομελοῦς Συμβουλευτικοῦ σώματος, συγκροτουμένου ἐξ ἀδελφῶν ἐπιλεγομένων ἐκ τῶν εὐλαβεστέρων, δυναμένων διὰ κοινῆς μετὰ τῆς Ἠγουμένης συσκέψεως νὰ ἐπιλύουν τὰ πάσης φύσεως διοικητικῆς ἢ πνευματικῆς θέματα τῆς ἀδελφότητος.

β) Τὰ μέλη τοῦ Ἠγουμενοσυμβουλίου, ὡς ἐμπεπιστευμένα τὴν ὁμαλὴν λειτουργίαν τοῦ Κοινοβίου, τὴν προστασίαν καὶ καθοδήγησιν τῶν ἀδελφῶν, δέον ὅπως χαρακτηρίζονται διὰ τὴν ἀκρίβειαν καὶ συνέπειαν τῆς μοναχικῆς ζωῆς, τὸ ταπεινὸν φρόνημα, τὸ ὀρθόδοξον ἠθος, τὴν διοικητικὴν ἰκανότητα καὶ τὸ πνεῦμα συνεργασίας, ἵνα οὐσιαστικῶς συντρέχωσι τὴν Ἠγουμένην εἰς τὸ ἐπίτινον ἔργον αὐτῆς.

γ) Τὸ Ἠγουμενοσυμβούλιον ὡς διοικητικὸν ὄργανον τῆς Ἱ. Μονῆς εἶναι τριμελές – συμπεριλαμβανομένης πάντοτε τῆς Ἠγουμένης ὡς Προέδρου – ἐὰν τὸ σύνολον τῶν ἐγγεγραμμένων εἰς τὸ Μοναχολόγιον ἀδελφῶν ἀριθμοὶ 20 μέλη, πενταμελές δὲ ἄνω τῶν 20 μελῶν.

δ) Τὸ Ἠγουμενοσυμβούλιον συγκαλεῖται τακτικῶς ἅπαξ τοῦ μηνὸς ὑπὸ τῆς Ἠγουμένης, ἐκτάκτως δὲ ὁσάκις ἤθελε δεῆσθαι. Εὐρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ ἐπὶ παρουσίᾳ καὶ τῶν τριῶν μελῶν ὡς Τριμελές καὶ ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν τεσσάρων ὡς Πενταμελές.

ε) Τὰ μέλη τοῦ Ἠγουμενοσυμβουλίου εἶναι αἵρετὰ καὶ ἐκλέγονται ὑπὸ τῶν μελῶν τῆς Ἀδελφότητος διὰ μίαν πενταετίαν, δυνάμενα νὰ ἐπανεκλεγῶσι.

στ) Κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν συνεδριάσεων τοῦ Ἠγουμενοσυμβουλίου τὰ μέλη αὐτοῦ ὀφείλουσιν ὅπως ἐκφράζουσιν ἐλευθέρως τὰς ἀπόψεις των, συμπεριφέρονται δὲ ἐναντὶ ἀλλήλων μὲ ἀπόλυτον σεβασμὸν, κατανόησιν καὶ ἀγάπην. Αἱ ἀποφάσεις λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν. Εἰς περίπτωσιν ἰσοψηφίας ὑπερισχέει ἡ ψῆφος τῆς Ἠγουμένης. Εἰς περίπτωσιν διαφωνίας, αἱ ἀπόψεις τῶν διαφωνουσῶν καταχωρίζονται εἰς τὸ βιβλίον τῶν Πρακτικῶν.

Ἄρθρον 8

Ἐκλογὴ Ἠγουμενοσυμβουλίου

α) Ἡ ἐκλογὴ τῶν μελῶν τοῦ Ἠγουμενοσυμβουλίου γίνεται ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν τῆς Ἱ. Μονῆς τῶν ἐχουσῶν μοναχικὴν κουράν, εἰς μίαν καὶ μόνον μυστικὴν ψηφοφορίαν, καθ' ἣν ἐκλέγονται αἱ λαμβάνουσαι τὰς περισσότερας ψήφους. Εἰς περίπτωσιν ἰσοψηφίας προκρίνεται ἡ ἀρχαιότερα τῆ τάξει. Αἱ δύο πρῶται ἐπιλαχοῦσαι ὀρίζονται ὡς ἀναπληρωματικὰ μέλη, μὲ τὴν αὐτὴν διάρκειαν θητείας δυνάμενα νὰ ἐπανεκλεγῶσι.

β) Ἐνα μῆνα πρὸ τῆς λήξεως τῆς θητείας τοῦ Ἠγουμενοσυμβουλίου καλεῖ ἡ Ἠγουμένη εἰς γενικὴν σύναξιν τὴν Ἀδελφότητα τῆς Ἱ. Μονῆς διὰ τὴν ἐκλογὴν τῶν νέων Συμβούλων.

γ) Χρῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς ἐκτελοῦν ἡ Ἠγουμένη καὶ δύο ἀδελφαί, ἡ ἀρχαιότερα καὶ ἡ νεωτέρα τῆ τάξει.

δ) Δικαίωμα τοῦ ἐκλέγεσθαι ἔχουν αἱ συμπληρώσα-

σαι τριετίαν ἀπὸ τῆς ἐγγραφῆς των εἰς τὸ Μοναχολόγιον τῆς Ἱ. Μονῆς καὶ διακρινόμεναι ἐπὶ ἡθει χρηστῶ, βίῳ ἀνεπιλήπτῳ, διοικητικῇ ἰκανότητι καὶ σχετικῇ κατοχῇ ἐκκλησιαστικῆς καὶ ἐγκυκλίου παιδείας.

ε) Ἐπὶ τοῦ ὑπὸ τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς συνταχθέντος ψηφοδελτίου ἐκάστη ἀδελφὴ σημειοῖ τόσα ὀνόματα, ὅσα αἱ ἐκλεγόμενα Σύμβουλοι ἢ καὶ ὀλιγότερα. Ψηφοδέλτια περιέχοντα πλείονα ὀνόματα σημειούμενα θεωροῦνται ἄκυρα.

στ) Ὡς πρὸς τὰ λοιπὰ διαδικαστικὰ θέματα (καταμέτρησις, ἐνστάσεις, πρακτικὰ κ.λπ.) ἀκολουθεῖται ἡ τάξις ἢ τηρουμένη κατὰ τὴν ἐκλογὴν τῆς Ἠγουμένης.

ζ) Εἰς περίπτωσιν, καθ' ἣν ἡ λήξις θητείας τοῦ Ἠγουμενοσυμβουλίου συμπέσῃ μὲ τὴν χρείαν τῆς θέσεως τῆς Ἠγουμένης, παρατείνεται ἡ θητεία του ἕως τῆς ἐκλογῆς τῆς νέας Ἠγουμένης.

η) Τὰ καθ' οἷονδήποτε τρόπον ἀποχωροῦντα μέλη τοῦ Ἠγουμενοσυμβουλίου ἀναπληροῦνται ὑπὸ τῶν ἀναπληρωματικῶν μελῶν κατὰ τὴν σειρὰν τῆς ἐκλογῆς.

θ) Κένωσις θέσεως τοῦ Ἠγουμενοσυμβουλίου γίνεται ἔνεκα θανάτου, παραιτήσεως ἢ παύσεως μέλους τινὸς αὐτοῦ.

ι) Μέλος τοῦ Ἠγουμενοσυμβουλίου παύεται ὅταν περιπέσῃ εἰς αἵρεσιν ἢ ἐπὶ διαπράξει βαρέων ἠθικῶν ἢ κανονικῶν παραπτωμάτων ἢ ὅταν ἀπουσιάσῃ ἀδικαιολογητῶς ἐπὶ τρεῖς συνεχεῖς συνεδριάσεις ἢ παρακωλύῃ καθ' οἷονδήποτε τρόπον τὴν ὁμαλὴν λειτουργίαν αὐτοῦ.

ια) Ἡ παῦσις ἢ ἡ ἀποδοχὴ τῆς παραιτήσεως κρίνονται ὑπὸ τῆς Συνάξεως τῆς Ἀδελφότητος, δι' ἀποφάσεως λαμβανομένης κατὰ πλειοψηφίαν τῶν 4/5 τῶν μελῶν, τῇ εἰσηγήσει τοῦ Ἠγουμενοσυμβουλίου.

ιβ) Μέλος παραιτηθὲν δύναται νὰ ἐπανεκλεγῇ ἐφ' ὅσον ἐξέλιπον οἱ λόγοι παραιτήσεώς του. Ἐὰν ἔχῃ ἐπέλθῃ παῦσις, δὲν δύναται νὰ ἐπανεκλεγῇ.

Ἄρθρον 9

Καθήκοντα καὶ δικαιοδοσίαι Ἠγουμενοσυμβουλίου

α) Τὸ Ἠγουμενοσυμβούλιον συγκαλεῖ τῇ προτάσει τῆς Ἠγουμένης τὴν Σύναξιν τῆς Ἀδελφότητος.

β) Ἄμα τῇ ἀναλήψει τῶν καθηκόντων του συνερχόμενον εἰς πρῶτην συνεδρίαν ὀρίζει ἐκ τῶν μελῶν αὐτοῦ, ἐκτὸς τῆς Ἠγουμένης, ἓνα ὡς Γραμματέα καὶ ἓνα ὡς Ταμίαν. Ὅσάκις κρίνεται ἀναγκαῖον δι' ἀποφάσεώς του, ὀρίζει βοηθὸν Γραμματέως ἀδελφὴν τινα, ἣτις συμμετέχει τῶν συνεδριῶν ἄνευ γνώμης καὶ ψήφου. Ἐπίσης ὀρίζει καὶ τὴν Οἰκονόμον τῆς Ἱ. Μονῆς.

γ) Τὸ Ἠγουμενοσυμβούλιον ἐκτελεῖ τὰς ἀποφάσεις τῆς συνελεύσεως τῆς Ἀδελφότητος, διεξάγει τὴν ἐν γένει οἰκονομικὴν, διαχειριστικὴν καὶ ταμειακὴν ὑπηρεσίαν τῆς Ἱ. Μονῆς, ἀποδέχεται ἢ ἀποποιεῖται δωρεὰς ἢ κληρονομίας, συνάπτει δάνεια, προβαίνει εἰς ἀγοράς καὶ πωλήσεις ἀκινήτων οἰασδήποτε ἀξίας, ἀποφασίζει διὰ τὴν ἐπέκτασιν τῶν οἰκοδομικῶν συγκροτημάτων τῇ ἐγκρίσει τοῦ Μητροπολίτου, ὑπογράφει πρακτικὰ, διαχειρίζεται πάσαν κινητὴν καὶ ἀκίνητον περιουσίαν τῆς

Ι. Μονής, μεριμνά διὰ τὴν προμήθειαν πάντων τῶν ἀναγκαίων ἐφοδίων.

δ) Ἀποφασίζει περὶ προσλήψεως ἢ ἀποβολῆς δοκίμων, περὶ κουράς διὰ ρασσευχῆς καὶ περὶ Μεγαλοσχημίας τῶν ἀδελφῶν.

ε) Συντάσσει τὸν ἐτήσιον προϋπολογισμόν καὶ ἀπολογισμόν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τῆς Ἱ. Μονῆς καὶ ὑποβάλλει τούτους πρὸς ἐγκρισιν εἰς τὸν οἰκείον Μητροπολίτην.

στ) Διὰ τὴν λήψιν ἀποφάσεων οἰοῦδήποτε θέματος ἐπὶ ἰσοψηφίας ὑπερισχέει ἢ ἀποψις μεθ' ἧς συντάσσεται ἡ Ἡγουμένη.

ζ) Δι' εἰδικὰς περιπτώσεις τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον δύναται νὰ ἐξουσιοδοτήσῃ ἢ νὰ προσλάβῃ Νομικὸν Σύμβουλον πρὸς ἐκπροσώπησιν τῆς Ἱ. Μονῆς.

η) Ἐν γένει δὲ ἀποφασίζει καὶ ἐνεργεῖ διὰ πᾶν ἕτερον θέμα, πρακτικὸν ἢ πνευματικόν, μὴ ρητῶς ἀναφερόμενον ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ, συντελοῦν εἰς τὴν εὐρυθμον λειτουργίαν τοῦ Κοινοβίου.

Ἄρθρον 10

Καθήκοντα Γραμματέως καὶ Ταμίου

α) Ἡ Γραμματεὺς διεξάγει τὴν πάσης φύσεως ἀλληλογραφίαν καὶ συντάσσει τὰ πρακτικὰ τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου καὶ τῆς Συνάξεως τῆς Ἀδελφότητος.

β) Τηρεῖ τὰ βιβλία εἰσερχομένων καὶ ἐξερχομένων ἐγγράφων (Πρωτόκολλον), τῶν πρακτικῶν τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου καὶ τῆς Συνάξεως τῆς ἀδελφότητος, Ὑλικοῦ (Κινητῆς Περιουσίας), τὸ Μοναχολόγιον, τὸ βιβλίον ἐγγραφῆς Δοκίμων, τὸ κτηματολόγιον, τὸν κατάλογον Ἁγίων Λειψάνων καὶ Ἱερῶν Κειμηλίων.

γ) Φυλάσσει τὸ ἀρχεῖον τῆς Ἱ. Μονῆς καὶ τὴν σφραγίδα αὐτῆς.

δ) Ἡ Ταμίας διενεργεῖ εἰσπράξεις καὶ πληρωμὰς δι' ἐνσφραγίστων καὶ ἐπικεκυρωμένων ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου γραμματίων, προσυπογραφομένων ὑπὸ τῆς Ἡγουμένης καὶ τῆς ἰδίας.

ε) Ἐνεργεῖ κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου καὶ τῆ ἐγκρίσει τοῦ Μητροπολίτου ἀναλήψεις χρημάτων παρὰ Τραπεζῶν καὶ οἰωνδήποτε ἄλλων πιστωτικῶν Ὄργανισμῶν ἀνεξαιρέτως.

στ) Τηρεῖ τὸ βιβλίον Ταμείου, Καθολικὸν Ἐσόδων - Ἐξόδων, βιβλίον Δωρεῶν καὶ βιβλίον Ἀποθήκης.

Ἄρθρον 11

Τηρούμενα Βιβλία

Ἐν τῇ Ἱ. Μονῇ τηροῦνται μερίμνη τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου τὰ κάτωθι βιβλία.

α) Βιβλίον Πρακτικῶν Ἡγουμενοσυμβουλίου καὶ Συνάξεως τῆς Ἀδελφότητος.

β) Βιβλίον εἰσερχομένων καὶ ἐξερχομένων Ἐγγράφων (Πρωτόκολλον).

γ) Μοναχολόγιον.

δ) Βιβλίον ἐγγραφῆς Δοκίμων.

ε) Κτηματολόγιον.

στ) Βιβλίον Ὑλικοῦ.

ζ) Βιβλίον Ταμείου.

η) Καθολικὸν Ἐσόδων - Ἐξόδων.

θ) Κατάλογος Ἁγίων Λειψάνων καὶ Ἱερῶν Κειμηλίων.

ι) Βιβλίον Ἀποθήκης.

ια) Κατάλογος βιβλίων Ἱ. Μονῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'

Σύναξις τῆς Ἀδελφότητος

Ἄρθρον 12

Συγκρότησις

α) Ἡ Σύναξις (Ὀλομέλεια) τῆς Ἀδελφότητος ἀποτελοῦσα τὸ ἀνώτατον διοικητικὸν ὄργανον τῆς Ἱ. Μονῆς ἀπαρτίζεται ἐκ πασῶν τῶν ἐγγεγραμμένων εἰς τὸ Μοναχολόγιον ἀδελφῶν (Ρασσοφόρων καὶ Μεγαλοσχημῶν).

β) Ἡ σειρά ἀρχαιότητος τῶν ἀδελφῶν καθορίζεται ἀπὸ τὴν προτεραιότητα ἐγγραφῆς των εἰς τὸ Μοναχολόγιον, προηγουμένων πάντοτε τῶν Μεγαλοσχημῶν.

Ἄρθρον 13

Καθήκοντα καὶ Δικαιοδοσίαι τῆς Συνάξεως τῆς Ἀδελφότητος

α) Ἡ Σύναξις τῆς Ἀδελφότητος ἀποφασίζει ἐπὶ γενικῶν καὶ οὐσιωδῶν θεμάτων τῆς Ἀδελφότητος, προβαίνει εἰς τὴν ἐκλογὴν τῆς Ἡγουμένης καὶ τῶν μελῶν τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου.

β) Συγκαλεῖται ὑπὸ τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου τῆ εἰσηγήσει τῆς Ἡγουμένης ἢ τῆς ἐχοῦσης τὸν τόπον αὐτῆς, πρὸς ἐνημέρωσιν τοῦ Ἀπολογισμοῦ παρελθούσης χρήσεως καὶ τοῦ Προϋπολογισμοῦ χρήσεως, ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου. Ὡσαύτως πρὸς ἐνημέρωσιν τῶν ἀδελφῶν διὰ τὸ ἀνατιθέμενον εἰς ἐκάστην διακόνημα.

γ) Θεωρεῖται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων τῶν 3/4 τῶν μελῶν τῆς Ἀδελφότητος. Μὴ ἐπιτευχθείσης δὲ ταύτης συνέρχεται ἐκ νέου ἡ Σύναξις τῆς Ἀδελφότητος εἰς ὀριζομένην ἡμερομηνίαν καὶ ἐφ' ὅσον παρίστανται τὸ ἥμισυ + 1 τῶν μελῶν, θεωρεῖται ἐν ἀπαρτίᾳ.

δ) Ἡ πρόσκλησις διὰ τὰς Συνάξεις τῆς Ἀδελφότητος ἀπευθύνεται πρὸ πάντε τουλάχιστον ἡμερῶν.

ε) Αἱ ἀποφάσεις τῆς Συνάξεως τῆς Ἀδελφότητος λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν.

στ) Συνέρχεται ἡ Σύναξις τῆς Ἀδελφότητος εἰς ἐκτάκτους περιπτώσεις, ὅταν τὸ αἰτήσωσι τὰ 4/5 τῶν ἐγγεγραμμένων μελῶν τῆς Ἀδελφότητος. Ἐὰν τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον δὲν ἀνταποκριθῇ ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἐγγράφου αἰτήσεως, δύναται ἡ Ἀδελφότης νὰ συνέλθῃ αὐτοδικαίως, μερίμνη τῆς πρώτης τῆ τάξει, καὶ ἐν ἀδυναμίᾳ αὐτῆς, μερίμνη τῆς ἐπομένης ἀδελφῆς.

ζ) Ἐπίσης συνέρχεται ὅταν τοῦτο κρίνηται σκόπιμον προκειμένου νὰ ζητηθῇ συμβουλευτικῶς ἢ γνώμη τῆς Ἀδελφότητος ἐπὶ οἰοῦδήποτε θέματος ἢ πρὸς ἐνημέρωσιν δι' ἕκτακτα σοβαρὰ Ἐκκλησιαστικά ἢ Ἐθνικά γεγονότα.

η) Πρὸς τροποποίηση μὴ θεμελιωδῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἀπαιτεῖται πλειοψηφία τῶν 4/5 τῶν μελῶν τῆς 'Αδελφότητος, ἀσχέτως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν παρόντων.

θ) Αἱ συνεδριάσεις τῆς Συνάξεως τῆς 'Αδελφότητος καὶ αἱ κατ' αὐτὰς συζητήσεις διεξάγονται ἐν ἀπολύτῳ ἐλευθερίᾳ ὡς πρὸς τὴν ἔκφρασιν τῆς γνώμης καὶ τὴν χρῆσιν τῆς ψήφου, ἐν εὐλαβείᾳ δὲ καὶ σεβασμῷ πρὸς τὸ πρόσωπον τῆς 'Ηγουμένης καὶ τῶν λοιπῶν ἀδελφῶν. Οὐδεμία δικαιούται νὰ ὀμλήσῃ, ἐὰν δὲν ζητήσῃ καὶ τῆς δοθῇ ὁ λόγος παρὰ τῆς 'Ηγουμένης. 'Αδελφὴ παρεκτρεπομένη ἀνακαλεῖται εἰς τὴν τάξιν, μετὰ δὲ πρῶτην καὶ δευτέραν νουθεσίαν συνεχίζουσα νὰ προκαλῆ ἀταξίαν, ἀπομακρύνεται τῆς αἰθούσης τῶν Συνεδριάσεων.

ι) Τῶν Γενικῶν Συνάξεων τῆς 'Αδελφότητος τηροῦνται πρακτικά.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'

Τὸ σῶμα τῆς 'Αδελφότητος

Ἄρθρον 14

Συγκρότησις

Αἱ ἀδελφαὶ τῆς 'Ι. Μονῆς διακρίνονται εἰς Δοκίμους, Ρασοφόρους καὶ Μεγαλοσχήμους. Ἡ σειρά ἀρχαιότητος καθορίζεται ἀπὸ τὴν προτεραιότητα τῆς μοναχικῆς κουρᾶς τῶν ἀδελφῶν.

Ἄρθρον 15

Εἴσοδος καὶ Δοκιμασία

α) Ἡ εἴσοδος δοκίμων καὶ ἡ συγκαταρτίθμισις αὐτῶν εἰς τὰ μέλη τῆς 'Αδελφότητος γίνεται μετὰ πολλῆς προσοχῆς καὶ διακρίσεως. Πρὸ τῆς εἰσόδου ἀπαιτεῖται ἰκανὸς χρόνος ἐπικοινωνίας τῶν ὑποψηφίων μετὰ τῆς 'Ι. Μονῆς. Καὶ ὅταν διὰ πάσης ἐξετάσεως εὕρεθῇ ἡ μέλλουσα νὰ μονάσῃ «ὡσπερ τι σκευὸς εὐχρηστον τῷ Δεσπότη καὶ πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἔτοιμον»⁸, τότε συναριθμεῖται εἰς τὴν τάξιν τῶν δοκίμων, ἄλλως ἀποπέμπεται.

β) Ἡ εἴσοδος τῆς Δοκίμου εἰς τὴν 'Ι. Μονὴν γίνεται κατόπιν ὑποβολῆς ἐγγράφου αἰτήσεως αὐτῆς πρὸς τὸ 'Ηγουμενοσυμβούλιον. Ὡς κατώτατον ὄριον ἡλικίας διὰ τὴν ἐγγραφὴν τῆς ὑποψηφίου εἰς τὸ βιβλίον τῶν Δοκίμων ὀρίζεται τὸ 18ον ἔτος συμπληρωμένον.

γ) Ἡ προσερχομένη ὅπως μονάσῃ, παραμένει ἀπὸ 3-6 μῆνας, δυναμένου τοῦ χρονικοῦ διαστήματος νὰ συντηθῇ ἢ νὰ παραταθῇ τῇ εἰσηγήσει τῆς 'Ηγουμένης καὶ τῇ ἀποδοχῇ τοῦ 'Ηγουμενοσυμβουλίου, εἰς τὸ στάδιον τῆς προδοκιμασίας «εἰ πρὸς πᾶσαν ταπεινοφροσύνην ἀνεπαισχύντως διάκειται»⁹. Λαμβάνει γνῶσιν τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ, παραμένει εἰς ἰδιαίτερον κελλίον, ἐργάζεται εἰς καθωρισμένην διακονίαν, παρακολουθεῖ τὰς ἀκολουθίας ἐν τῷ Ναῷ.

δ) Περαιτωθείσης τῆς προδοκιμασίας ὑποβάλλει αὐτὴ ἐγγραφον αἰτήσιν πρὸς τὸ 'Ηγουμενοσυμβούλιον, εἰς ἣν δέον νὰ ἀναφέρηται ρητῶς ὅτι ἐλευθέρως

καὶ ἀβιάστως προσέρχεται ἵνα μονάσῃ καὶ ἀποδέχεται τὸν παρόντα Κανονισμόν καὶ οὕτω γίνεται ἐπισήμως δεκτὴ εἰς τὴν τάξιν τῶν Δοκίμων.

ε) Ἡ διάρκεια τῆς δοκιμασίας ὀρίζεται κατὰ τοὺς 'Ι. Κανόνας τριετής, δυναμένη νὰ συντηθῇ ἢ νὰ παραταθῇ, κατὰ τὴν κρίσιν τῶν τῆν κοινὴν φροντίδα πεπιστευμένων, ἀναλόγως τῆς ἐπιδόσεως τῆς Δοκίμου εἰς τὰς πνευματικὰς ἀσκήσεις τῆς Κοινοβιακῆς πολιτείας.

στ) Ἐὰν κατὰ τὸ στάδιον τῆς προδοκιμασίας ἢ τῆς τριετοῦς δοκιμασίας ἤθελεν ἐκδηλωθῇ ἢ διαπιστωθῇ ἀσθένεια σωματικὴ ἢ διανοητικὴ τοιαύτη ἢ ψυχοπάθεια παρακλύουσα τὴν ὁμαλὴν λειτουργίαν τῆς 'Αδελφότητος ἢ παρεμποδίζουσα τὴν πνευματικὴν ἐξέλιξιν τῆς ὑποψηφίας, τὸ 'Ηγουμενοσυμβούλιον δύναται νὰ ἀποφασίσῃ τὴν ἀπομάκρυνσίν τῆς.

ζ) Ἡ Δόκιμος φέρει τὴν ὑπὸ τοῦ 'Ηγουμενοσυμβουλίου κεκανονισμένην ἐνδυμασίαν τῆς Δοκίμου.

η) Ἡ ἐγγραφεῖσα ὡς Δόκιμος παραδίδει πρὸς φύλαξιν εἰς τὴν 'Ι. Μονὴν πάντα τὰ προσκομισθέντα ὑπ' αὐτῆς, εἰς τρόπον ὥστε νὰ παραλάβῃ ταῦτα ἄνευ οὐδεμιᾶς ἄλλης ἀπαιτήσεως, ἐὰν πρὸ τῆς ρασοφορίας αὐτῆς ἤθελεν ἀπέλθῃ ἢ ἀποβληθῇ τῆς 'Ι. Μονῆς.

θ) Μετὰ τὴν κανονικὴν δοκιμασίαν ἡ Δόκιμος προτάσει τῆς 'Ηγουμένης καὶ τοῦ Πνευματικοῦ, ἀποφάσει τοῦ 'Ηγουμενοσυμβουλίου, τῇ ἐγκρίσει δὲ καὶ εὐλογία τοῦ οικείου Μητροπολίτου, προχειρίζεται ὑπ' αὐτοῦ –οὐχὶ κατὰ σειράν προσελεύσεως– εἰς Ρασοφόρον καὶ ἐγγράφεται εἰς τὸ Μοναχολόγιον τῆς 'Ι. Μονῆς.

ι) Ἡ τυχὸν ἀκίνητος ἢ χρηματικὴ περιουσία τῆς Δοκίμου ἀνήκουσι κατὰ μὲν τὴν κυριότητα εἰς αὐτὴν, κατὰ δὲ τὴν ἐπικαρπίαν εἰς τὴν Μοναστικὴν 'Αδελφότητα.

Ἄρθρον 16

Πνευματικὰ Καθήκοντα 'Αδελφῶν

α) Ἄπασαι αἱ ἀδελφαὶ ὑποχρεοῦνται νὰ ζῶσιν ἐν τὸς τῶν πλαισίων τῶν ὑπὸ τῶν Ἁγίων Πατέρων καὶ τῆς μακραίωνος μοναστικῆς παραδόσεως τεθεσπισμένων Κανόνων καὶ Διατάξεων καὶ δέον νὰ συμμορφοῦνται πρὸς τὰς ἀπαιτήσεις τῆς ἀγγελικῆς πολιτείας ὡς ὀρίζει αὐτὴν ὁ Μ. Βασίλειος.

β) Φυσικωτάτην ἀπόρροιαν τῆς θεμελιώδους καὶ πρώτης ἀρχῆς τοῦ Ὁρθοδόξου Μοναχισμοῦ ἀποτελεῖ ἡ τελεία ὑπακοή, τὴν ὁποίαν ἐκάστη Μοναχὴ ὀφείλει πρὸς τὴν 'Ηγουμένην «μηδὲν παρὰ γνώμην αὐτῆς διαπράττουσα»¹⁰. Πάντα τὰ θελήματα εἰς τὴν Κοινοβιακὴν ζωὴν ἐν θέλημα γίνεται προσαρμοζόμενον ἐλευθέρως καὶ κατ' ἐπίγνωσιν πρὸς τὴν «εὐλογίαν» τῆς 'Ηγουμένης. Ἡ «εὐλογία» αὕτη καθιστᾷ τὴν Μοναχὴν «ἀγγεῖον καθαρὸν»¹¹ ἀπὸ τύφου καὶ ἐπάρσεως καὶ ἐλευθέρων εἰς ἐπιπνοίας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, συνέχει καὶ συγκρατεῖ πᾶν τὸ πλήρωμα τῆς συνοδείας, διερμηνεύει τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, διασφαλίζει τὴν ἐνότητα τῆς 'Αδελφότητος καὶ ὅλον συγκροτεῖ τὸν θεσμόν τοῦ Κοινοβίου.

γ) Ἡ λεπτομερὴς ἐξαγόρευσις πρὸς τὴν 'Ηγουμένην πάντων τῶν κρυφίων τοῦ νοῦς καὶ τῆς καρδίας

ἐκάστης ἀδελφῆς εἶναι ἀρραγὲς θεμέλιον τῆς ἐν Χριστῷ τελειώσεως. Γνωρίζουσα ἡ Μοναχὴ ὅτι «κακία σιωπηθεῖσα νόσος ὑπουλός ἐστιν ἐν τῇ ψυχῇ», σπεύδει διὰ τῆς ἐξαγορεύσεως ὡς διὰ «ἐμέτου ἀπορρίψαι τὸ βλάπτον» καὶ «διὰ τῆς τοῦ πάθους φανερώσεως εὐγνωστον ὑπάρξει τὸν τρόπον τῆς θεραπείας»¹².

δ) Ἐκάστη Μοναχὴ ἀπαλλάσσει ἑαυτὴν «χρημάτων, κτημάτων, γονέων, ἀδελφῶν, πάσης σχέσεως καὶ φροντίδος ἐπιγείου, ἀκολουθούσα ἀόκνως τὸν Χριστὸν καὶ τὴν ἐκεῖθεν βοήθειαν ἐκδεχομένη»¹³. Ἐὰν παραστή ἀνάγκη ἐπικοινωνίας τινὸς μετὰ συγγενοῦς ἢ ἑτέρου προσώπου, τοῦτο «παρὰ τῶν πεπιστευμένων τὸ τοῦ λόγου χάρισμα γινέσθω, ὡς ἔχόντων δύναμιιν μετ' ἐπιστήμης εἰπεῖν ἢ ἀκοῦσαι πρὸς οἰκοδομὴν πίστεως»¹⁴.

ε) Οὐδεμία τῶν ἀδελφῶν συντυγχάνει μετὰ τῶν ἐπισκεπτῶν πρὸς ξενάγησιν ἢ φιλόφρονα ὑποδοχὴν καὶ παροχὴν πληροφοριῶν ἢ ἔστω λόγων παρακλήσεων. Ἡ ἔχουσα τὸ διακόνημα τῆς ἀρχονταρίσεως ὑποδέχεται τοὺς ἐπισκέπτας καὶ ἀναφέρει σχετικῶς εἰς τὴν Ἱγουμένην, ἢ ὅποια ἀναθέτει εἰς πρόσωπον καταλλήλως ἐπιλεγεμένον ὅπως οἰκονομῆ καὶ οἰκοδομῆ τὰ τῶν ἐπισκεπτῶν.

στ) Αἱ ἀδελφαὶ περὶ οὐδενὸς ἀποφασίζουσι, οὐδὲν ὑπόσχονται, πράττουσι, λαμβάνουσι, προσφέρουσι ἀνευ γνώμης καὶ εὐλογίας τῆς Ἱγουμένης, καθ' ὅτι «ἅπαν τὸ ἐξωθεν αὐτῆς γινόμενον κλοπὴ τις ἐστὶ καὶ ἱεροσυλία πρὸς θάνατον ἄγουσα»¹⁵.

ζ) Ἐν τῇ ἀναστροφῇ τῶν ἀδελφῶν «ὀργῆς ἢ μνησικακίας ἢ φθόνου ἢ φιλονικίας σημεῖον ἐν αὐταῖς ἔστω μηδὲν ἢ σχῆμα ἢ κίνημα ἢ ῥῆμα, μὴ βλέμματος ἐνστάσεως ἢ προσώπου διάθεσις ἢ εἰ τι ἄλλο ὑποκινεῖν πέφυκε πρὸς ὀργὴν τὸν συζῶντα»¹⁶. Ὁμιλίας κοσμικαὶ ἢ γέλωτες καὶ ἀπρεπεῖς ἐκφράσεις, ἢ κρίσις καὶ ἢ κατὰ κρίσις, ἢ αὐθάδεια καὶ ἢ παρηρησία καὶ ὅ,τι τὸ διατάρασσον τὴν Κοινοβιακὴν ἡσυχίαν καὶ τάξιν «πάντα ταῦτα ἀπόβλητα ἔστω»¹⁷.

η) Εἰς τὰς μεταξύ των σχέσεις αἱ ἀδελφαὶ τηροῦν μετ' ἀκριβείας τὴν ἱεραρχίαν ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς ἀγάπης «τῇ φιλαδελφίᾳ εἰς ἀλλήλας φιλόστοργοι»¹⁸. Αἱ νεώτεραι ἀπονέμουσι τὸν προσήκοντα σεβασμὸν καὶ ὑπακούουσι εἰς τὰς πρεσβυτέρας, αἱ δὲ πρεσβύτεραι θεραπεύουσι διὰ συμβουλευτικῶν παρακλητικῶν λόγων τὰ ἀσθενήματα τῶν ἀδυνάτων καὶ συμπαρίστανται διαπύρῳ διαθέσει εἰς τὴν πρόοδον καὶ πνευματικὴν προκοπὴν τῶν νεωτέρων.

θ) Δὲν ἐπιτρέπεται ἐν τῇ Ἀδελφότητι νὰ ἐπιτιμᾶ τις ἑτέραν ἀδελφὴν μὲ ἐντονον καὶ ἐπιτακτικὸν ὕφος οὔτε «μείζονι καὶ καταπληκτικωτέρα τῇ φωνῇ» διότι αὐτὸ εἶναι «ὑβριστικόν»¹⁹. Ἐν πνεύματι ἀγάπης καὶ διαθέσει εὐσπλαγγνῶ ἄς γίνεται πᾶσα διόρθωσις ἵνα συναρμολογηταὶ ἐν Πνεύματι Ἀγίῳ ἢ Ἀδελφότης εἰς Σῶμα Χριστοῦ.

ι) Πᾶν σφάλμα ἢ ἀμάρτημα ἀναφέρεται ἀβιάτως, ἀπαθῶς καὶ εὐτάκτως εἰς τὴν Ἱγουμένην εἴτε ὑπὸ τῆς ἰδίας ἀδελφῆς, ἢ τις ἐσφαλλε, εἴτε ὑπὸ ἀλλης, ἢ τις γνωρίζει περὶ αὐτοῦ. Κατὰ τὸν Μ. Βασίλειον ἢ ἀπόκρυφως τῆς ἀμαρτίας ἰσοδυναμεῖ μετὰ τὴν διάπραξιν φόνου:

«Μῆτε οὖν ἄλλος ἄλλῳ συγκρυσπυτεύω, ἵνα μὴ ἀδελφοκτόνος ἀντὶ φιλαδέλφου γένηται»²⁰.

ια) Αἱ ἀδελφαὶ ὀφείλουσι πρωτίστως νὰ προσέρχονται —ἐκτὸς μόνον εἰς περίπτωσιν ἀσθενείας— ἀνελλιπῶς καὶ ἐγκαίρως εἰς πάσας τὰς Ἱ. Ἀκολουθίας ἐν εὐσχήμῳ περιβολῇ (ράσον, ἐπανωμάνδηλον καὶ εἰς ὅσας τῶν λατρευτικῶν ἐκδηλώσεων προβλέπει ἡ μοναχικὴ παράδοσις φέρουν καὶ τὸ μέγα σχῆμα) ὅπως παρακολουθῶσι «ἐν σπουδῇ πάσῃ καὶ διαπύρῳ θέρμῃ»²¹ τὰ ψαλλόμενα, προσφέρουσι θυσίαν αἰνέσεως τῷ Θεῷ, καθιστάμεναι, κατὰ τὸ ἐφικτόν, «ἀγγέλων ἀντίφωνα»²² μετ' αὐτῶν ὁδουσαι ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν, ἀτενίζουσαι διηνεκῶς εἰς τὸ θεῖον πρόσωπον, προορώσαι τὸν Κύριον διὰ παντός, ἐνούμεναι μετ' Αὐτοῦ ἠθικῶς, μουσικῶς καὶ μυστηριακῶς.

ιβ) Εἰς τὸ Κοινόβιον αἱ ἀδελφαὶ ὀφείλουσι νὰ ἔχωσι «τὴν συμπαθεῖ διάθεσιν καὶ ἀγαπητὴν σχέσιν ἴσην ἐπὶ πάντων τῶν ἐν τῇ συνοδίᾳ ζώντων»²³. Ἡ κατὰ μέρος προτίμησις, ἢ ἰδιαίτερα φιλία καὶ πᾶσα καινοτομία καὶ δημιουργία ἐταιρείας παραχαράττει τοὺς κοινοβιακοὺς θεσμούς καὶ διασαλεύει τὴν εὐστάθειαν καὶ τὴν τάξιν τοῦ πληρώματος.

ιγ) Ἡ ζωὴ ἐν τῇ Ἱ. Μονῇ εἶναι αὐστηρῶς Κοινοβιακή, τῶν πάντων καθοριζομένων τῇ εὐλογίᾳ τῆς Ἱγουμένης συμφώνως ταῖς χρειαῖς καὶ ταῖς ἀσθενείαις τῶν ἀδελφῶν. Ἐκάστη ἀδελφὴ λαμβάνει τὰ ἑαυτῆς ἐνδύματα ἢ ὑποδήματα ἢ οἰοδήποτε πρὸς χρεῖαν ἐκ τῆς ἐμπεπιστευμένης τῆν διακονίαν ταύτην ἀδελφῆς. Ἀποκλείεται ἡ χρῆσις πολυτελῶν εἰδῶν.

ιδ) Εἰς τὰς ἐκτὸς τῆς Ἱ. Μονῆς ἀναγκαίως ἐξόδους ἀποστέλλονται Ἀδελφαὶ ἐκ τῶν πρεσβυτέρων καὶ ώρίμων, ὥστε ἡ διακονία νὰ μὴ γίνεται ἀφορμὴ πνευματικῶν δυσκολιῶν. Εἰ δυνατόν δέ, νὰ ἐξέρχονται ἀνὰ δύο. Ἄμα τῇ ἐπιστροφῇ των ὀφείλουσι νὰ ἀναφέρωσιν εἰς τὴν Ἱγουμένην «τίνες αἱ πράξεις, ποταπαὶ αἱ συντυχίαι, οἱ λόγοι τίνες, ποῖα τὰ τῆς ψυχῆς διανοήματα»²⁴ διὰ τὴν πνευματικὴν ἀσφάλειαν.

ιε) Διὰ πᾶν πρόβλημα ὑγείας αἱ ἀδελφαὶ ἀπευθύνονται εἰς τὴν Ἱγουμένην ὡς μητρικῶς ὑποχρεωμένην νὰ φροντίζῃ οὐχὶ μόνον διὰ τὴν θεραπείαν τῶν ψυχικῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν σωματικῶν παθῶν. Καὶ ἡ Ἱγουμένη ἐνεργεῖ διὰ τῆς ἀδελφῆς Νοσοκόμου τὰ δεόντα, δίδουσα εἰς αὐτὴν τὰς σχετικὰς ἐντολάς.

ιστ) Ἐὰν ρασοφόρος ἀδελφὴ ἀρρωστήσῃ βαρέως καὶ ἐπίκειται θάνατος, αἰτήσῃ δὲ τὸ Μέγα καὶ Ἀγγελικὸν Σχῆμα, δύναται νὰ λάβῃ τοῦτο ἀποφάσει τοῦ Ἱγουμενοσυμβουλίου ἐγκρίσει δὲ τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου.

ιζ) Ἐὰν ἡ Ἱγουμένη μετὰ τοῦ Πνευματικοῦ —τῆ ὁμοφώνῳ γνώμῃ τοῦ Ἱγουμενοσυμβουλίου— κρίνῃ μίαν Μοναχὴν ἀνέτοιμον οὖσαν διὰ νὰ λάβῃ τὴν Χάριν τοῦ Μεγάλου καὶ Ἀγγελικοῦ Σχήματος παρὰ τὴν πολυετίαν τῆς ἐν τῇ Μονῇ, τότε, ἀφοῦ ἐπανελημμένος τῆς ἀπευθύνῃ τὰς σχετικὰς παραινέσεις, δύναται ἐν συνεχείᾳ νὰ προβῆ εἰς τὴν Μεγαλοσχημίαν τῶν ἀμέσως ἐπομένων. Ἡ Κουρὰ καὶ τὸ Ἀγγελικὸν Σχῆμα εἶναι χάρισμα Θεοῦ καὶ οὐδέποτε δικαίωμα.

ιη) Μετά την Μοναχικήν Κουράν ἅπανα ἡ τυχόν παρουσία τῆς καρείσης ἀδελφῆς περιέρχεται εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν αὐτομάτως καὶ αὐτοδικαίως καὶ ἄνευ οὐδεμιᾶς διαδικασίας, δυνάμει καὶ μόνον τῆς Μοναχικῆς τῆς ἐν αὐτῇ Κουράς, συμφώνως πρὸς τοὺς περὶ ἀκτημοσύνης τῶν Μοναχῶν Ἱεροῦς Κανόνας, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὰ ὑπὸ τοῦ εἰδικοῦ Νόμου ὀριζόμενα. Διὸ καὶ μετὰ τὴν τελευταίαν τῆς οἰονδήποτε στοιχείου κινητῆς ἢ ἀκινήτου παρουσίας ἠθέλην εὐρεθῆ ἐπ' ὀνόματι αὐτῆς, μένει ἑσαεὶ καὶ ἀδιαφιλονικήτως εἰς τὴν κυριότητα, νομὴν καὶ κατοχὴν τῆς Μονῆς. Κατὰ ταῦτα καὶ ἀπερχομένη ἀδελφὴ τις ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, οὐδὲν δύναται νὰ λάβῃ ἐκ τῶν περιουσιακῶν τῆς στοιχείων, εἰ μὴ μόνον τὰ προσωπικὰ τῆς εἶδη.

ιβ) Μοναχὴ ἀποχωρήσασα οἰκιοθελῶς ἐκ τῆς Ἱ. Μονῆς, δὲν γίνεται ἐκ νέου δεκτὴ εἰς αὐτὴν, εἰμὴ μόνον εἰς ἐξαιρετικὰς περιπτώσεις καὶ ἐφ' ἅπαξ κατόπιν εἰλικρινοῦς μετανοίας καὶ τῆ ἐγκρίσει τοῦ Ἱγουμενοσυμβουλίου. Ἐπανεληθούσα δέ, ἀπόλλυσι τὰ πρεσβεῖα αὐτῆς καὶ τάσσεται ἐσχάτη ἐν τῇ τάξει τῶν Μοναχῶν.

κ) Ρασοφόρος ἢ Μεγαλόσχημος Μοναχὴ ἐξ ἑτέρας Ἱ. Μονῆς δὲν γίνεται δεκτὴ, εἰμὴ μόνον εἰς ὄλως ἐξαιρετικὰς περιπτώσεις, καὶ πάντως ὅπωςδῆποτε τῇ ἀποφάσει τοῦ Ἱγουμενοσυμβουλίου. Αἱ ἐξ ἄλλοδαπῆς ἀποκλείονται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'

Τάξις Ἱερᾶς Μονῆς

Ἄρθρον 17

Λατρεία

α) Κέντρον τῆς ζωῆς τῶν Μοναχῶν ἀποτελεῖ ὁ Ναός, ὅπου προσφέρεται καθαρὰ λατρεία εἰς τὸν ἐν Τριάδι προσκυνούμενον Θεόν, ὅπου ἀποκαλυπτικῶς βιοῦν ἐν τῇ λατρείᾳ τὴν Ἐκκλησίαν. Τὴν ὥραν τῆς λατρείας ἢ Μοναχὴ διδάσκεται καὶ πάσχει τὰ θεία, μορφώνει μαρτυρικὸν ἦθος κατὰ τὴν ζωὴν τῶν Ἁγίων Πατέρων καὶ ἀποκτᾷ νοῦν Χριστοῦ. Πρὸς τοῦτο συμβάλει ἢ ἐκ τῆς ὁμοφώνου Πατερικῆς σκέψεως παραδεδομένη τάξις τῆς ἡμερονυκτίου Ἀκολουθίας καὶ προσευχῆς.

Περὶ τὴν 3ην ὀρθρινὴν ὥραν, βαθυτάτης οὔσης τῆς ἡσυχίας καὶ μηδενὸς ἐνοχλοῦντος, αἱ Μοναχαὶ ἐγείρονται «τὸν νοῦν ἐν τῇ καρδίᾳ συνάγουσαι»²⁵ καὶ διαλέγονται κατ' ἰδίαν τῷ κοινῷ πάντων Δεσπότη διὰ κομβοσχοινίου καὶ τῆς μονολογίου εὐχῆς. Ἐν συνεχείᾳ εἰς τὴν κοινὴν σύναξιν ἐν τῷ Ναῷ τελοῦνται αἱ καθ' ἡμέραν ἀκολουθίαι, «οἱ διατετυπωμένοι καιροὶ τῶν προσευχῶν»²⁶ τουτέστιν τοῦ μεσονυκτικοῦ, τοῦ ὄρθρου, τῶν ὥρων, τοῦ ἑσπερινοῦ καὶ ἀποδείπνου.

β) Εἰς τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν καὶ εἰς πάσας τὰς Ἱερᾶς Ἀκολουθίας τηρεῖται τὸ μοναστικὸν τυπικὸν ἐμπνεόμενον ἀπὸ τὸ ἐν Ἁγίῳ Ὁρει τῆρουμένον, ὡς τοῦτο καθηγήασθη ἀπὸ τὴν μακροαίωνα ζωὴν καὶ ἀσκησιν τῶν Ἁγίων Πατέρων.

γ) Κατὰ τὰς Δεσποτικὰς καὶ Θεομητορικὰς ἑορτὰς ὡς καὶ κατὰ τὰς μνήμας τῶν Μεγάλων Ὁσίων καὶ

Θεοφόρων Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας τελεῖται ὀλονυκτιος ἀγρυπνία.

δ) Ἡ προσευχὴ καὶ ἡ λατρεία τοῦ Θεοῦ συνεχίζεται καὶ ἐκτὸς τοῦ Ἱ. Ναοῦ. «Προσευχῆς καιρὸς ἔστω ἅπας ὁ βίος»²⁷. Πρὸς τοῦτο ἐν παντὶ καιρῷ καὶ τόπῳ, ἐν ἐργασίᾳ ἢ ἡσυχίᾳ, ἐν ψαλμῶδι ἢ σιωπῇ αἱ Μοναχαὶ ἀγωνίζονται «ἀδιαλείπτως προσεύχεσθαι» διὰ τῶν Χαιρετισμῶν καὶ τοῦ Παρακλητικοῦ Κανόνος τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου ὡς καὶ τοῦ ἁγίου Χαλαράμπους, ἴδια δὲ διὰ τῆς ἀδιαλείπτου μονολογίου εὐχῆς: «Κύριε, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλέησόν με».

ε) Αἱ Μοναχαὶ μετέχουν τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων τακτικῶς καὶ κατόπιν τῆς δεούσης προετοιμασίας ἐν μετανοίᾳ καὶ ἐξομολογήσει.

στ) Τὸ μυστήριον τῆς Ἐξομολογήσεως τελεῖται ὑπὸ τοῦ Πνευματικοῦ τῆς Ἱ. Μονῆς. Ἄπαναι αἱ ἀδελφαὶ προσέρχονται τακτικῶς πρὸς ἐξομολόγησιν εἰς τὸν Πνευματικόν, τὸ βραδύτερον ἅπαξ τοῦ μηνός. Μετάβασις εἰς ἄλλον Πνευματικόν διὰ τὸ μυστήριον τῆς Ἱ. Ἐξομολογήσεως πλὴν τοῦ Πνευματικοῦ τῆς Ἱ. Μονῆς δὲν ἐπιτρέπεται.

Ἄρθρον 18

Τράπεζα

α) Ἡ Τράπεζα τῶν Μοναχῶν εὐρίσκεται ἐναντι τοῦ Καθολικοῦ, ἀποτελεῖ συνέχειαν τῆς Ἱερᾶς καὶ πνευματικῆς Τραπεζῆς καὶ λειτουργεῖ κατὰ τὸ αὐτὸ εὐχαριστιακὸν καὶ λατρευτικὸν πνεῦμα τῆς Θ. Λειτουργίας. Διὰ τοῦτο αἱ ἀδελφαὶ προσερχόμεναι ἐν τῇ κοινῇ Τραπεζῇ συμμετέχουν ἐν σιωπῇ βαθεῖα καὶ μεταλαμβάνουν τῶν παρατιθεμένων ἐν πάσῃ εὐχαριστίᾳ.

β) Εἰς τὴν Τράπεζαν ἐκτὸς τῆς ὑλικῆς τροφῆς, ἀφοῦ «οὐκ ἐπ' ἄρτῳ μόνον ζῆσεται ἄνθρωπος, ἀλλ' ἐν παντὶ ρήματι ἐκ στόματος Θεοῦ ἐκπορευομένῳ»²⁸, παρατίθενται καὶ τὰ πνευματικὰ ἐδέσματα. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς Τραπεζῆς γίνεται ἀνάγνωσμα Πατερικῶν κειμένων ἀπὸ μιαν ἀδελφὴν ἐναλλασσομένην καθ' ἑκάστην ἐβδομάδα.

γ) Τὰ παρατιθέμενα εἰς τὴν Τράπεζαν εἶναι ἀπέριττα, λιτὰ καὶ τὰ πρὸς τὰ ζῆν ἀναγκαῖα, πάντα δὲ κοινὰ καὶ τὰ αὐτὰ δι' ὅλας τὰς ἀδελφάς, ἐκτὸς περιπτώσεως ἀσθενείας ἢ γήρατος, ὅποτε ἡ Ἱγουμένη οἰκονομεῖ μετὰ διακρίσεως τὴν ἀδυναμίαν.

δ) Ἄπαναι αἱ ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας θεοπιζόμεναι νηστεῖαι τηροῦνται μετὰ αὐστηρότητος. Ἀποκλείεται γενικῶς ἡ κρεωφαγία ἀπὸ τῆς Τραπεζῆς τῶν Μοναχῶν διὰ λόγους ἀσκήσεως. Τηρεῖται δὲ ὡς ὅρος καὶ κανὼν ἐγκρατείας οὗτος, «τὸ μήτε πρὸς τρυφήν μήτε πρὸς κακοπάθειαν τῆς σαρκὸς βλέπειν, ἀλλὰ φεύγειν ἐν ἐκατέρω τὴν ἀμετρίαν»²⁹.

ε) Εἰς τὴν Τράπεζαν τῶν Μοναχῶν δὲν παρακάθηνται λαϊκοὶ εἰμὴ μόνον εἰς ὄλως ἐξαιρετικὰς περιπτώσεις.

στ) Ἡ ἐκτὸς Τραπεζῆς καὶ ἄνευ εὐλογίας μετὰληψις φαγητοῦ, ἀκόμη καὶ ἐλαχίστου γεύσεως θεωρεῖται «λαθροφαγία» καὶ ἀνατροπὴ τῆς κοινῆς εὐταξίας.

Άρθρον 19

Διακονήματα

α) Πρώτιστον και κύριον έργον τών Μοναχών είναι ή λατρεία του Θεού και ή προσευχή. Δεύτερον όμοιον προς αυτό είναι ή άσκησις τής εργασίας έν προσευχή, ήτοι τó διακόνημα. Αί άδελφαί, αί όποίαι θά πρέπει «έξ έργου και ιδρώτος ίδιου προσφέρειν πορισμόν τώ Μοναστηρίω»³⁰ εργάζονται «τό κατά δύναμιν έργον»³¹ άναλόγως τών σωματικών και ψυχικών δυνάμεων και τών πνευματικών αυτών αναγκών και προϋποθέσεων. Τά διακονήματα έν τή 'Ι. Μονή ανατίθενται εις τας άδελφάς υπό του 'Ηγουμενοσυμβουλίου διά τής 'Ηγουμένης.

β) Έκάστη άδελφή αναλαμβάνει τó ανατεθέν διακόνημα ως από Θεού μετά ύπακοής και εύχαριστίας. Γνωρίζει ότι ή διακονία άποτελεί «άρετής σπουδάσμα»³² και ότι πρέπει «και τά εύτελέστερα τών έργων μετά πολλής αίρείσθαι τής σπουδής και προθυμίας... ότι πάν ό διά τόν Θεόν γίνεται ούκ έστι μικρόν, αλλά μέγα και πνευματικόν και τών ουρανών άξιον, και τούς εκείθεν ήμίν έλκον μισθούς»³³.

γ) Εις τó επάγγελμα και τόν σκοπόν τών Μοναχών αρμόζουσιν «έργα τά πρόποντα, όσα καπηλείας άπάσης και μακροτέρων περιουσιών και αισχροκερδίας άπήλλακται»³⁴. Τά διακονήματα διακρίνονται εις έναλλασσόμενα και μή. Τά έναλλασσόμενα: Τής Οικονόμου, τής Βιβλιοθηκαρίου, τής Έκκλησιαστικής, τής Άρχονταρίσσης, τής Μαγειρίσσης, τής Θυρωρού, τής επί τών οικοσιτών ζώων, επί τής καθαριότητας, τής κηπουρού, τής λειψανοφύλακος κ.λπ. Μή έναλλασσόμενα είναι εκείνα τά όποία άπαιτούν ειδικευσιν και μακροχρόνιον άσκησιν όπως ή Άγιογραφία, Ύφαντική, Κέντημα, Ίεροραπτική, Ξυλογλυπτική. Και αυτά όμως δέν είναι όπωσδήποτε μόνιμα.

δ) Η εργασία, άποτελούσα εύχάριστον έναλλαγήν εις τήν προσευχήν και τήν μελέτην, ένισχύει τήν ύπακοήν, συμβάλλει εις τήν άγάπην και τήν ένότητα, υπηρετεί τήν άδελφότητα και προσδίδει άκμήν και χαράν εις τήν καρδίαν τών Μοναχών. Κατά τήν άσκησιν τής διακονίας έκάστη άδελφή όφείλει νά εξασφαλίζη έαυτήν έν πάση νήψει αναλογιζόμενη ότι «μέγα τó τής διακονίας έργον και Βασιλείας Ουρανών πρόξενον»³⁵.

ε) Ούδεμία έπιτιμή άδελφήν ή παρατηρεί ή διορθώνει έκτός τής 'Ηγουμένης ή τής ύπ' αυτής όρισθείσης. Έάν τις δι' όργής ή θυμού ή έπιτιμήσεως, άστεισμού ή λαιδορίας ή άντιλογίας έν τή εργασία πλήξη άδελφής καρδίαν, κατήργησεν ήδη τόν δεσμόν τής άγάπης. Άνευ συγχωρήσεως ή εύλογίας τής 'Ηγουμένης ούδεμία δύναται νά αλλάσση διακονίαν λόγω δυσκολίας ή άμελείας, νά καταλείπη τó έργον αυτής εις έτέραν άδελφήν ή νά παραιτηται τών βαρυτέρων. Επίσης δέν δύναται νά πράττη έργον ύπερ ή παρά τó διατεταγμένον ή νά εργάζεται τι μετ' έπάρσεως ή γογγυσμού, φοβουμένη «τήν έκ περιπτώ και περιφρονήσεως παράχρησιν... ως του Θεού έποπτεούντος»³⁶ και γνωρίζουσα ότι ό «γογγύζων άπηλλοτριώται τής ένώ-

σεως τών άδελφών και τó τούτου έργον τής χρήσεως αυτών»³⁷.

στ) Ούδέν διακόνημα τυγχάνει μόνιμον, ισόβιον ή αναπόσπαστον και ούδεμία άδελφή άσκει τούτο δικαιοματικώς αλλά έν τελεία ύπακοή «ως τώ Χριστώ διακονούσα»³⁸. Έάν παραστή ανάγκη νά διακόψη ή νά αλλάξη τήν διακονίαν αυτό γίνεται με άγαθήν διάθεσιν.

ζ) Όφείλουσιν αί άδελφαί νά έπιμελώνται τών πεπιστευμένων αυταίς σκευών (έργαλειών, μηχανών και οίουδήποτε ύλικού άντικειμένου) «πρώτον μέν ως Θεώ έπονομασθέντων και ανατεθέντων' έπειτα ως άνευ αυτών μή δύναμεναι τήν όφειλομένην άσκον σπουδήν επιδείξασθαι»³⁹. Τώ κρίματι του ιεροσούλου ύπόκειται ή άδελφή ήτις έξ άμελείας ή καταφρονήσεως άπώλεσε τι «τών έπονομασθέντων και ανακειμένων τώ Κυρίω»⁴⁰.

η) Εις περίπτωση άσθενείας ή όντως άδυναμίας τής άδελφής νά επιτελέση τó ανατιθέμενον αυτή διακόνημα, αναφέρει τούτο εις τήν 'Ηγουμένην, ήτις οικονομεί τήν δυσκολίαν κατά τó συμφέρον τó πνευματικόν τής άδελφής και τής άδελφότητας.

θ) Άρνησις άδελφής εις έκτέλεσιν ανατιθέμενου διακονήματος, άδικαιολόγητος και άυθαίρετος, θεωρείται λύσις ύπακοής, διάσπασις τής έν Χριστώ ένότητος και άπόκλισις από τής μοναστικής όδοϋ. Η έπιμονή εις τήν άρνησιν συνεπάγεται έπιτίμησιν.

Άρθρον 20

Περί έπιτιμών

α) Εις άνεπιθυμήτους και άπροσδοκήτους περιπτώσεις παρεκτροπών και άναρμόστου συμπεριφοράς, έντοπίζεται τó πάθος, γίνεται διάγνωσις τής σοβαρότητος τής άσθενείας και διά καταλλήλου άγωγής πνευματικώς και παιδαγωγικώς έφηρμοσμένης επιτελείται ή θεραπεία. Φάρμακα και τρόποι και μέσα θεραπείας είναι τά έπιτίμια, ως ταύτα έν πλούτῳ διακρίσεως έθεσπίσθησαν και έν εύσπλαγγχῳ διαθέσει έφηρμόσθησαν υπό τών Άγίων Πατέρων προς σωτηρίαν τών ψυχών.

β) Έκάστη Μοναχή όφείλει νά αποδέχεται τά έπιτίμια «έν πληροφορία τής τε άγάπης και έμπειρίας του έπιτιμώντος και έν έπιθυμία τής ίάσεως καν πικρός και επώδυνος ή ό τρόπος τής θεραπείας»⁴¹.

γ) Υπό του 'Ηγουμενοσυμβουλίου καθωρίσθησαν αναλόγως του σφάλματος τά κάτωθι έπιτίμια:

1. Παραίνεσις, νουθεσία, ή και έπιτίμησις υπό τής 'Ηγουμένης κατ' ίδιαν ή ένώπιον του 'Ηγουμενοσυμβουλίου ή ένώπιον τής Άδελφότητας.

2. Τó έπιτίμιον τών μετανοιών ή κομβοσχονίων έν κελίῳ ή έν Τραπέζῃ ή έν έκκλησίῳ.

3. Άποβολή από τής κοινῆς Τραπέζης επί ώρισμένης ήμέρας.

4. Παύσις από του διακονήματος επ' όλίγον ή διά παντός.

5. Έκπτωσις από του αξιώματος ('Ηγουμενοσυμβούλου ή έτέρου αξιώματος έν τή 'Ι. Μονή) ή ύπόπτωσις.

6. Τὸ ἐπιτίμιον τῆς ἀπευλογίας.

7. Περιορισμὸς ἐν τῷ κελλίῳ ἐπὶ τινὰς ἡμέρας ἐν προσευχῇ καὶ νηστείᾳ.

8. Στέρησις τῆς θείας Κοινωνίας ἐπὶ τινὰς ἡμέρας.

9. Ἐκτόπισις εἰς ἑτέραν Ἱερὰν Μονὴν δι' ὠρισμένον χρονικὸν διάστημα.

10. Ὅριστικὴ ἀποβολὴ ἀπὸ τῆς Ἱ. Μονῆς εἰς περιπτώσιν σοβαρᾶς παρεκτροπῆς κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου, ἐνημερώσεως τῆς Ἀδελφότητος καὶ ἐγκρίσεως τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου.

11. Βαρυτέραν τῶν ἀνωτέρω ποινῶν δύναται νὰ ἐπιβάλλῃ ὁ οἰκείος Μητροπολίτης βάσει τοῦ Νόμου περὶ Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων.

Ἄρθρον 21

φιλοξενία

Ἡ Ἱερὰ Μονὴ ἀκολουθοῦσα τὴν παράδοσιν τῶν Ἀγίων Πατέρων παρέχει «μετὰ πολλῆς σπουδῆς τὴν φιλοξενίαν, ἵνα μὴ μόνον Ἀγγέλους ἀλλὰ καὶ Θεὸν ὑποδέξηται ἡ Μονή». Ἡ φιλοξενία παρέχεται ὑπὸ τῆς Ἱ. Μονῆς μετὰ συνέσεως καὶ σοβαρότητος ὑπὸ τὰς ἀκολουθούς προϋποθέσεις.

α) Οἱ προσκυνηταὶ τυγχάνουν τῆς ὑποδοχῆς καὶ διακονίας ἐκ μέρους τῶν ἀδελφῶν ὡς τῷ Κυρίῳ.

β) Ἄγνωστα πρόσωπα δὲν διανυκτερεύουν ἐν τῇ Ἱ. Μονῇ. Ἡ διανυκτερεύσις τῶν ἀνδρῶν καὶ ἡ ἐν γένει φιλοξενία γίνεται ἐν εἰδικῷ τόπῳ, τῷ ξενῶνι, ἐκτὸς τῆς Ἱ. Μονῆς. Ἀποφεύγεται ἡ φιλοξενία τῶν ψυχοπαθῶν διὰ λόγους ἀσφαλείας.

γ) Οἱ φιλοξενοῦμενοι δύναται νὰ παρακολουθοῦν τὰς Ἱ. Ἀκολουθίας καὶ αἱ γυναῖκες νὰ συμμετέχουν εἰς ἐργασίας τινὰς τῆς Ἀδελφότητος, ἐὰν τὸ δεῦτερον τοῦτο θεωρηθῇ σκόπιμον. Παραμένουν εἰς τὸν ξενῶνα τῆς Μονῆς καὶ δὲν εἰσέρχονται εἰς ἑτέρους χώρους (ἐργαστήριον - μαγειρεῖον - Τράπεζα κ.λπ.) παρὰ μόνον εἰς ὅλως ἐξαιρετικὰς περιπτώσεις, τῇ εὐλογίᾳ τῆς Ἡγουμένης. Τὰ κελλιά τῶν ἀδελφῶν εἶναι ἀβατα.

δ) Ἡ φιλοξενία παρέχεται κατόπιν συνεννοήσεως καὶ διαρκεῖ ἐν εἰκοσιτετράωρον. Ἡ παραμονὴ ὄψεων, εὐεργετῶν ἢ ἄλλων προσώπων μὲ πνευματικὰ ἐνδιαφέροντα δύναται νὰ παραταθῇ τῇ ἀδείᾳ τῆς Ἡγουμένης ἕως διάστημα τριῶν ἡμερῶν. Πέραν τούτων ἀποφαίνεται τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον.

ε) Ἡ εἰσοδος τῆς Ἱ. Μονῆς παραμένει κλειστὴ διὰ τοὺς προσκυνητὰς κατὰ τὰς ὥρας 1-3.30' μ.μ. καὶ μετὰ τὴν δύσιν ἡλίου, καὶ τὸ πρῶτον τριήμερον τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς.

στ) Οἱ προσκυνηταὶ καὶ οἱ φιλοξενοῦμενοι ὀφείλουν νὰ γνωρίζουν ὅτι ἡ Ἱ. Μονὴ δὲν εἶναι καθ' ὅλου τόπος παραθερισμοῦ ἢ διασκεδάσεως ἀλλὰ τόπος κατ' ἐξοχὴν προσκυνήματος, προσευχῆς καὶ ἀγιασμοῦ. Διὰ τοῦτο ὀφείλουν νὰ εἰσέρχωνται ἐν κατανύξει καὶ σεμνότητι ἡθους καὶ ἀμφιέσεως, νὰ μὴ θορυβοῦν καὶ γελῶν ἀπρεπῶς, νὰ μὴ χρησιμοποιοῦν μουσικὰ ὄργανα καὶ ἄσματα καθὼς καὶ ἐντυπα ξένα πρὸς τὸ ἦθος καὶ

τὸν σκοπὸν τῆς πνευματικῆς ζωῆς. Ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς τὸ κάπνισμα εἰς τὸν χώρον τῆς Ἱ. Μονῆς. Εἰς περιπτώσιν παρεκτροπῆς ἢ οἰασδήποτε ἀταξίας ἀνακαλοῦνται εἰς τὴν τάξιν ὑπὸ τῆς Ἀρχονταρίσεως ἢ τῆς Ἡγουμένης καὶ εἰς περιπτώσιν μὴ συμμορφώσεως ἀπομακρύνονται τῆς Ἱ. Μονῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'

Οἰκονομικὴ Διαχείρισις

Ἄρθρον 22

Περιουσία

Περιουσία τῆς Ἱ. Μονῆς θεωρεῖται:

α) Ἡ ἐγγεῖος περιοχὴ ἢ περιλαμβανομένη ἐντὸς τῶν τειχῶν τῆς Ἱ. Μονῆς μετὰ τῶν κτηριακῶν ἐγκαταστάσεων αὐτῆς.

β) Ἡ περὶ τὴν Ἱ. Μονὴν εὐρισκομένη περιοχὴ ὡς περιγράφεται αὕτη εἰς τὸν Κώδικα τῆς Ἱ. Μονῆς ὡς καὶ πάντα τὰ κτήματα αὐτῆς ἀναφερόμενα εἰς τὸ Κτηματολόγιον τῆς Ἱ. Μονῆς.

γ) Ἔτερα ἀκίνητα περιελθόντα εἰς τὴν Ἱ. Μονὴν ἐξ ἀγορᾶς ἢ δωρεᾶς, ὡς καὶ τὰ ἄλλοτε ἀνήκοντα εἰς τὰς ἀδελφὰς καὶ ἐν τῷ μεταξύ, δυνάμει τῆς Μοναχικῆς Κουρᾶς των, περιελθόντα εἰς τὴν κυριότητα, νομὴν καὶ κατοχὴν τῆς Ἱ. Μονῆς. Τὰ ἀκίνητα δύναται νὰ ἐνοικιασθοῦν, νὰ ἐκποιοθῶν ἢ νὰ παραχωρηθοῦν κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου καὶ ἐγκρίσει τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου, ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν τῆς Ἱ. Μονῆς.

δ) Τὸ Ἐξωκκλήσιον τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτήρος παρὰ τὰ Χάνια Αὐλωναρίου.

Ἄρθρον 23

Πόροι τῆς Ἱ. Μονῆς

Πόροι τῆς Ἱ. Μονῆς εἶναι:

α) Αἱ πρόσοδοι ἐκ τῆς κινητῆς καὶ ἀκινήτου περιουσίας αὐτῆς (ἐνοικιάσεις - ἐκποιήσεις).

β) Τὰ ἐσοδα ἐκ τοῦ κηροῦ τοῦ Καθολικοῦ καὶ τοῦ Ἐξωκκλησίου.

γ) Τὸ ἀντίτιμον ἐκ τοῦ ἐργοχείρου τῶν Ἀδελφῶν (χρυσοκέντημα, ἀπλοῦν κέντημα, μικροδιακοσμῆσεις διὰ πυρογραφίας καὶ ζωγραφικῆς, ἐπικόλλησις χαρτίων ἁγίων εἰκόνων ἐπὶ ξύλου καὶ διακόσμησις τῶν πλαισίων αὐτῶν).

δ) Τὰ προϊόντα ἐκ τῆς καλλιεργείας τῆς ἀγροτικῆς ἐκτάσεως.

ε) Αἱ συντάξεις τῶν Ἀδελφῶν.

στ) Αἱ πάσης φύσεως δωρεαί, εἰσφοραί, κληρονομία ἐκ φυσικῶν καὶ Νομικῶν Προσώπων, ὡς καὶ αἱ τυχόν ἐπιχορηγήσεις.

ζ) Πάσα ἄλλη ἐκ νομίμου καὶ χρηστῆς πηγῆς πρὸς ὁδο, ὡς ἐξ ἐκδόσεως βιβλίων κ.λπ.

Άρθρον 24
Διάθεσις πόρων

Αί εκ τών άνωτέρω πηγών πρόσοδοι διατίθενται ως άκολουθως:

α) Διά τας άνάγκας τών αδελφών του Κοινοβίου (διατροφή, ένδυμασία, υπόδησις, ιατροφαρμακευτική περίθαλψις κ.λπ.).

β) Διά τήν άνοικοδόμησιν - άνακαίνισιν, τήν συντήρησιν και τήν έπισκευήν τών κτιριακών έγκαταστάσεων τής 'Ι. Μονής και του Έξωκκλησίου.

γ) Διά τήν συντήρησιν τών οικιστικών ζώων, δια δαπάνας μετακινήσεως, δια τήν θέρμανσιν τών χώρων τής Μονής, δια καλλιεργητικά, δια τήν άγοράν προσέτι διαφόρων όργάνων και μηχανημάτων άπαραιτήτων δια τήν άπρόσκοπτον λειτουργίαν τών καθημερινών εργασιών τής 'Ι. Μονής και ειδικώτερον τών Έργαστηρίων αυτής.

δ) Διά μετάβασιν εις διάφορα προσκυνήματα.

ε) Διά τήν φιλοξενίαν τών προσκυνητών.

στ) Διά φιλανθρωπικούς σκοπούς (έλεημοσύνας, δωρεάς εις εύαγή 'Ιδρύματα κ.λπ.).

ζ) Διά μορφωτικούς σκοπούς (άγορά βιβλίων και περιοδικών, ως και ήχογραφημένων μουσικών κειμένων παλαιών διδασκάλων τής Βυζαντινής Μουσικής, έκδοσις βιβλίων κ.λπ.).

η) Και δια πάσαν άλλην δαπάνην μη προβλεπομένην υπό του παρόντος Κανονισμού. Δι' αυτήν τού 'Ηγουμενοσυμβούλιον κατά τήν κρίσιν του άποφασίζει σχετικώς.

Αί εισπράξεις ένεργοϋνται μόνον δια διπλοτύπων άποδείξεων εισπράξεως, ήριθμημένων και ύπογραφομένων υπό τής 'Ηγουμένης και τής Ταμίου. Αί πληρωμαί ένεργοϋνται υπό τής Ταμίου τή έντολή τής 'Ηγουμένης δι' ένταλμάτων πληρωμής ύπογραφομένων ύπ' άμφοτέρων. Αί εισπράξεις και αί πληρωμαί καταχωροϋνται εις τού Βιβλίον Ταμείου. Τα γραμμάτια (άποδείξεις) εισπράξεων, τά έντάλματα πληρωμών, ως και πάντα τά Βιβλία τής 'Ι. Μονής θεωροϋνται υπό του οικείου Μητροπολίτου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι'

Γενικαί Διατάξεις

Άρθρον 25

α) 'Η 'Ιερά Μονή πανηγυρίζει κατά τήν 10ην Φεβρουαρίου, 'Εορτήν του Άγίου 'Ιερομάρτυρος Χαραλάμπους.

β) 'Εν τή 'Ιερά Μονή δέν τελοϋνται τά 'Ιερά Μυστήρια τής Βαπτίσεως και του Γάμου.

γ) 'Η σφραγίς τής 'Ι. Μονής είναι ή άπό πολλών έτών καθιερωθεΐσα κυκλική, άποτελουμένη εκ τριών έπαλλήλων όμοκέντρων κύκλων, εκ τών όποίων ό έσωτερικός (κεντρικός) φέρει τήν εικόνα του Άγίου Χαραλάμπους, ό ένδιάμεσος τήν έπιγραφήν ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ Α-

ΓΙΟΥ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ ΛΕΥΚΩΝ και ό έξωτερικός τήν έπιγραφήν ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΑΡΥΣΤΙΑΣ και ΣΚΥΡΟΥ.

Άρθρον 26

'Ιδρυσις Μετοχίου

'Εγκρίσει και εύλογία του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Καρυστίας και Σκύρου δύναται ή 'Ι. Μονή να ίδρύσθι έντός τών όρίων τής 'Ι. Μητροπόλεως εις ήσυχαστικών κτήμα Μετόχιον, δια να έχουσι τήν δυνατότητα αί αδελφαί, άποσυρόμεναι εις αυτό κατά καιρούς, να επιδίδωνται με περισσοτέραν ήσυχίαν εις τήν άσκησιν τής προσευχής και εις τού έργον του άγιασμού.

Άρθρον 27

Ίσχύς του Κανονισμού

α) 'Ο παρών Έσωτερικός Κανονισμός έγένετο όμοφώνως άποδεκτός υπό τής 'Αδελφότητας, άναγνωσθείς εις έπήκοον αυτής κατά τήν πρό τετραήμερου (22 Μαρτίου 1998) επί τούτω γενομένην συνεδρίαν τής 'Ιεράς Συνάξεως, ήτις, μετά τήν άνάγνωσιν αυτού, ένδελεχώς μελετήσασα έν διαλογική συζητήσει τά έν αυτό διαλαμβανόμενα, έκύρωσε τούτον δια τής ύπ' άριθ. 2/1998 Πράξεως αυτής.

Του παρόντος Κανονισμού ή ισχύς άρχεται άπό τής δημοσιεύσεως αυτού εις τού επίσημον Περιοδικόν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» τής Έκκλησίας τής Ελλάδος.

β) Αί διατάξεις τών άρθρων 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 12, 13 του παρόντος Κανονισμού θεωροϋνται θεμελιώδεις και άπαγορεύεται ή τροποποίησις αυτών. Αί λοιπαί διατάξεις δύναται να τροποποιηθούσι δια συμπληρώσεως ή καταργήσεως άρθρου ή άρθρων με άπόφασιν τών τεσσάρων πέμπτων (4/5) τής 'Ολομελείας τής 'Αδελφότητας, κατόπιν ήτιολογημένης είσηγήσεως του 'Ηγουμενοσυμβούλιου, έγκρίσει του οικείου Μητροπολίτου.

γ) Διά πάν μη προβλεπόμενον υπό του παρόντος Κανονισμού και δια τυχόν λεπτομερείας άναφησομένης κατά τήν έν γενει λειτουργίαν τής 'Ιεράς Μονής, άποφασίζει τού 'Ηγουμενοσυμβούλιον συμφώνως πάντοτε πρός τήν Μοναστικήν Παράδοσιν και τά υπό τών Άγίων Πατέρων θεοπισθέντα.

δ) Τή 'Αποστολική φωνή ύπακούουσαι τή διακελευούσθι όπως πάντα εύσημόνως και κατά τάξιν γίνωνται, τοίς θείοις Κανόσι τής Άγιωτάτης ήμών Έκκλησίας στοιχοϋσαι, τή ιερωτάτη 'Ορθοδόξω Μοναστική Παραδόσει έπόμεναι, τόν Έσωτερικόν τούτον Κανονισμόν τυπούμεν και εύσεβάστως ύποβάλλομεν τώ Σεβασμιωτάτω Μητροπολίτη ήμών κ.κ. Σεραφεΐμ, έξαιτούμεναι θυγατρικώς τήν σεπτήν έγκρισιν και τας Πατρικας αυτού εύχας δια τήν έφαρμογήν τών θεοπισθέντων, παρακαλοϋσαι έν ταύτῳ δια τήν περαιτέρω

διαδικασίαν πρὸς δημοσίευσιν τοῦ ὅλου κειμένου εἰς τὸ Περιοδικὸν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Διὰ τὴν Ἀδελφότητα
ΤΟ ΗΓΟΥΜΕΝΟΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ἡ Καθηγουμένη
Εὐφροσύνη Μοναχὴ

Τὰ Μέλη
Εὐπραξία Μοναχὴ
Θεολογία Μοναχὴ

1. Μ. Βασιλείου, Ἀσκ. Διατάξεις ΚΒ' 4, ΕΠΕ τ. 9ος, σελ. 516.
2. Μ. Βασιλείου, Ὅροι κατὰ πλάτος Β' ΜΓ, ΕΠΕ τ. 8ος, σελ. 372.
3. Ἐνθ' ἄνωτ.
4. Μ. Βασιλείου, Ἀσκ. Διατάξεις ΚΗ, ΕΠΕ τ. 9ος, σελ. 530.
5. Μ. Βασιλείου, Ὅροι κατὰ πλάτος Β' ΜΓ' 2, ΕΠΕ τ. 8ος, σελ. 372.
6. Μ. Βασιλείου, Ὅροι κατὰ πλάτος Β' ΜΕ' 1, ΕΠΕ τ. 8ος, σελ. 376.
7. Μ. Βασιλείου, Ἀσκ. Διατάξεις ΕΠΕ τ. 9ος, σ. 486.
8. Μ. Βασιλείου, Ὅροι κατὰ πλάτος ΕΠΕ τ. 8ος, σελ. 244.
9. Μ. Βασιλείου, Ὅροι κατὰ πλάτος ΕΠΕ τ. 8ος, σελ. 244.
10. Μ. Βασιλείου, Λόγοι Ἀσκ. Α' ΕΠΕ τ. 8ος, σ. 104.
11. Μ. Βασιλείου, Λόγοι Ἀσκ. Α' ΕΠΕ τ. 8ος, σ. 100.
12. Μ. Βασιλείου, Ὅροι κατὰ πλάτος ΕΠΕ τ. 8ος, σ. 380.
13. Ἰω. Σιναΐτου, Κλίμαξ Λόγος Β'.
14. Μ. Βασιλείου, Ὅροι κατὰ πλάτος ΕΠΕ τ. 8ος, σ. 320.
15. Μ. Βασιλείου, Λόγοι Ἀσκ. Α' ΕΠΕ τ. 8ος, σ. 104.
16. Μ. Βασιλείου, Λόγοι Ἀσκ. Β' ΕΠΕ τ. 8ος, σ. 142.
17. Μ. Βασιλείου, Λόγοι Ἀσκ. Γ' ΕΠΕ τ. 8ος, σ. 150.
18. Ρωμ. 12,10.
19. Μ. Βασιλείου, Λόγοι Ἀσκ. Γ' ΕΠΕ τ. 8ος, σ. 150.
20. Μ. Βασιλείου, Ὅροι κατὰ πλάτος ΕΠΕ τ. 8ος, σ. 382.
21. Μ. Ἀθανασίου, Πρὸς Κάστορα ΡG 28,853C.
22. Ὁσ. Χριστοδούλου, Ὑποτύπωσις 17 Miklosich Müller τ. 6ος, σ. 70.
23. Μ. Βασιλείου, Λόγοι Ἀσκ. Γ' ΕΠΕ τ. 8ος, σ. 148.
24. Μ. Βασιλείου, Ὅροι κατὰ πλάτος ΕΠΕ τ. 8ος, σ. 374.
25. Γρηγορίου Σιναΐτου, Φιλοκαλία τ. 4ος, σ. 680.
26. Μ. Βασιλείου, Ὅροι κατὰ πλάτος ΕΠΕ τ. 8ος, σ. 346.
27. Μ. Βασιλείου, Λόγοι Ἀσκ. Β' ΕΠΕ τ. 8ος, σ. 136.
28. Κατὰ Ματθαῖον 4,4.
29. Μ. Βασιλείου, Λόγοι Ἀσκ. Β' ΕΠΕ τ. 8ος, σ. 136.
30. Μ. Ἀθανασίου, Πρὸς Κάστορα ΡG 28,856D.
31. Μ. Βασιλείου, Ὅροι κατὰ πλάτος ΕΠΕ τ. 8ος, σ. 344.
32. Μ. Βασιλείου, Ἀσκ. Διατάξεις ΕΠΕ τ. 9ος, σελ. 434.
33. Μ. Βασιλείου, Ἀσκ. Διατάξεις ΕΠΕ τ. 9ος, σελ. 518-520.
34. Μ. Βασιλείου, Ἀσκ. Διατάξεις ΕΠΕ τ. 9ος, σελ. 446.
35. Μ. Βασιλείου, Λόγοι Ἀσκ. Α' ΕΠΕ τ. 8ος, σ. 120.
36. Μ. Βασιλείου, Λόγοι Ἀσκ. Α' ΕΠΕ τ. 8ος, σ. 120.
37. Μ. Βασιλείου, Ὅροι κατ' ἐπιτομήν ΕΠΕ τ. 9ος, σ. 58.
38. Μ. Βασιλείου, Λόγοι Ἀσκ. Α' ΕΠΕ τ. 8ος, σ. 120.
39. Μ. Βασιλείου, Ὅροι κατ' ἐπιτομήν ΕΠΕ τ. 9ος, σ. 176.
40. Μ. Βασιλείου, Ὅροι κατ' ἐπιτομήν ΕΠΕ τ. 9ος, σ. 176.
41. Μ. Βασιλείου, Ὅροι κατ' ἐπιτομήν ΕΠΕ τ. 9ος, σ. 192.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Ἱερὰ Μητρόπολις Κυθήρων

Ἐν Χώρα Κυθήρων τῇ 15.6.1998

ΚΛΗΣΙΣ

Πρὸς τὸν Πρεσβ. Ἰωάννην Γολεμάτην τοῦ Φιλίππου κληρικὸν τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Κυθήρων νῦν ἀγνώστου διαμονῆς

Καλοῦμέν σε ὅπως ἐμφανισθῆς ἐνώπιον ἐμοῦ τοῦ Ἀρχιμ. Θεοκλήτου Ἀθανασοπούλου, ἐνεργούντος ὡς Ἀνακριτοῦ, συνωδὰ τῇ ὑπ' ἀριθμ. Πρωτ 813/16.3.1998 ἀποφάσει τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ τῇ ὑπ' ἀριθμ. Πρωτ 340/14.5.1998 ἐντολῇ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης κ. ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ, Τοποτηρητοῦ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κυθήρων, καὶ δυνάμει τοῦ ἀρθροῦ 110 τοῦ Ν. 5383/1932, ἐν Χώρα Κυθήρων, καὶ ἐν τοῖς Γραφείοις τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κυθήρων, τῇ 17ῃ μηνὸς Σεπτεμβρίου 1998, ἡμέραν Πέμπτην καὶ ὥραν 9.00 π.μ., προκειμένου ἵνα ἀπολογηθῆς ἐπὶ τῶν ἀποδιδομένων σοι κατηγοριῶν ἐπὶ α) ἐγκαταλείψει τῆς θέσεώς σου ὡς Κληρικοῦ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κυθήρων, β) ἐξυβρίσει τῆς Ἱεραρχίας καὶ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ γ) προσχωρήσει σοι εἰς τὸ Παλαιὸν Ἡμερολόγιον, Ἄδικήματα προβλεπόμενα καὶ τιμωρούμενα ὑπὸ τῶν Ἱερῶν Κανόνων τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῶν Νόμων τῆς Πολιτείας.

Προσεπιδηλοῦμέν σοι ὅτι ἐν περιπτώσει ἀπειθείας σου καὶ μὴ ἐμφανίσεώς σου τὴν ὡς ἄνω ἡμέραν καὶ ὥραν, θέλει, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 109 τοῦ Ν. 5383/1932 περὶ Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων καὶ τῆς πρὸ αὐτῶν διαδικασίας, ὡς ταῦτα ἰσχύουσι κατὰ τὰ σαφῶς ὀριζόμενα ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 44 παρ. 1 τοῦ Ν. 590/1977, ἢ κατὰ σοῦ διενεργουμένη ἀνάκρισις λογισθῆ ὡς περατωθεῖσα.

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ

ΙΕΡΕΥΣ

ΝΙΚ. ΚΟΥΤΡΟΥΜΠΗΣ

Ο ΑΝΑΚΡΙΤΗΣ

ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ

ΘΕΟΚΛ. ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Κυθήρων

Ἐν Χώρα Κυθήρων τῇ 15.6.1998

ΚΛΗΣΙΣ

Πρὸς τὸν Ἀρχιμανδρίτην Ἀθηναγόραν, κατὰ κόσμον Σβέτοσλαβ, Ἰβάνοβ τοῦ Στογιάνοβ, κληρικὸν τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Κυθήρων νῦν ἀγνώστου διαμονῆς

Καλούμεν σε ὅπως ἐμφανισθῆς ἐνώπιον ἐμοῦ, τοῦ 'Αρχιμ. Θεοκλήτου 'Αθανασοπούλου, ἐνεργούντος ὡς 'Ανακριτοῦ, συνωδὰ τῆ ὑπ' ἀριθμ. Πρωτ. 813/16.3.1998 ἀποφάσει τῆς 'Ιεράς Συνόδου τῆς 'Εκκλησίας τῆς 'Ελλάδος καὶ τῆ ὑπ' ἀριθμ. Πρωτ. 340/14.5.1998 ἐντολῆ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης κ. ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ, Τοποτηρητοῦ τῆς 'Ιεράς Μητροπόλεως Κυθήρων, καὶ δυνάμει τοῦ ἀρθροῦ 110 τοῦ Ν. 5383/1932, ἐν Χώρα Κυθήρων καὶ ἐν τοῖς Γραφείοις τῆς 'Ιεράς Μητροπόλεως Κυθήρων τῆ 18ῃ μηνὸς Σεπτεμβρίου 1998, ἡμέραν Παρασκευῆν καὶ ὥραν 9.00 π.μ., προκειμένου ἵνα ἀπολογηθῆς ἐπὶ τῶν ἀποδιδομένων σοι κατηγοριῶν ἐπὶ α) ἐγκαταλείψει τῆς θέσεώς σου ὡς Κληρικοῦ τῆς 'Ιεράς Μητροπόλεως Κυθήρων, β) ἐξυβρίσει τῶν πιστῶν καὶ γ) ὑπεξαίρεσει 'Εκκλησιαστικῶν χρημάτων καὶ κλοπῆ.

'Αδικήματα προβλεπόμενα καὶ τιμωρούμενα ὑπὸ τῶν 'Ιερῶν Κανόνων τῆς 'Εκκλησίας καὶ τῶν Νόμων τῆς Πολιτείας.

Προσεπιδηλούμεν σοι ὅτι ἐν περιπτώσει ἀπειθείας σου καὶ μὴ ἐμφανίσεώς σου τὴν ὡς ἄνω ἡμέραν καὶ ὥραν, θέλει, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 109 τοῦ Ν. 5383/1932 περὶ 'Εκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων καὶ τῆς πρὸ αὐτῶν διαδικασίας, ὡς ταῦτα ἰσχύουσι κατὰ τὰ σαφῶς ὀριζόμενα ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 44 παρ. 1 τοῦ Ν. 590/1977, ἢ κατὰ σοῦ διεργουμένη ἀνάκρισις λογισθῆ ὡς περατωθεῖσα.

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ Ο ΑΝΑΚΡΙΤΗΣ
ΙΕΡΕΥΣ ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ
ΝΙΚ. ΚΟΥΤΡΟΥΜΠΗΣ ΘΕΟΚΛ. ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ

'Ιερὰ Μητρόπολις Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης

'Εχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς 'Εκκλησίας τῆς 'Ελλάδος» καὶ τῶν ἀρθρων 33 - 37 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς 'Ιεράς Συνόδου «Περὶ ἱερῶν Ναῶν, 'Ενοριῶν καὶ 'Εφημερίων», προκειμένου νὰ πληρώσωμεν τὴν κενὴν ὀργανικὴν θέσιν τακτικοῦ ἐφημερίου τοῦ 'Ιεροῦ Ναοῦ

'Αγίου Γεωργίου Κουπιῶν

καλούμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ διὰ τὴν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς θέσεως.

'Εν Σπάρτῃ τῆ 2α 'Ιουνίου 1998

† Ο Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ

« ΕΚΚΛΗΣΙΑ »

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΒΡΑΒΕΙΟΝ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ
ΙΩ. ΓΕΝΝΑΔΙΟΥ 14 - 115 21 ΑΘΗΝΑΙ
Τηλ. καὶ Fax 72.18.308

ΕΠΟΙΤΕΥΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

- † Ο 'Αθηνῶν καὶ πάσης 'Ελλάδος ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ
- † Ο Δράμας ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ
- † Ο Πατρῶν ΝΙΚΟΛΗΜΟΣ
- † Ο Γόρτυνος ΘΕΟΦΙΛΟΣ

ΕΚΔΟΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Ὁμότ. Καθηγ. ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ Δ. ΘΕΟΔΩΡΟΥ

'Αρχων Διδάσκαλος τοῦ Εὐαγγελίου τῆς Μ.Χ.Ε.
Τακτικὸν Μέλος τῆς «Εὐρωπαϊκῆς 'Ακαδημίας
τῶν 'Επιστημῶν καὶ τῶν Τεχνῶν»

'Εκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς 'Αποστολικῆς Διακονίας
'Ιασιῶν 1, 11521 'Αθήναι, Τηλ. 7210.734
Προϊστάμενος: Σωκράτης Μαυρογόνατος

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Εὐαγγέλιον Δ. Θεοδώρου, 'Αγιον Ὅρος καὶ Πολιτισμὸς.
Ε.Δ.Θ., 'Απὸ τὸ Χρονικὸν τῆς 'Αρχιεπισκοπικῆς παρουσίας καὶ
διακονίας.

Παρατηρήσεις καὶ Σχόλια.

'Εκκλησιαστικὰ Χρονικά.

Πράξεις Συστάσεως 'Εκκλησιαστικῶν Ἰδρυμάτων.

Παράρτημα.